

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

14 Ιούνη 2017

www.sekonline.gr

No 1278

Φτάνει πια με τις "λύσεις" που διαιώνίζουν το χρέος και τη φτώχεια

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΡΗΞΗ

5/7/2015, Διαδήλωση το βράδυ της νίκης του ΟΧΙ

**Διαγραφή
του χρέους**

**Κρατικοποίηση
των τραπεζών**

**Έξω από
την ΕΕ**

**Εργατικός
Έλεγχος
παντού**

Γυρίστε στη σελίδα 3

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
**Νίκη στους απεργούς
μετανάστες εργάτες**
 της **Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΕ**
**Όχι στο ρατσισμό
και την εργοδοτική τρομοκρατία**
Εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι

Πέμπτη 15 Ιούνη 7μμ
Πνευματικό κέντρο Αυλώνα
 Ahmed Ithkhar, Σιελικός επιτροπή εργατοσυνάγωγας
 Τζοάνη Ασλαρ, πακιστανική κοινότητα Ελλάδας
 Τάσος Αναστασιάδης, συντονιστής ενάντια στα μνημόνια
 Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ
 Αλεξάνδρα Μαρτίνου, καμπάνια συμπαράστασης
 στην απεργία στην Κ.Γεωργίου ΑΕ

Επιτροπή εργατοσυνάγωγας Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΕ, Πακιστανική Κοινότητα
Ελλάδας, ΚΕΕΡΦΑ, Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια

Στηρίξτε τον αγώνα
των μεταναστών
εργατών ενάντια
στην εκμετάλλευση
και τον ρατσισμό

σελ. 10, 11

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
Σάββατο 17 Ιούνη 7μμ
Πλατεία Δημαρχείου - Ασπρόπυργος

**ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ Η ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ
ΚΑΤΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΗΣ**
**ΕΝΩΣΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ - ΓΚΟΡΥΤΣΑ**

**Αλληλεγγύη στους εργάτες γης
σε Ασπρόπυργο-Γκορυτσία**
Να διαλυθεί η φασιστική συμμορία

- ▶ ΟΧΙ στην κάλυψη των ρατσιστικών επιθέσεων από την ΕΛΑΣ
- ▶ Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι

ΕΝΩΣΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΓΗΣ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ, ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΦΟΡΕΙΣ, ΣΥΛΛΟΓΙΣΤΕΣ, ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, "Η ΕΝΩΤΗΤΑ", ΚΕΕΡΦΑ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΙΧΜΗ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ
25 ΧΡΟΝΙΑ 1992-2017
 Διμηνιαίο περιοδικό
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
 ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Από το "τέλος της ιστορίας" στην κρίση του καπιταλισμού
ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΗΜΕΡΑ;

θα μιλήσουν
 Μαρία Στέλλου
 Σοσιαλισμός από το κάτω
 Μιχάλης Αϊντας
 Δημοκρατία
 Μιχάλης Αυγερόπουλος
 Ιστορικός
 Λεάνδρος Μούλαρης
 Συγγραφέας
 Πάνος Γκαργκίνος
 Εργατική Αλληλεγγύη

**ΚΗΠΟΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΩΝ**
 Έργο 134
 Θέμα 6
**ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΙΟΥΝΗ
7ΜΜ**

Θα ακολουθήσει ζωντανή μουσική με φαγητό και ποτό

Από το Μάαστριχ
στα Μνημόνια

σελ. 8, 9

Συνεδριάζει το Π.Σ.Ο. της ANΤΑΡΣΥΑ

Την Κυριακή 18 Ιούνη θα συνεδριάσει το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο (ΠΣΟ) της ANΤΑΡΣΥΑ στην Αθήνα. Ενόψει της διαδικασίας, από τη μεριά των συντρόφων και συντροφισσών του ΣΕΚ έχει κυκλοφορήσει κείμενο συμβολής στην πολιτική συζήτηση.

“Ως ANΤΑΡΣΥΑ έχουμε να απαντήσουμε ένα βασικό πολιτικό ερώτημα για την επόμενη περίοδο”, ξεκινάει το κείμενο, “Η ψήφιση του 4ου μνημονίου σημαίνει σταθεροποίηση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και του ελληνικού καπιταλισμού που αυτή διαχειρίζεται; Η απάντηση είναι όχι, ούτε η κυβέρνηση ούτε η άρχουσα τάξη μπαίνουν σε «ήρεμα νερά»...”.

Αφού αναλύει την εικόνα της κρίσης της ΕΕ και του καπιταλισμού παγκόσμια, τα αδιέξοδα του ΣΥΡΙΖΑ χωρίς ανάκαμψη της ΝΔ, καθώς και τα σημάδια μιας νέας αριστερής στροφής σε όλη την Ευρώπη, το κείμενο συνεχίζει: “Η ANΤΑΡΣΥΑ μπορεί να διαδραματίσει πρωτοπόρο και ενωτικό ρόλο στο ξεδίπλωμα των αγώνων και, σε συνδυασμό με αυτό, στην τροφοδότηση της αριστερόστροφης πορείας των εργατών και της νεολαίας που αγανακτούν, παλεύουν και αναζητούν εναλλακτική λύση.

Ένα βασικό μέτωπο που δεν χωράει κανενός είδους υποτίμηση και εφησυχασμό είναι η πάλη ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις και τη φασιστική απειλή. Όχι μόνο γιατί οι φασίστες της Χ.Α. προσπαθούν, και θα προσπαθήσουν πιο έντονα το επόμενο διάστημα, να εμφανιστούν ξανά στους δρόμους και να προσπαθήσουν με τη δημαγωγία τους να κερδίσουν από την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά και γιατί η δεξιά κατρακύλα της κυβέρνησης και σε αυτό το επίπεδο παράγει αγανάκτηση και μαζικές αντιστάσεις...

Μάχες

Η πάλη ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια, για το ξήλωμα και τη συνολική κατάργησή τους, συμπυκνώνει τις μάχες που δίνει το εργατικό κίνημα. Η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πρωτοστατήσει μαχητικά, ενωτικά και θαρραλέα σε αυτό τον παρατεταμένο πόλεμο, μέχρι τη νίκη...

Η ANΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να πρωτοστατήσει στην ενωτική δράση και ταυτόχρονα να ανοίξει τον συντροφικό διάλογο με τις άλλες δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς για τις κρίσιμες στρατηγικές επιλογές. Η «πρόσκληση-κάλεσμα» που απηύθυνε η ANΤΑΡΣΥΑ στα τέλη Φλεβάρη «σε ΛΑΕ και ΚΚΕ, σε όλες τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αντιιμπεριαλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, σε κάθε δύναμη της μαχόμενης Αριστεράς» ήταν, από αυτή την άποψη, μια σωστή επιλογή στο πνεύμα της οποίας πρέπει να επιμείνουμε.

Καταρχήν, χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν πρόκειται για δυο διαφορετικά πράγματα, δυο «απευθύνσεις» με διαφορετικούς αποδέχτες. Αυτή είναι μια λογική σχεταριστικής αναδίπλωσης. Η κλιμάκωση, η οργάνωση της αλληλεγγύης και ο συντονισμός των αγώνων είναι κεντρικό πολιτικό καθήκον για μια Αριστερά που θέλει να λέγεται αντικαπιταλιστική και επαναστατική. Η προοπτική μας είναι το δυνάμωμα του εργατικού κινήματος μέχρι του σημείου που θα επιβάλλει τα αιτήματά του, θα βάζει επί τάπητος το ερώτημα ποια τάξη ελέγχει την οικονομία και όλη την κοινωνία. Αυτή είναι η δική μας απάντηση στο ερώτημα «μετά τον ΣΥΡΙΖΑ, τι;». Κι αυτή η προοπτική κρίνεται στους αγώνες του σήμερα.

Ταυτόχρονα, η συζήτηση για αντικαπιταλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα, που δικαιώνεται και γίνεται ακόμα πιο επίκαιρο- αφορά τον κόσμο που έχει αποδεσμευτεί και αποδεσμεύεται από τον ΣΥΡΙΖΑ και αναζητάει απαντήσεις πέρα και αριστερότερα από αυτόν. Γι' αυτό το λόγο, πρέπει να απευθύνεται και στις ηγεσίες που διεκδικούν αυτόν τον κόσμο, δηλαδή στο ΚΚΕ και τη ΛΑΕ και να μην κλείνεται στο μικρόκοσμο ομάδων”.

Η φούσκα χρέους που πληρώνουμε ακόμα ξεκίνησε με τον Μητσοτάκη

Καμιά από τις μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις δεν είναι αθώα σε σχέση με την κρίση που μαστίζει εδώ και 8 χρόνια την ελληνική οικονομία. Όλες έχουν ένα μερίδιο της ευθύνης, για τις προκλητικές φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών, τα εξίσου προκλητικά προνόμια των τραπεζιτών, τα δώρα προς την ιδιωτική οικονομία, για όλα αυτά που οδήγησαν στον εκτροχιασμό των ελλειμμάτων, την διόγκωση του χρέους και τα μνημόνια. Η κυβέρνηση της τριετίας 1990-1993, όμως, η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη διεκδικεί επάξια την πρώτη θέση σε αυτόν τον μακρύ κατάλογο. Με διαφορά.

Ο Μητσοτάκης έγινε πρωθυπουργός τον Απρίλη του 1990. Είχαν περάσει μόλις πέντε μήνες από την πτώση του Τέιχους του Βερολίνου. Στην Ουάσιγκτον, το Λονδίνο, το Παρίσι και το Βερολίνο άνοιγαν σαμπάνιες. Τώρα άνοιγε η περίοδος της λεηλασίας.

Η κατάρρευση της Ανατολικής Ευρώπης ήταν κυριολεκτικά η ευκαιρία που περίμενε για την άρχουσα τάξη της Ελλάδας. Το γιατί δεν χρειάζεται και πολλές εξηγήσεις: αρκεί μια ματιά και μόνο στον χάρτη. Η Αλβανία, η Γιουγκοσλαβία, η Βουλγαρία, η Ρουμανία ανοίγονταν για εισβολή δυτικών κεφαλαίων.

Αυτός που έδωσε πολιτική έκφραση στο σχέδιο της λεηλασίας των Βαλκανίων ήταν η κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Η μια πλευρά αυτού του σχεδίου ήταν η καλλιέργεια της έντασης απέναντι στους βόρειους γείτονές μας. Ο στόχος: να γίνει η Ελλάδα ο νέος “νονός” των Βαλκανίων. Το 1992 η ελληνική κυβέρνηση θέτει όρους για την ανεξαρτητοποίηση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας που περιλαμβάνουν όχι μόνο την αλλαγή του ονόματος και της σημαίας αλλά και την αλλαγή δυο-τριών άρθρων στο σύνταγμα της χώρας. Το μήνυμα είναι σαφές: τα πάντα, όχι μόνο οι νόμοι αλλά ακόμα και η “ιστορία” και τα εθνικά σύμβολα θα πρέπει να έχουν την έγκριση της Αθήνας.

Η δεύτερη πλευρά αυτού του σχεδίου της λεηλασίας ήταν η επέλαση του ελληνικού κεφαλαίου και η αξιοποίηση κάθε “επενδυτικής” ευκαιρίας. Επενδυτικής στα χαρτιά και μόνο: ο στόχος ήταν η εξαγο-

ρά, σε εξευτελιστική τιμή, κάθε εργοστασίου που θα ιδιωτικοποιούνταν, κάθε επιχείρησης που θα χρεοκοπούσε, κάθε τράπεζας που θα έκλεινε.

Το όργιο που ακολούθησε δεν έχει σχεδόν προηγούμενο στην ιστορία. Ο Μιτλιηναίος, για παράδειγμα “υπέγραψε συμφωνία για τον εκσυγχρονισμό” (την εξαγορά στην πραγματικότητα) του ορυχείου Τερσα του Κοσσυφοπεδίου. Στο ορυχείο αυτό δούλευαν, στην ακμή του, 28 χιλιάδες εργάτες. Η παραγωγή του αντιστοιχούσε στο 70% του ΑΕΠ του Κοσσυφοπεδίου. Η “επένδυση” αυτή πήγε στράφι από τον πόλεμο του 1999, αλλά ο Μιτλιηναίος δεν έχασε τα λεφτά του: τον αποζημίωσε με 30 εκατομμύρια Ευρώ το 2007 ο Οργανισμός Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων, δηλαδή το ελληνικό κράτος.

Κερδοσκοπία

Η αιχμή του δόρατος της επέλασης του ελληνικού κεφαλαίου, όμως, ήταν οι τράπεζες. Το πραγματικό όραμα της ελληνικής άρχουσας τάξης την περίοδο της ευφορίας του 1990 δεν ήταν να γίνουν ούτε μεταλλωρύχοι, ούτε πάροχοι τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών (ο ΟΤΕ είχε εξαγοράσει την αντίστοιχη τηλεφωνική εταιρεία της Ρουμανίας) ούτε μεγαλοκαταστηματαρχες. Ο στόχος τους η κερδοσκοπία, είτε μέσα από αυτό που ονομάζεται “asset stripping” (αγορά επιχειρήσεων, κλείσιμο και ξεπούλημα του εξοπλισμού, των κτηρίων, των οικοπέδων κλπ μεμονωμένα) είτε μέσα από την αύξηση της χρηματιστηριακής τους αξίας.

Το στοίχημα δεν ήταν και πολύ διαφορετικό από αυτό που έπαιξαν οι αμερικανικές τράπεζες στο πρώτο μισό της δεκαετίας του 2000 -το στοίχημα με τα φτηνά στεγαστικά δάνεια που κατέληξε στην χρεοκοπία της Lehman Brothers το 2008: τα χρήματα από την Ελλάδα θα ανέβαζαν τις τιμές και οι ελληνικές τράπεζες θα πουλούσαν στη συνέχεια, είτε με τη μορφή ομολόγων, είτε άμεσα ξανά ότι είχαν αγοράσει -με ένα σημαντικό κέρδος φυσικά. Η Ελλάδα δεν θα γινόταν απλά και μόνο ο νονός των Βαλκανίων: θα γινόταν ταυτόχρονα και το City, το τραπεζικό κέντρο των Βαλκανίων.

Το σχέδιο πήγε καλά τα πρώτα χρόνια.

Όπως άλλωστε και το αντίστοιχο σχέδιο των αμερικανικών τραπεζών. Και απογειώθηκε μετά την δεύτερη μεγάλη “εθνική επιτυχία”, την είσοδο στην Ευρωζώνη το 2002. Την πρώτη δεκαετία του 2000 επενδυτές από όλο τον κόσμο έσπευδαν στη χώρα μας για να πάρουν μέρος στο “οικονομικό θαύμα” που συντελείτο. Οι άμεσες ξένες επενδύσεις μετρούνταν σε δισεκατομμύρια κάθε χρόνο.

Το 2008, όταν χρεοκόπησε η Lehman Brothers η κυβέρνηση του Καραμανλή μας διαβεβαίωνε ότι “το ελληνικό τραπεζικό σύστημα δεν διατρέχει κανέναν κίνδυνο, αφού η έκθεσή του στα αμερικανικά τοξικά χρέη είναι μικρή”. Αυτό που ξέχασε να πει είναι πόσο εκτεθειμένο ήταν στα βαλκανικά τοξικά χρέη. Και η έκθεσή του ήταν δυσθεώρητη. Το πρώτο πακέτο “στήριξης” των ελληνικών τραπεζών δόθηκε τον Νοέμβρη του 2008 από την ίδια την κυβέρνηση Καραμανλή (αυτή την ίδια που μοίραζε τις διαβεβαιώσεις). Ύψος βοήθειας: 28 δις Ευρώ. Και δεν ήταν παρά μόνο η αρχή: Μέχρι σήμερα η στήριξη των τεσσάρων “συστημικών τραπεζών” έχει επιβαρύνει άμεσα το δημόσιο χρέος τουλάχιστον (και με τους πιο ήπιους υπολογισμούς) κατά 60 δις. Και δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι το γαϊτανάκι των “ανακεφαλαιοποιήσεων” έχει τελειώσει.

Ο Μητσοτάκης έκανε το όραμά του πραγματικότητα. Η Ελλάδα έγινε πραγματικά το κέντρο της κερδοσκοπίας των Βαλκανίων. Τώρα η φούσκα έσκασε. Το κόστος δεν το πλήρωσαν μόνο οι εργάτες των Βαλκανίων. Το πληρώνουν -πολύ ακριβά- και οι εργάτες και οι συνταξιούχοι και οι άνεργοι και οι φτωχοί εδώ στην Ελλάδα. Και θα το πληρώνουν μέχρι το 2100, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Ο Μητσοτάκης σύμφωνα με τη νεοφιλελεύθερη προπαγάνδα της οικογένειάς του, της ΝΔ και των παρατρεχάμενων τύπου Θεοδωράκη του Ποταμιού, ήταν ο προνοητικός πολιτικός που εμποδίστηκε από τον “λαϊκισμό” να νοικοκυρέψει την ελληνική οικονομία ώστε να μην βυθιστεί στα χρέη. Στην πραγματικότητα ήταν ο πατέρας της φούσκας που έσκασε το 2008.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Σύσκεψη για να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής

Στο Πολυδύναμο Κέντρο του 7ου Διαμερίσματος του Δήμου Αθηναίων στους Αμπελόκηπους (Πανόρμου 59) οργανώνεται την Πέμπτη 15 Ιούνη στις 7μμ η σύσκεψη της «Πρωτοβουλίας για το κλείσιμο των γραφείων των νεοναζι της Χρυσής Αυγής» με στόχο την οργάνωση των επόμενων βημάτων της καμπάνιας.

Μιλώντας στην Φωνή της ΚΕΕΡΦΑ στην ΕΡΤopen η Νίκη Αργύρη από το Κεντρικό Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ τόνισε μεταξύ άλλων πως “στους Αμπελόκηπους και στην ευρύτερη περιοχή γύρω από τα γραφεία (Γουδί, Παπάγου, κλπ) ο κόσμος γνωρίζει πολύ καλά την αναγκαιότητα να κλείσει η κομαντατούρ των ναζί. Είναι θετικό βήμα ότι ο Δήμος της Αθήνας μετά την απαράδεκτη περσι-

νή απόφαση να παραχωρήσει το Πάρκο Χωροφυλακής για την διοργάνωση του ετήσιου φεστιβάλ μίσους της Χρυσής Αυγής, φέτος, μετά από τις πιέσεις μιας ολόκληρης περιόδου, αποφάσισε να μην δώσει άδεια. Η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με τα σωματεία και τους εργαζόμενους από την υγεία και την εκπαίδευση, οι πολιτιστικοί σύλλογοι και οι κάθε είδους τοπικές πρωτοβουλίες, συνελύσεις, αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις που συμμετείχαν στη συγκρότηση της Πρωτοβουλίας έχουμε τη δύναμη ενωτικά να επιβάλλουμε πως θα κλείσουν μια για πάντα τα γραφεία των ναζί και θα στείλουμε την ηγεσία της ΧΑ βαθιά στη φυλακή”, ανέφερε η Ν. Αργύρη καλώντας στην σύσκεψη της Πρωτοβουλίας.

Ο Τσίπρας με τον νέο υπουργό Οικονομικών της Γαλλίας, Μπρούνο ΛεΜερ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Μια καλή αρχή για την οικονομική εξόρμηση του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω ήταν τα 7.100 ευρώ που συγκεντρώθηκαν τις προηγούμενες μέρες. Οι πρώτες ενισχύσεις από συντρόφισσες και συντρόφους, φίλες και φίλους του περιοδικού άρχισαν να φτάνουν: Λεάνδρος Μ. 100 ευρώ, Μανώλης Φ. 70, από 50 Γιάννης Κ., Κώστας Β., Σωτήρης Κ., Γιώργος Τ., Αργυρή Ε., από 30 Ευκλείδης Μ. και Φωτεινή Λ., από 20 ευρώ Γιάννης Π., Μαργαρίτα Π. και Νίκη Ζ.

Ευχαριστούμε επίσης όσες και όσους γράφτηκαν συνδρομητές: Δημήτρης Α., Φαίδωνας Β., Γιώργος Μ., Νίκη Μ., Βασίλης Π., Πέτρος Π., Νίκος Σ., Γιώργος Τ., Τζένη Φ., Ελένη Π., Δέσποινα Κ., Στεφανία Κ., Μιχάλης Κ., Μυριάνθη Λ., Αποστόλης Λ., Μιχάλης Λ., Στέργιος Μ., Γρηγόρης Σ., Ζανέτα Λ.

Η μόνη λύση είναι η ρήξη

Φτάνει η στιγμή για το Eurogroup της Πέμπτης 15 Ιούνη όπου η κυβέρνηση Τσίπρα και οι "εταίροι" της Ευρωζώνης και του ΔΝΤ εμφανίζονται να συγκλίνουν σε μια "συμβιβαστική λύση" με τη μεσολάβηση του νέου υπουργού Οικονομικών της Γαλλίας. Και μόνο το γεγονός ότι ο "νέος" υπουργός του Μακρόν ήταν παλιότερα υπουργός του Σαρκοζί προδίδει για την ποιότητα της "λύσης".

Στο τραπέζι είναι μια φόρμουλα που συνδέει τις πληρωμές για το χρέος με το ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας στην Ελλάδα. Αν η ανάπτυξη είναι χαμηλή, οι πληρωμές εκείνης της χρονιάς θα είναι "μόνο" 15% του ΑΕΠ! Αν η ανάπτυξη ξεπερνάει το 1%, οι πληρωμές μπορεί να φτάνουν και στο 20% του ΑΕΠ. Μια συνταγή κυριολεκτικά για διαιώνιση της λιτότητας και της φτώχειας.

Όμως, ακόμη και αυτή η τραγική προοπτική βρίσκεται υπό αμφισβήτηση και μπορεί να χειροτερέψει για δυο λόγους. Πρώτα απ' όλα γιατί κανένας από τους "εταίρους" δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι τα επόμενα χρόνια θα υπάρχει οικονομική ανάπτυξη ακόμα και του επιπέδου 1%. Σε όλα τα μεγάλα κέντρα της παγκόσμιας οικονομίας είναι διάχυτες οι ανησυχίες για μια νέα βουτιά προς την ύφεση που μπορεί να τινάξει όλες αυτές τις φόρμουλες στον αέρα.

Και δεύτερο, υπάρχει ο παράγοντας των εκλογών στη Γερμανία που πιέζει για αναβολή της "λύσης" για το φθινόπωρο. Αν στο μεταξύ επιδεινωθεί η οικονομική κατάσταση, τότε η Τρόικα έχει τη δυνατότητα να κάνει τη φόρμουλα της "λύσης" ακόμη χειρότερη.

Ανατροπή

Αυτή είναι η πραγματικότητα πίσω από την αισιοδοξία του Τσίπρα ότι πλησιάζει σε μια διέξοδο από τη μακρόσυρτη μνημονιακή κρίση. Και αυτός είναι ο βασικός λόγος γιατί η μόνη ρεαλιστική εναλλακτική λύση είναι η αντικαπιταλιστική ρήξη και ανατροπή.

Το άμεσο βήμα μιας τέτοιας εναλλακτικής είναι η στάση πληρωμών για το χρέος και η πλήρης, μονομερής και οριστική διαγραφή του. Αυτό σημαίνει όχι μόνο άμεση εξοικονόμηση των ποσών που δίνει ο προϋπολογισμός για τό-

κους, αλλά και απαλλαγή από τις δεσμεύσεις των μνημονίων. Μόνο έτσι μπορεί να ξεκινήσει πραγματικά το περιβόητο σκίσιμο των μνημονίων, δηλαδή η αποκατάσταση των περικοπών που επιβλήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια.

Απαραίτητο συμπλήρωμα μιας τέτοιας σύγκρουσης είναι ο έλεγχος του τραπεζικού συστήματος ώστε να εμποδιστούν τα κερδοσκοπικά παιχνίδια και οι εκβιασμοί της φυγάδευσης κεφαλαίων. Για να είναι αποτελεσματικός αυτός ο έλεγχος χρειάζεται κρατικοποίηση των τραπεζών χωρίς καμιά αποζημίωση για τα αρπακτικά που κατέχουν τις μετοχές τους και επιβολή εργατικού ελέγχου στη λειτουργία τους. Έτσι ώστε η χρηματοδότηση που δίνουν οι τράπεζες να κατευθύνεται σε πραγματικές οικονομικές ανάγκες του συνόλου και όχι σε "θαλασσοδάνεια" για τους καπιταλιστές που διαπλέκονται με το τραπεζικό σύστημα.

Είναι βέβαιο ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η ΕΕ συνολικά θα πολεμήσουν με κάθε τρόπο τέτοιες εξελίξεις, όπως έκαναν άλλωστε το καλοκαίρι του 2015, τότε που έκλεισαν τις τράπεζες την ώρα του δημοψηφίσματος για να εμποδίσουν το ΟΧΙ. Γι' αυτό, αναπόσπαστο κομμάτι της εναλλακτικής λύσης είναι η αποδέσμευση από το ευρώ και την ΕΕ. Κάτι που σήμερα είναι ακόμη πιο εφικτό απ' ό,τι στο παρελθόν καθώς σε όλο και περισσότερες χώρες της ΕΕ η εργατική τάξη κινείται ενάντια στα επιτελεία των Βρυξελλών και της Φρανκφούρτης. Κάθε βήμα σύγκρουσης με τους αρχιερείς της λιτότητας εμπνέει και ξεσηκώνει τους εργάτες παντού.

Πάνω σε αυτόν τον σκελετό μπορούμε να χτίσουμε το οικοδόμημα μιας γνήσιας εργατικής εναλλακτικής λύσης στα ατέλειωτα μνημόνια. Είναι καθήκον όλης της Αριστεράς πέρα από την "κυβερνώσα" να παλέψει γι' αυτό.

Η Γνώση αποτελεί όπλο και εργαλείο στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση. Αυτή την ανάγκη εξυπηρετεί το περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω» του ΣΕΚ. Η καθημερινή διεκδίκηση θεμελιώνεται με την επεξήγηση, το επιχείρημα, που χρησιμοποιεί ο κάθε αγωνιστής και αγωνίστρια, σε οποιοδήποτε τομέα κι αν βρίσκεται, με το περιοδικό.

Η μαρξιστική ανάλυση βοηθάει την καθημερινή αγωνιστικότητα. Στο περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω» συγκεντρώνεται, αναλύεται, εξηγείται η κάθε ενέργεια των μελών, των συμπαθούντων, των φίλων που διεξάγουν τον καθημερινό αγώνα.

Όλη η δράση συμπυκνώνεται και παρουσιάζεται κάθε βδομάδα στην «Εργατική Αλληλεγγύη» που δίνει και τις κατευθύνσεις στον καθημερινό αγώνα. Όμως το περιοδικό αναλύει σε βάθος χρόνο τους αγώνες. Δίνει παραδείγματα από το παρελθόν, από τη μεγάλη ιστορία του εργατικού κινήματος. Με τις ιδέες, αναλύσεις, αγώνες των θεωρητικών του ταξικού αγώνα. Φέρνει κοντά το χτες με το σήμερα.

Με την παρουσίαση των καινούργιων, αλλά και επανεκδόσεων βιβλίων τροφοδοτεί με γνώση τους αγωνιστές. Όσο περισσότερο διαδίδεται, τόσο γρηγορότερα πλησιάζουμε στην κοινωνική απελευθέρωση.

Δημήτρης Λιβιεράτος
ιστορικός

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

INTRAKOM Στηρίζουμε Πρωτοβουλία Γένοβα

Ο πιο σημαντικός λόγος να ενισχυθεί η παράταξη της Πρωτοβουλίας GENOBA Intracom στις εκλογές του σωματείου μας στις 28/6 είναι ότι έχει πρωτοστατήσει στους αγώνες των συναδέλφων ενάντια στις εργοδοτικές επιθέσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια. Αυτοί οι συλλογικοί αγώνες είναι οι πραγματικοί διαπραγματευτές των εργαζομένων με τις εργοδοσίες που τις έχουν αποτρέψει να προχωρήσουν σε περαιτέρω μειώσεις μισθών ή προγράμματα μαζικών απολύσεων τη τελευταία διετία.

Είναι μια αντιστροφή της πραγματικότητας, η επιδίωξη της πλειοψηφούσας φιλεργοδοτικής παράταξης (ΑΚΕ) να επιχειρεί να εμφανίσει ότι η αποτροπή των χειρότερων οφείλεται στις υποτιθέμενες ισορροπιστικές διαμεσολαβίες της, τον εποικοδομητικό διάλογο με την εργοδοσία, στη βάση των υποτιθέμενων κοινών μας προσπαθειών και συμφερόντων. Όλοι έχουμε ζήσει τις αντεργατικές επιθέσεις των εταιρειών με τις απολύσεις και τις ατομικές συμβάσεις καθώς προσπαθούν να φορτώσουν την κρίση στην πλάτη των εργαζομένων τους. Και υπολογίσιμη δύναμη, στις οποιεσδήποτε διαπραγματεύσεις με την εργοδοσία, είναι οι

εργαζόμενοι μόνο όταν παλεύουν, απεργούν, συγκρούονται με την εργοδοσία. Αυτοί οι αγώνες μας προστατεύουν και η κάθε παράταξη πρέπει να κριθεί για το ρόλο που έχει παίξει όταν προετοιμάζονταν και όταν έγιναν οι συλλογικοί μας αγώνες.

Σε κάθε αγώνα

Από το 2008 με τη καθολική 24ωρη απεργία στον όμιλο η GENOBA έχει «τρέξει» κάθε κινητοποίηση, κάθε αγώνα για τα δικαιώματα των εργαζομένων, ενάντια στις απολύσεις, στις μειώσεις μισθών και την κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων, ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία και τρομοκρατία. Αλλά και στις γενικές απεργίες για τα συνεχιζόμενα μνημόνια, διεκδικώντας με την κοινή δράση τα εργατικά αιτήματα απέναντι στις κωλοτούμπες της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά και όσο αφορά τις άλλες σοβαρές απειλές-προκλήσεις κι αγώνες που δίνονται όλο αυτόν τον καιρό -ρατσισμός, πόλεμος, πρόσφυγες, φασιστική δράση- η GENOBA προσπάθησε, ουσιαστικά μόνη της, να πάρει το σωματείο αποφάσεις και να συμμετέχει σε δράσεις σ' αυτά τα μέτωπα.

Χαρακτηριστικοί σταθμοί οι δύο 48ωρες

απεργίες του 2011 στον όμιλο, η επί 18ημερο απεργιακή δράση στην Defense το 2012, αργότερα σε In-Maint και Intrasoft International. Φέτος το Μάρτη 2 σκληρές 48ωρες απεργίες στην InMaint για να πληρώνονται στην ώρα τους και να παρθούν πίσω οι δύο εκδικητικές συνδικαλιστικές απολύσεις. Μαζικές απεργίες στο χώρο που έληξαν με νίκη. Αν οι αγώνες αυτοί δεν είχαν δοθεί αποφασιστικά (ενωτικά αλλά με κύριο εμψυχωτή τη GENOBA) οι εξελίξεις πιθανότατα θα ήταν πολύ δυσμενείς για όλους τους συναδέλφους.

Η φιλεργοδοτική ΑΚΕ στηρίζει με τη στάση της την πολιτική της εργοδοσίας, επιδεικνύει τρομοκρατία απέναντι στους αγώνες, αναπαράγει την εργοδοτική κινδυνολογία, τελικά σέρνεται στις κινητοποιήσεις μόνο κάτω από την αποφασιστικότητα των ίδιων των εργαζομένων και την καθαρή αγωνιστική θέση που παίρνει η GENOBA, ενώ στη συνέχεια βάζει

Στιγμιότυπο από την απεργία στην INMAINT

τρικλοποδιές για την παραπέρα κλιμάκωσή τους. Στους δε γενικούς αγώνες συμμετέχει στα λόγια, ψηφίζοντας τις κοινές αποφάσεις, αλλά δεν κουνιέται για να τους οργανώσει. Η ΑΕΕ, που πρόσκειται στο ΠΑΜΕ, ανοίγει με την επιχειρηματολογία της μέτωπο στην εργοδοσία, αλλά δεν έχει εμπιστοσύνη στον κόσμο και καλλιεργεί την ηττοπάθεια ότι ο κόσμος δεν τραβάει.

Η ψήφος στη GENOBA είναι ψήφος στους αγώνες μας, είναι δύναμη στις μάχες για τα δικαιώματά μας.

Γιάννης Θεοχάρης

μέλος Δ.Σ. Σωματείου Εργαζομένων Ιντρακόμ Πρωτοβουλία Γένοβα Ιντρακόμ

ΕΛΒΟ Κατάληψη

Πολύωρη κατάληψη στο εργοστάσιο της ΕΛΒΟ στη Σίνδο της Θεσσαλονίκης πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι της εταιρίας την Παρασκευή 9 Ιούνη. Η διοίκηση της εταιρίας είχε προγραμματίσει να γίνει γενική συνέλευση των μετόχων με θέματα ημερησίας διάταξης τη μεταφορά της έδρας της ΕΛΒΟ και την τροποποίηση του καταστατικού της. Κάτω από την πίεση των εργαζομένων, η συνέλευση ακυρώθηκε.

Οι εργαζόμενοι είχαν βάλει τέσσερα στρατιωτικά οχήματα μπροστά στην πύλη του εργοστασίου και ανακοίνωναν ότι είναι ενάντια στην πώληση της εταιρίας που προχωράει.

Οι δύο εταιρείες που έχουν καταθέσει προσφορές για την αγορά του 85,49% των μετοχών της ΕΛΒΟ που ανήκει στο δημόσιο, στο πλαίσιο του διαγωνισμού που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα, είναι η γερμανική «Krauss-Maffei Wegmann» και η νοτιοαφρικανική «Paramount». Η τιμή εκκίνησης ήταν μόλις 10 εκατομμύρια ευρώ.

ATHENS LEDRA Λάθος η αποχώρηση

Την αποχώρηση από το Athens Ledra ανακοίνωσε σε συνέντευξη Τύπου το σωματείο εργαζομένων του ξενοδοχείου, αναφέροντας ότι «θα συνεχίσουν τον αγώνα τους με άλλη μορφή».

Οι εργαζόμενοι του ξενοδοχείου συμπλήρωσαν ένα χρόνο μέσα στο Ledra, το οποίο έκλεισε με απόφαση του

ιδιοκτήτη, Παρασκευαϊδή στα τέλη Μάη του 2016.

Οι εργαζόμενοι έχουν δώσει ένα μεγάλο αγώνα που δεν δικαιώνεται με την απόφαση για αποχώρηση. Το σωματείο είχε όλες τις δυνατότητες να διεκδικήσει κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση στον Παρασκευαϊδή, να κατευθύνει τους εργαζόμενους να πάρουν το ξενοδοχείο στα χέρια τους εξυπηρετώντας άστεγους, άνεργους, μετανάστες και πρόσφυγες. Αυτή η κίνηση θα εξασφάλιζε τις θέσεις εργασίας και θα οδηγούσε όλη την εργατική τάξη στο πλευρό των εργαζομένων του Athens Ledra.

Συνελεύσεις σε λεωφορεία και τρόλεϊ

Στάση εργασίας και γενικές συνελεύσεις των εργαζομένων σε ΕΘΕΛ και ΗΛΠΑΠ λάμβαναν χώρα την Τρίτη 13/6 την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη κατευθυνόταν στο τυπογραφείο.

Οι εργαζόμενοι στα τρόλεϊ, σταμάτησαν τη δουλειά από τις 11πμ μέχρι τις 5μμ και συγκεντρώθηκαν στη Λέσχη του σωματείου στην πλ. Αττικής. Ανάμεσα στα θέματα της συνέλευσης ήταν η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, η ανάγκη για προσλήψεις και χρηματοδότηση του οργανισμού και οι κινητοποιήσεις ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των ΜΜΜ. Νομικός σύμβουλος του σωματείου επρόκειτο να κάνει ενημέρωση σχετικά με τα ασφαλιστικά και εργασιακά ζητήματα.

Τις ίδιες ώρες ακινητοποιήθηκαν και τα λεωφορεία της Αθήνας. Η Γενική Συνέλευση των εργαζομένων στην ΕΘΕΛ έγινε στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας.

Οι εργαζόμενοι, μεταξύ άλλων, καταγγέλλουν την απαξίωση της εταιρείας και τις ελλείψεις προσωπικού και ανταλλακτικών, αλλά και την ένταξη της στο υπερταμείο που αποτελεί το πρώτο βήμα για το ξεπούλημα των δημόσιων λεωφορείων.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ Ξανά στο δρόμο

Σε μπαράζ συλλαλητηρίων σε όλη τη χώρα καλούν οι συνταξιούχοι. Η αρχή έγινε την Τρίτη 13 Ιούνη στη Θεσσαλονίκη κι ακολουθεί το συλλαλητήριο στην Αθήνα την Πέμπτη 15 Ιούνη στις 10πμ, στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης, απέναντι από το δημαρχείο Αθήνας. Στις 21 Ιούνη είναι η σειρά της Κρήτης, με κάλεσμα στις 10:30πμ στην πλατεία Αγνώστου Στρατιώτη, στο Ρέθυμνο.

Σε ανακοίνωσή τους οι Συνεργαζόμενες Συνταξιοδικές Οργανώσεις τονί-

ζουν τις αφορμές που τους βγάζουν ξανά στο δρόμο: «Ψήφισαν τη μείωση των συντάξεων έως 18% από 1/1/19. Μειώνουν από 1/1/20 το αφορολόγητο που σημαίνει αφαίρεση μιας σύνταξης το χρόνο από τη φορολογία. Εφαρμόζουν τον αυτόματο κόφτη σε ό,τι πενιχρό έχει απομείνει από τις συντάξεις μας. Μειώσεις για την Υγεία από τον προϋπολογισμό 2017 και 2018. Περικοπές επιδομάτων αναπηρίας, ανεργίας, τέκνων, φτώχειας, φυσικών καταστροφών, θέρμανσης από το 2018... Δεν πρόκειται να νομιμοποιήσουμε στη συνείδησή μας ούτε τον τελευταίο νόμο ούτε τους προηγούμενους που πετσοκόβουν τις συντάξεις μας και μας στέλνουν στον Καϊάδα. Να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να τους ανατρέψουμε στην πράξη».

ΠΑΝΤΕΙΟΣ Έξω οι εργολάβοι από την καθαριότητα

Σε καταγγελία για την κατάσταση με την καθαριότητα στο Πάντειο προχώρησε ο σύλλογος καθηγητών του πανεπιστημίου. Από τη μία υπάρχει κίνδυνος για την υγεία των φοιτητών και όσων άλλων δουλεύουν ή επισκέπτονται το πανεπιστήμιο και από την άλλη ξοδεύονται πολλά χρήματα για να κερδίζουν οι εργολάβοι.

Η ανακοίνωση των καθηγητών εξηγεί: «Η κατάσταση της καθαριότητας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο έχει φτάσει σε οριακό σημείο. Οι συνθήκες που επικρατούν συνιστούν κίνδυνο για τη δημόσια

υγεία, για τους φοιτητές, το διοικητικό και το διδακτικό προσωπικό. Η εικόνα με τους σωρούς σκουπιδιών που συσσωρεύονται είναι επιεικώς απαράδεκτη και η χρήση της τουαλέτας απαγορευτική. Η θεμελιώδης αιτία του προβλήματος βρίσκεται στο νομικό πλαίσιο, το οποίο προτάσσει την ιδιωτικοποίηση του τομέα της καθαριότητας και την ανάθεσή της σε εργολάβους.

Ο σύλλογός μας έχει αποδείξει, με συγκεκριμένη μελέτη που εκπόνησε, ότι η «λύση» αυτή πάσχει διπλά: α. είναι πιο ακριβή, σε σχέση με την

πρόσληψη μόνιμου προσωπικού, β. είναι αναποτελεσματική, καθώς η πολυπλοκότητα του νομικού πλαισίου οδηγεί συχνά σε κενά και αδιέξοδα. Το δημόσιο χάνει χρήματα με το να δίνει απευθείας αναθέσεις μικρής διάρκειας για να καλύψει τα κενά που αφήνουν οι διεθνείς διαγωνισμοί. Επιπλέον εκφράζονται σοβαρές αμφιβολίες για το εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων σε εργολαβίες. Έχει εξάλλου έμπρακτα φανερί ότι η ανάθεση σε εργολάβους σημαίνει χειρότερη ποιότητα υπηρεσιών σε σχέση με το μόνιμο προσωπικό».

14-15 ΙΟΥΝΗ Γιατροί και Νοσηλεύτές σε δράση

Δίημερο κινητοποιήσεων οργανώνουν οι υγειονομικοί στις 14 και 15 Ιούνη. Την Τετάρτη 14 Ιούνη η ΟΕΝΓΕ καλεί πανελλαδική στάση εργασίας από τις 11πμ έως τις 3μμ και συγκέντρωση στις 12 το μεσημέρι στο υπουργείο Υγείας. Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 15/6, η ΠΟΕΔΗΝ καλεί στο υπουργείο Οικονομικών (Νίκης 5-7) στις 8μμ για ολονύχτια συγκέντρωση.

Όπως αναφέρει και η ανακοίνωση-κάλεσμα του **Συντονιστικού των Νοσοκομείων** στις δύο κινητοποιήσεις: «Στις 14/6 απεργούν και διαδηλώνουν οι νοσοκομειακοί γιατροί ενάντια στις αντιδραστικές αλλαγές στα ωράρια εργασίας και στους μισθούς τους, για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και ενάντια στις απολύσεις επικουρικών. Την επόμενη μέρα, 15/6, καλεί η ΠΟΕΔΗΝ να περικυκλώσουμε σε συγκέντρωση-ολονυχτία το υπ. Οικονομικών ενάντια στα μνημονιακά μέτρα που διαλύουν την Υγεία, για μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και χρηματοδότηση των νοσοκο-

7/6, Κατάληψη του γραφείου διοικητή από τους εργαζόμενους του Αγ. Σάββα

μείων μας».

Για τη συνέχεια των αγώνων το Συντονιστικό προτείνει κλιμάκωση: «Οι κινητοποιήσεις που έχουν αποφασίσει οι ομοσπονδίες και τα συνδικάτα της υγείας είναι βήματα προς την συνέχεια και την κλιμάκωση της σύγκρουσης για να κάνουμε πράξη τα αιτήματά μας. Με γενικές συνελεύσεις, επιτροπές αγώνα, περιοδικές συζητήσεις να οργανώσουμε την μαζική συμμετοχή στις απεργιακές κινητοποιήσεις, τον συντονισμό τους και την κλιμάκωση μέχρι να σπάσουμε τις μνημονιακές πολιτικές και να αναγκάσουμε σε γενική υποχώρηση κυβέρνηση και δανειστές, μέχρι να τα πάρουμε όλα πίσω».

Αποκαλυπτικά είναι τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η ΠΟΕΔΗΝ σε σχέση με τη μείωση των εργαζόμενων στα νοσοκομεία και

το υπουργείο Υγείας τα δύο τελευταία χρόνια. Το Γενάρη του 2015 το τακτικό προσωπικό στο υπουργείο Υγείας ήταν 79.533 και στα νοσοκομεία 69.223, ενώ το Μάη του 2017 ήταν αντίστοιχα 77.677 και 62.200. Πάνω από τέσσερις χιλιάδες έχουν συνταξιοδοτηθεί τα τελευταία δύο χρόνια, ενώ τρεις χιλιάδες μετατάχθηκαν ή αποσπάστηκαν σε άλλους φορείς του δημοσίου ή γραφεία βουλευτών.

Θυμίζουμε ότι η ΠΟΕΔΗΝ ήδη έχει ανακοινώσει την ημερομηνία για το επόμενο «Καραβάνι της Υγείας» που θα γίνει στην Αμαλιάδα στις 28 Ιούνη. Η πορεία θα ξεκινήσει στις 9πμ από το νοσοκομείο της πόλης στο πλαίσιο της στάσης εργασίας από τις 7πμ έως τις 3μμ (ισχύει και για τα νοσοκομεία της 6ης ΥΠΕ).

Νεκτάριος Δαργάκης

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ Κλιμάκωση

Με κλιμάκωση των κινητοποιήσεών τους απαντάνε οι εργαζόμενοι του Άγιου Σάββα ενάντια στις απολύσεις των καθαριστριών και τις επιθέσεις από τη μεριά της Διοίκησης στους ίδιους και το σωματείο τους. Την Τρίτη 13 Ιούνη οργανώσαν συγκέντρωση στα γραφεία της ΥΠΕ και του ΑΣΕΠ, ενώ την Τετάρτη 14 Ιούνη, με απόφαση Γενικής Συνέλευσης, θα συμμετέχουν στη συγκέντρωση που θα γίνει στις 14/6 στο υπουργείο Υγείας στις 12 το μεσημέρι.

Είχε προηγηθεί κατάληψη του γραφείου του Διοικητή του νοσοκομείου, **Γ. Δενδραμή** την Τετάρτη 7/6. Με απόφασή του είχε διαεξαχθεί την προηγούμενη μέρα, κρυφά από τους εργαζόμενους, η κλήρωση που πετάει έξω από τη δουλειά 28 εργαζόμενες στην καθαριότητα από τις 51 που είχαν κάνει αίτηση.

Κατάληψη

Η **Ζαννέτα Λυσικάτου** μας μεταφέρει: «Κάναμε κατάληψη στα γραφεία της διοίκησης και την επόμενη μέρα προχωρήσαμε σε Γενική Συνέλευση. Εκεί συμμετείχαμε όλοι οι εργαζόμενοι, ενώ είχαμε τη στήριξη από αντιπροσώπους της ΕΕ της ΠΟΕΔΗΝ, της ΑΔΕΔΥ και τον πρόεδρο του σωματείου του Λαϊκού νοσοκομείου. Συζητήσαμε για όλα τα θέματα, από την αξιολόγηση, τη στάση των διευθυντών που αποτελούν το μακρύ χέρι των κυβερνήσεων, τον αγώνα για να μην απολυθεί καμιά από τις καθαρίστριες. Ζητάμε από το υπουργείο Υγείας να πάρει την πολιτική ευθύνη να τις κρατήσει όλες στη δουλειά ή έστω να αφαιρέσει το κριτήριο για το σχολείο (σ.σ. κριτήριο κατοχής απολυτηρίου Γυμνασίου ή Δημοτικού για όσες αποφοίτησαν πριν το 1981). Έχουμε την εμπειρία από το διπλανό νοσοκομείο, το ΕΛΠΙΣ, όπου απολύθηκαν οι καθαρίστριες και αυτή τη στιγμή το νοσοκομείο αντιμετωπίζει πρόβλημα με την καθαριότητα. Θα συμμετέχουμε στη συγκέντρωση που θα γίνει την Τετάρτη 14/6 στο υπουργείο Υγείας μαζί με τους γιατρούς. Διεκδικούμε όλοι οι εργαζόμενοι να δώσουν κοινά τη μάχη ενάντια στις απολύσεις και τις περικοπές».

Σε 24ωρη απεργία προχώρησαν και οι καθαρίστριες στο **Αττικό** την Παρασκευή 9 Ιούνη, με τη στήριξη και κάλυψη του σωματείου του νοσοκομείου. Οι εργαζόμενες παραμένουν απλήρωτες για τον Απρίλη και το Μάη. Το σωματείο απαιτεί να πληρωθούν τα δεδουλευμένα από την εργολαβική εταιρεία ΑΝΟΔΙΚΗ, ενώ καταγγέλλει τη διοίκηση του νοσοκομείου που εξακολουθεί να έχει τις εργαζόμενες με καθεστώς εργολάβου, αντί να τις προσλάβει με σταθερή σχέση εργασίας.

Στις 21 και 22 Ιούνη διεξάγονται εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ και για αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ στο σωματείο εργαζόμενων του νοσοκομείου Γεννηματά. Στις εκλογές παίρνει μέρος και η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή.

Η **Μαρία Χαρχαρίδου**, νοσηλεύτρια μας μίλησε για την παρέμβαση της παράταξης πριν από τις εκλογές. «Κάναμε ενημέρωση δύο μέρες πριν προηγούμενη βδομάδα. Ζητούσαμε από τους συναδέλφους να βρουν λίγο χρόνο να διαβάσουν τη διακήρυξή μας, τι προσβεί και για ποιο σωματείο παλεύει. Τους ρωτούσαμε για την κατάσταση στο χώρο τους και κάναμε διάλογο με όσους είχαν διάθεση. Λέγαμε ότι η δική μας η παράταξη αντιμετωπίζει τα πράγματα από την αριστερή σκοπιά, μαχητικά και αγωνιστικά, έχει δώσει με συνέπεια μάχες μέσα στο νοσοκομείο. Τους καλούσαμε να δράσουν και οι ίδιοι απέναντι στην υποστελέχωση και την υποχρηματοδότηση.

Προσωπικά, κατεβαίνω για πρώτη φορά στις εκλογές. Έλεγα στους συναδέλφους το λόγο που το κάνω. Είδα ότι δεν φτάνει να κάνω απλά καλά τη δουλειά μου, είδα ότι δεν φτάνει να απεργώ, πρέπει να έχουμε ένα σωματείο αγωνιστικό και δημοκρατικό, να

Εκλογές στο Γεννηματάς...

είναι δίπλα σε κάθε εργαζόμενο για κάθε θέμα που προκύπτει».

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη μάχη ενάντια στην «αξιολόγηση» όπου όλοι έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον. «Πολλοί από τους συναδέλφους γνώριζαν ότι έχει έρθει έγγραφο για την αξιολόγηση. Τους εξηγήσαμε ότι μπορεί να μην υπάρχει το 15% όπως την προηγούμενη φορά, αλλά αυτό

δεν σημαίνει ότι μελλοντικά δεν γίνεται να υπάρξουν μετακινήσεις ή ακόμα και απολύσεις. Συνάδελφοι μας ενημέρωσαν ότι σε κάποια τμήματα προϊστάμενοι έχουν αφήσει να εννοηθεί ότι θα αξιολογήσουν χαμηλά όσους αντιδρούν.

Εμείς τους ζητήσαμε να είναι σε εγρήγορση και ενημερώναμε ότι η ΠΟΕΔΗΝ μας καλύπτει όλους να προχωρήσουμε στην απεργια-

...και στα Χανιά

Εκλογές για νέο Διοικητικό Συμβούλιο και αντιπροσώπους στην ΠΟΕΔΗΝ και το τοπικό παράρτημα της ΑΔΕΔΥ γίνονται την Πέμπτη 15 Ιούνη στο σωματείο εργαζόμενων του νοσοκομείου Χανίων. Στις εκλογές συμμετέχει για πρώτη φορά το **Ενωτικό Κίνημα εργαζόμενων για την Ανατροπή**.

Ο **Μιχάλης Βερβέρης**, διοικητικός υπάλληλος στο **Κέντρο Υγείας Βάμου** και υποψήφιος με την παράταξη μας δήλωσε: «Συγκροτήσαμε το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ανένταχοι εργαζόμενοι. Θέλουμε το σωματείο του νοσοκομείου να ξαναπιάσει το νήμα των αγώνων. Να δοθεί η δυνατότητα να συγκροτηθούν Επιτροπές Αγώνα, να υπάρξει το ίδιο κινηματικό κλίμα που υπάρχει στα άλλα νοσοκομεία. Θέλουμε να επιβάλλουμε ότι θα γίνουν προσλήψεις γιατί λείπει πολύς κόσμος από το νοσοκομείο, καθώς και να βελτιωθεί συνολικά η ποιότητα υγείας που προσφέρεται στον κόσμο των Χανίων».

Οι εκλογές θα γίνουν από τις 8 το πρωί έως τις 5 το απόγευμα στο χώρο του νοσοκομείου.

Υποψήφιοι με την παράταξη είναι οι: Γιώργος Λειβαδιωτάκης, Βύρωνας Λυκαρδόπουλος, Μανώλης Φραγκάκης, Στέλα Σακαλή, Μανώλης Ψαράκης, Μιχάλης Βερβέρης.

αποχή από αυτές τις διαδικασίες. Πολλοί θυμόντουσαν την αντίστοιχη μάχη που είχαμε δώσει πριν από τέσσερα χρόνια και τη νίκη που πετύχαμε. Χαρακτηριστικά ένας συνάδελφος έλεγε ότι «δεν υπάρχει περίπτωση να περάσει καμιά αξιολόγηση», ότι δεν μπορούν να απαιτούν να μας αξιολογήσουν όταν ένας εργαζόμενος κάνει δουλειά για δύο με την υποστελέχωση που υπάρχει. Να φανταστείτε ότι στην εξόρμηση της Παρασκευής που υπήρχε γενική εφημερία, υπήρχε τέτοιος φόρτος που οι εργαζόμενοι δεν είχαν χρόνο να μας μιλήσουν. Μας έλεγαν ότι δεν είναι ότι δεν θέλουν, αλλά έχουν μεγάλη ευθύνη και άγχος να μην γίνει κανένα λάθος με τους ασθενείς».

Υποψήφιοι με την Αγωνιστική Πρωτοβουλία είναι οι: Γιάννης Αναγνωστόπουλος, Νίκος Αναστασόπουλος, Χρίστος Αργύρης, Σοφία Γρετού, Αργυρή Ερωτοκρίτου, Κατερίνα Κατσούλη, Στέλιος Κοκκινόπουλος, Κώστας Κωσταρέλλος, Μυρτώ Κωστοπούλου, Γιώργος Μακρής, Ντίνα Μπράτου, Νίκος Παΐσιος, Ελπίδα Παπανικολοπούλου, Λευτέρης Παπανικολοπούλου, Σαχέρ Σάμπρι, Αναστασία Σκαφίδα, Γιάννης Σκιτζίς, Νάντια Τσαντήλα, Γεωργία Τσοβόλα, Μαρίνα-Ειρήνη Φασούλα, Μαρία Χαρχαρίδου, Τάσος Χατζηγιάννης, Πάρις Χρηστογεώργος.

Έξω ο Μελισσανίδης από τη Δραπετσώνα

Ανοιχτή συγκέντρωση την Κυριακή 25 Ιούνη, στις 11πμ, στο παλιό Δημαρχείο Δραπετσώνας και πορεία προς το διυλιστήριο ιδιοκτησίας Μελισσανίδη (Oil One), απαιτώντας την απομάκρυνσή του, καλεί ο Πολιτιστικός Σύλλογος Δραπετσώνας Τέρψη-χώρος.

Το κάλεσμα ανακοινώθηκε σε σύσκεψη, που έγινε την Παρασκευή 9 Ιούνη, μαζί με μία σειρά άλλες δράσεις, όπως παράσταση στο δημοτικό συμβούλιο τη Δευτέρα 12/6. Στη σύσκεψη παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος Κερατσινίου-Δραπετσώνας, **Χρ. Βρεττάκος**, δημοτικές κινήσεις, σωματεία, κάτοικοι και φορείς της ευρύτερης περιοχής του Πειραιά. Συγκέντρωση διαμαρτυρίας και συναυλία με τους Χαϊνηδες, διοργανώνει ο Δήμος Κερατσινίου-Δραπετσώνας την Πέμπτη 15 Ιουνίου στις 7.30μμ στον Υδατόπυργο στην παραλιακή ζώνη Λιπασμάτων, ενάντια στις ρυπογόνες δραστηριότητες της Oil One.

Στη διάρκεια της σύσκεψης αναδείχθηκε ότι το πρόβλημα της ρύπανσης της ατμόσφαιρας έχει ενταθεί την τελευταία περίοδο, με αποτέλεσμα η δυσοσμία στην ευρύτερη περιοχή να είναι αποπνιχτική, ενώ υπήρχαν καταγγελίες για «ομίχλη» που αναδύεται πάνω από τα καζάνια του Μελισσανίδη και για έντονη δυσοσμία ακόμα και μέσα στα σπίτια από τα σιφόνια.

Στις εγκαταστάσεις της εταιρείας Oil One στην περιοχή της Ανάπλασης Δραπετσώνας, γίνεται περισυλλογή, μεταφορά και επεξεργασία όλων των τοξικών αποβλήτων από τα καράβια (βοθρολύματα, λάδια, λάσπες από μαζούτ, πετρέλαια, υγρά μπαταριών, σκουπίδια) με διαχωρισμό, καύση, πλύσιμο, με αποτέλεσμα να ρυπαίνουν την ατμόσφαιρα και τη θάλασσα. Το διυλιστήριο εγκαταστάθηκε μετά το Μάη του 2014, όπου υπήρξε η φωτογραφική απόφαση του τότε υπουργού της κυβέρνησης Σαμαρά, **Μανιάτη**, ο οποίος τροποποίησε το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ όπως συνεχίζει την πολιτική των μνημονίων συνεχίζει να κάνει πλάτες και στο Μελισσανίδη. Είναι χαρακτηριστικό ότι η **Εύη Καρακώστα**, βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Β' Πειραιά, που πήρε το λόγο στη σύσκεψη, δε δεσμεύτηκε για τίποτα, προκαλώντας τις αντιδράσεις των κατοίκων.

Μπορεί οι αγώνες δεκαετιών να ανάγκασαν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να παραχωρήσει το χώρο των Λιπασμάτων στο Δήμο Κερατσινίου Δραπετσώνας αλλά η περιοχή συνεχίζει να υποβαθμίζεται από τα επιχειρηματικά συμφέροντα που αλωνίζουν. Όπως τονίστηκε από τους εκπροσώπους της **«Ανταρσία στο Λιμάνι»** και την **«Ανταρσία στην Κοκκινιά»**, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που ευθυγραμμίζεται πλήρως με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, παρακαλώντας για επενδύσεις που θα φέρουν δήθεν την ανάπτυξη, στρώνει το δρόμο είτε στην Cosco είτε στο Μελισσανίδη, για να ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους στο Λιμάνι και να ρυπαίνουν τις φτωχογειτονιές του Πειραιά. Είναι υπόθεση του εργατικού κινήματος και των κατοίκων του Πειραιά να παλέψουν ενάντια στην υποβάθμιση, ανοίγοντας το δρόμο για κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο του λιμανιού και της ευρύτερης περιοχής.

Κατερίνα Θωίδου

Εκλογές στους εκπαιδευτικούς

Συνεχίζονται οι εκλογές στα εκπαιδευτικά σωματεία για αντιπροσώπους στην 86η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ (23-26 Ιούνη) και για αντιπροσώπους στο 18ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ (1-4 Ιούλη).

Στο Σύλλογο Δασκάλων Ξάνθης, η Αριστερή Αγωνιστική Κίνηση, σχήμα των Παρεμβάσεων που στήριξε και η «Τάξη μας» εξέλεξε ένα αντιπρόσωπο. Τα αποτελέσματα αναλυτικά: Ψήφισαν: 679, άκυρα και λευκά 52. Πήραν: ΔΑΚΕ 272 ψήφους και 3 αντιπρόσωπους, ΔΗΣΥ (πρώην ΠΑΣΚ) 115 ψήφους και 1 αν-

τιπρόσωπο, Α. Παρέμβαση 87 ψήφους και 1 αντιπρόσωπο, Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών (ΠΑΜΕ) 85 ψήφους και 1 αντιπρόσωπο, Αριστερή Αγωνιστική Κίνηση 68 ψήφους και 1 αντιπρόσωπο.

Στο Σύλλογο Δασκάλων Μαρουσιού την πρώτη θέση πήρε ξανά η παράταξη **Διέξοδος**, την οποία στηρίζουν οι Παρεμβάσεις. Αναλυτικά: Ψήφισαν 657, άκυρα-λευκά 62. Πήραν: Διέξοδος 318 ψήφους και 4 αντιπροσώπους, ΔΑΚΕ 149 ψήφους και 2 αντιπροσώπους, ΑΣΕ (ΠΑΜΕ) 109 ψήφους και 1 αντιπρόσωπος, ΔΗΣΥ (πρώην ΠΑΣΚ) 19 ψήφους.

ΟΣΕ **Πετυχημένες ήταν οι συνελεύσεις που οργάνωσαν οι μηχανοδηγοί του ΟΣΕ με πρωτοβουλία του σωματείου τους (Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού ΕΛΗΣ, ΠΕΠΕ) σε μια σειρά πόλεις, ενώ τις επόμενες μέρες γίνονται και οι δύο τελευταίες σε Κιάτο και Πάτρα.**

Ο **Κώστας Γενιδούνιας**, πρόεδρος του σωματείου μας είπε: «Κάθε χρόνο κάνουμε συνελεύσεις απολογισμού των πεπραγμένων του σωματείου. Οι φετινές συνελεύσεις είχαν μεγάλη συμμετοχή και αυτή είναι η επιτυχία του σωματείου. Στη συνέλευση στου Ρέντη (σ.σ. έγινε τη Δευτέρα 12 Ιούνη) συμμετείχαν 70 μηχανοδηγοί, συμμετοχή που ξεπερνάει το

80%. Υπερψηφίστηκε ο απολογισμός της δράσης του σωματείου παρά την αντίθεση των ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚΕ. Προηγήθηκαν συνελεύ-

σεις σε Αλεξανδρούπολη, Δράμα, Θεσσαλονίκη, Βόλο, Λάρισα και Λιανοκλάδι, ενώ θα γίνουν οι τελευταίες σε Κιάτο και Πάτρα. Πριν τη συνέλευση κρεμάσαμε πανό που έλεγε "Αυτοί μιλάνε για κέρδη και ζημιές, εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές". Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας και ενάντια στην ιδιωτική εταιρία που έρχεται. Μετά τη συνάντηση που έχουμε με τον Σπίρτζη, θα βγάλουμε συγκεκριμένο πρόγραμμα, σκεφτόμαστε να οργανώσουμε μια ημερίδα».

Θυμίζουμε ότι οι μηχανοδηγοί είχαν προχωρήσει σε 24ωρη απεργία την 1η του Ιούνη ενάντια στη διάλυση του σιδηρόδρομου στην πορεία προς την ιδιωτικοποίησή του.

24ωρη απεργία την Τετάρτη 14/6, συγκέντρωση έξω από τη Βουλή στις 11πμ και πορεία στο Μέγαρο Μαξίμου θα πραγματοποιήσουν οι εργαζόμενοι του ΙΓΜΕ, μετά από ομόφωνη απόφαση της γενικής τους συνέλευσης.

Οι εργαζόμενοι του ΙΓΜΕ καταγγέλλουν την κυβέρνηση ότι έχει οδηγήσει το - εδώ και τρεις μήνες χωρίς διοίκηση - Ινστιτούτο σε μαρασμό, με την πολιτική της υποχρηματοδότησης που ακολουθεί.

ΙΓΜΕ

Καλούν "όλους τους αγωνιστικούς συμμάχους μας που βρεθήκαμε όλα αυτά τα χρόνια σε κοινούς σκληρούς αγώνες... να στηρίξουν με την παρουσία τους την κινητοποίησή μας για να μην επιτρέψουμε το εφιαλτικό σενάριο του «λουκέτου» στο ΙΓΜΕ, όπως είχε επιχειρηθεί το 2011 από την τότε κυβέρνηση, ανεπιτυχώς χάρη στον συντονισμένο Αλληλέγγυο Αγώνα μας".

Οι σκευωρίες δεν θα περάσουν

Σε συμμετοχή σε πορεία στις 24/6, στις 12μες στο Μοναστηράκι και συγκέντρωση στις 27/6 στο Εφετείο, καλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αλληλεγγύη με τα θύματα κρατικών - δικαστικών σκευωριών με τελευταίες αφορμές τις περιπτώσεις του Τάσου Θεοφίλου και της Ηριάννας Β.Λ.

Ο Τάσος Θεοφίλου συνελήφθη το 2012 και καταδικάστηκε πρωτόδικα σε εικοσιπέντε χρόνια κάθειρξη ως συνεργός σε ανθρωποκτονία και σε ληστεία στην Alpha Bank στην Πάρο. Ωστόσο παρότι το κατηγορητήριο έχει καταρρευσει πλήρως, δεν έχει αναγνωρισθεί από κανέναν μάρτυρα και δεν υπάρχει κανένα στοιχείο εναντίον του, η εισαγγελέας κατά την εκδίκαση της έφεσης πρότει-

νε την ενοχή του τόσο για τις πράξεις που καταδικάστηκε πρωτόδικα όσο και για εκείνες που αθωώθηκε!

Αντίστοιχη είναι η περίπτωση της Ηριάννας Β.Λ. που πρόσφατα της επιβλήθηκε από το δικαστήριο ποινή 13 ετών κάθειρξης για την προσωπική της σχέση με κατηγορούμενο για συμμετοχή στη ΣΠΦ αθώωθηκε! Για την ενοχή της δεν υπήρχε καμία μαρτυρία ή στοιχείο παρά μόνο μερικό δείγμα DNA σε αντικείμενο, που η ταυτοποίησή του με το DNA της Ηριάννας αμφισβητείται.

Σε συνέχεια της προσπάθειας

τρομοκρατίας αγωνιστών, η αστυνομία εισέβαλε νύχτα την περασμένη βδομάδα στα σπίτια των εκπαιδευτικών και μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, **Η. Σμήλιου** και **Θ. Αγαπητού** στη Θεσσαλονίκη, προκειμένου να τους συλλάβει για την ακύρωση πλειστηριασμών μερικές ώρες νωρίτερα.

«Είναι πολλά τα «μεμονωμένα» περιστατικά των στημένων δικών και των καταδικών χωρίς αποδείξεις, μόνο και μόνο με τις διατάξεις της αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας. Όμως είναι αποκαλυπτικά της κυρίαρχης πολιτικής στρατηγικής όπως υλοποιείται σήμερα, με την αγασθή συνεργασία κράτους, αστυνομίας και δικαιοσύνης», τονίζει σε ανακοίνωσή της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

ΕΣΠΗΤ

Εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στο 8ο Τακτικό Πανελλαδικό συνέδριο της ΠΟΕΣΥ πραγματοποιεί η Ένωση Συντακτών Περιοδικού Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ) στις 16 και 17 Ιούνη. Η Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στην ΕΣΠΗΤ συμμετέχει στις εκλογές και καλεί κάθε συνάδελφο και συναδέλφισσα της Ένωσης να στηρίξει τη φωνή της σύγκρουσης με τις μνημονιακές πολιτικές της κυβέρνησης και των εργοδοτών του κλάδου.

Είναι ξεκάθαρο ότι είναι μια σύγκρουση αναγκαία. Η μνημονιακή επίθεση μας έχει χτυπήσει όλους πολύ σκληρά και η παραδοσιακή πρακτική των συνδικαλιστικών ηγεσιών, αυτή των "διαπραγματεύσεων" στα υπουργεία και τα κομματικά γραφεία, όχι μόνο δεν έχει καταφέρει να την αποτρέψει αλλά και έχει επιτρέψει την υλοποίησή της.

Είναι όμως, όσο κι αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο, και μια σύγκρουση επιφυκτική. Ως Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στην ΕΣΠΗΤ πάντοτε πιστεύαμε -και σήμερα ακόμα περισσότερο- ότι οι εργαζόμενοι του κλάδου έχουμε τη δύναμη να βάλουμε φρένο στις επιθέσεις και να ακυρώσουμε τα σχέδια κυβέρνησης-εργοδοτών. Με συλλογικές μαζικές διαδικασίες, με οργάνωση από τα κάτω, με αγώνες διάρκειας όλων των εργαζόμενων στα ΜΜΕ.

Το δυνάμωμα και η εκλογή αντιπροσώπων της συλλογικότητάς μας στο Συνέδριο της ΠΟΕΣΥ θα είναι μια ουσιαστική συμβολή σε αυτή την κατεύθυνση του αγώνα και της ανατροπής.

Λένα Βερδές
υποψήφια με την Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

Δυο βδομάδες απεργίας συμπληρώνουν αυτή τη βδομάδα οι εργαζόμενοι στον Πήγασο, τον εκδοτικό οργανισμό του Μπόμπολα που βγάζει μεταξύ άλλων τις εφημερίδες Έθνος, Ημερησία, Goal, αρκετά περιοδικά και λειτουργεί μια σειρά ιστοσελίδες.

Η νέα τριμερής συνάντηση που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 9/6, αποδείχτηκε άκαρπη και σε συνέλευσή τους την ίδια μέρα οι εργαζόμενοι αποφάσισαν τη συνέχιση της απεργίας τουλάχιστον μέχρι την Τετάρτη 14/6, οπότε και θα πραγματοποιηθεί νέα τριμερής και γενική συνέλευση αμέσως μετά.

Η απεργία ξεκίνησε την 1η Ιούνη καθώς η εργοδοσία χρωστάει τα δεδουλευμένα σχεδόν μισού χρόνου. Σε αυτές τις απεργιακές δυο βδομάδες, θα πρέπει να προσθέσουμε ακόμα ένα απεργιακό τετραήμερο στα μέσα του προηγούμενου μήνα.

Πρόκειται για μια μεγάλη μάχη που από τη μια αναδεικνύει την κατάσταση στα ΜΜΕ και τις συνέπειες για τους εργαζόμενους σε αυτά, από την άλλη δείχνει το ποιά θα πρέπει να είναι η απάντησή τους.

Ο Πήγασος και ο ΔΟΛ είναι από τους μεγαλύτερους ομίλους στον χώρο του Τύπου εδώ και πολλές δεκαετίες. Και στους δύο οργανισμούς φαίνεται να παίζεται το ίδιο σενάριο, με μια μικρή χρονική διαφορά. Τα παλιά αφεντικά – ο Ψυχάρης στο ΔΟΛ κι ο Μπόμπολας στον Πήγασο – εγκαταλείπουν το χρωματιστό τους καράβι και κοιτούν να βγουν λάδι χρησιμοποιώντας τις νομικές διαδικασίες της ειδικής εκκαθάρισης, αφήνοντας παράλληλα απλήρωτους εργαζόμενους που δεν ξέρουν καν ποιο θα είναι το εργασιακό τους μέλλον.

Στο ΔΟΛ, ο ισχυρός εργοδοτικός μηχανισμός, κατάφερε να σταματήσει την πρόταση των πιο μαχητικών εργαζομένων (που το πιο συγκροτημένο κομμάτι τους αποτέλεσε την “Πρωτοβουλία εργαζομένων για να μην κλείσει ο ΔΟΛ”), που έβαζε την προοπτική του απεργιακού αγώνα, της έκδοσης απεργιακού φύλλου και της αυ-

Απεργία στον Πήγασο: Ώρα για κλιμάκωση

τοδιαχείρισης στα πρότυπα της αγωνιστικής διετίας της ΕΡΤ.

Οι εργαζόμενοι στον Πήγασο έχουν κάνει το πρώτο μεγάλο βήμα. Αυτό της απεργίας. “Η απεργία από μόνη της με τους συναδέλφους στα σπίτια τους δεν είναι αρκετή”, λένε σε προκήρυξή τους οι **Financial Crimes** κι έχουν δίκιο. Αυτές τις μέρες, με αφορμή την επέτειο του “μαύρου”, πολλοί θυμήθηκαν τον δίχρονο αγώνα στην ΕΡΤ. Στην ίδια τη δημόσια τηλεόραση έπαι-

ξαν αφιερώματα και ντοκιμαντέρ που μιλάγαν για τον μεγάλο αυτό αγώνα. Βάσει των ζητημάτων που ανοίγονται στον κλάδο των ΜΜΕ σήμερα, χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε ότι το παράδειγμα των εργαζομένων στην ΕΡΤ δεν ανήκει στην ιστορία και τα επετειακά αφιερώματα, αλλά είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουν οι εργαζόμενοι στον Πήγασο και όχι μόνο.

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ – όποια ανοιχτά ζητήματα κι αν συνεχίζουν να υπάρχουν – κατάφεραν να κερδίσουν πίσω τις δουλειές και τα δικαιώματά τους. “Το κατάφεραν όχι γιατί ο Τσίπρας άνοιξε την ΕΡΤ ξανά αλλά γιατί προχώρησαν σε κατάληψη, πήραν την ΕΡΤ στα χέρια τους και έδωσαν έναν μεγάλο αγώνα κερδίζοντας την συμπαράσταση όλης της κοινωνίας. Γι’ αυτό επιμένουμε ότι η μόνη λύση για τους εργαζόμενους στον Πήγασο για να νικήσουν είναι να ακολουθήσουν παρόμοιο δρόμο” επισημαίνουν οι **Financial Crimes** και συνεχίζουν: “Με κατάληψη και λειτουργία των εντύπων και των sites κάτω από τον δικό τους έλεγχο. Να τυπώσουν τα δικά τους απεργιακά Έθνος και Ημερησία και να λειτουργήσουν τα ηλεκτρονικά μέσα. Οι μόνοι που χρηματοδοτούν τον Πήγασο όλα τα τελευταία χρόνια ουσιαστικά είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και γι’ αυτό και πρέπει να έχουν τον έλεγχο”.

Προκειμένου να συζητηθεί και να οργανωθεί αυτή η προοπτική οι **Financial Crimes** καλούν εργαζόμενους στον Πήγασο και συμπαράστατες σε σύσκεψη, την Τετάρτη 14/6, 1μμ, στην ΕΣΗΕΑ.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Αξίζει να θυμίσουμε λίγο την διαδρομή του ΔΟΛ πριν φτάσει στα χέρια του Μαρινάκη γιατί είναι μια διαδρομή που η αφετηρία της στον Πήγασο είναι ίδια αλλά η κατάληξή της πραγματικά μπορεί να είναι διαφορετική.

Όταν καταγγέλθηκαν τα δάνεια του ΔΟΛ από τις τράπεζες και ενώ οι εργαζόμενοι ήταν ήδη 4-5 μήνες απλήρωτοι, πραγματοποιήθηκαν συνελεύσεις όπου το κύριο αίτημα από πλευράς μεγαλοστελεχών και εργοδοτικών συνδικαλιστών ήταν ότι το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να παραμείνει ανοιχτός ο λογαριασμός απ’ τις πωλήσεις των εντύπων για να μπορούν οι εργαζόμενοι να πληρώνονται μέχρι να έρθει ο ειδικός εκκαθαριστής ο οποίος θα βρει και τον νέο επενδυτή.

Απ’ την δικιά μας πλευρά παλέψαμε την πρόταση ότι εδώ και τώρα να έχουν έλεγχο οι εργαζόμενοι για όλες τις κινήσεις. Ανοιχτή επιτροπή όσο γίνεται περισσότερων εργαζομένων που θα επιβλέπει, προτείνει, ενημερώνει τη Γ.Σ. για το μεταβατικό στάδιο της τωρινής λειτουργίας,

Τα έντυπα στα χέρια των εργαζομένων

ανεξάρτητη απ’ τους μετόχους αφού έχει κύριο στόχο να ελέγχει τις κινήσεις των μετόχων.

Η κυβέρνηση πρέπει ν’ αναλάβει την ευθύνη της ρύθμισης των χρεών σε βάρος των τραπεζιτών και αυτό μπορεί να γίνει ρεαλιστικό μόνο αν οι εργαζόμενοι απαιτήσουν καθαρά η ρύθμιση να γίνει σε βάρος των παλιών μετόχων και όσων είχαν μεγάλα προνόμια στο παρελθόν. Όσων δηλαδή πλούτισαν αλλά οδήγησαν στα βράχια τους εργαζόμενους με τα δυσθεώρητα χρέη συρρικνώνοντας την ενημέρωση και τον κλάδο μας αφού οδήγησαν σε κλείσιμο ιστορικές εκδόσεις.

Ας φανταστούμε λοιπόν τι πίεση πολιτική θα ασκούσαν οι εργαζόμενοι στην κυβέρνηση και τι άνοιγμα θα είχε γίνει στην κοινωνία αν όλους αυτούς τους μήνες είχαν πάρει στα χέρια τους οι εργαζόμενοι το μαγαζί, τυπώνοντας τις δικές τους ειδήσεις και απαιτώντας απ’ την κυβέρνηση να διασφαλίσει τις

θέσεις τους και τα δικαιώματά τους. Θα είχαμε μια μικρή ΕΡΤ και μια κυβέρνηση που δε θα τολμούσε να στείλει τα ΜΑΤ να βγάλει τους εργαζόμενους έξω αλλά που θα την υποχρέωνε να δώσει τέλος στην ομηρία τους.

Απολυμένοι

Τώρα βρίσκονται όλοι απολυμένοι μετά την πώληση του ΔΟΛ στον Μαρινάκη. Πουλήθηκε προς 23 εκ ευρώ, εκ των οποίων το 25% θα πάνε κατά προτεραιότητα στο δημόσιο, προμηθευτές, ασφαλιστικά και ό,τι ψίχουλα περισσέψουν θα πάνε στους εργαζόμενους (για δεδουλευμένα και αποζημιώσεις). Και όσοι προσληφθούν στο νέο σχήμα θα είναι με νέες συμβάσεις πείνας.

Οι εργαζόμενοι στον Πήγασο έχουν κάνει σπουδαία αγωνιστικά βήματα. Βρίσκονται σε μια απεργία διαρκείας για τα δεδουλευμένα τους. Για να μη μείνει όμως αυτός ο αγώνας στη μέση ή για να μην κατα-

φέρουν να τον πνίξουν τα στελέχη και οι εργοδοτικοί πρέπει να προβούν άμεσα σ’ αυτά που δεν τόλμησαν οι εργαζόμενοι στον ΔΟΛ.

Έκδοση απεργιακού φύλλου, συντακτική επιτροπή εργαζομένων που θα ελέγχουν πλήρως την ενημέρωση, δημοσίευση άρθρων για την κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει, διεκδίκηση να παραμείνει ανοιχτός λογαριασμός από τις πωλήσεις των εντύπων για να μπορούν να πληρώνονται όσο εκδίδουν την εφημερίδα τους και για τα λειτουργικά τους έξοδα, και με κύριο αίτημα ότι κράτος και κυβέρνηση θα αναλάβουν το ρόλο του εγγυητή για τις θέσεις εργασίας τους και τα δεδουλευμένα τους.

Αυτή είναι όχι μόνο η μοναδική αλλά η μόνη ρεαλιστική προοπτική.

Γιάννα Σακελλαρίου,
Δ.Σ. ΕΠΗΕΑ, Δ.Σ. ΠΟΕΠΤΥΜ,
απολυμένη, πρώην εκπρόσωπος
εργαζομένων διοικητικών ΔΟΛ.

ΕΣΗΕΑ Καιρός για αντεπίθεση

Στις κάλπες προσήλθαν οι δημοσιογράφοι μέλη της ΕΣΗΕΑ, την περασμένη βδομάδα, για την ανάδειξη των νέων οργάνων της Ένωσης.

Στα αξιοσημείωτα των αποτελεσμάτων συγκαταλέγονται η ανάδειξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς – της **Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή** – σε τρίτη δύναμη (μία έδρα στο Δ.Σ.), με τη μικρή διαφορά μόλις 18 ψήφων, από τη δεύτερη **Συσπείρωση** (πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ). Η Συσπείρωση έχασε μεγάλο κομμάτι της δύναμής της και τη μία από τις δύο έδρες που είχε (έλαβε 305 ψήφους από 529 το 2015).

Η δεξιά παράταξη **Ενωμένοι Δημοσιογράφοι** αναδείχτηκε πρώτη δύναμη λαμβάνοντας 5 έδρες (μία παραπάνω από την προηγούμενη φορά). Παρ’ ότι εμφανίζονται ως οι νικητές των εκλογών, στην πραγματικότητα δεν κατάφεραν να πιάσουν το στόχο της απόλυτης πλειοψηφίας στο νέο Δ.Σ. Η δεξιά κατρακύλα του ΣΥΡΙΖΑ και της παράταξής του στην ΕΣΗΕΑ άνοιξε δυνατότητες για την δεξιά που όμως δεν κατάφερε να πάρει αυτοδύναμη τον έλεγχο.

Άνοδο σε ψήφους παρουσίασε και η **Δημοσιογραφική Συνεργασία** (ΠΑΜΕ), φέρνοντας την από 7η κατά σειρά ψήφων παράταξη το 2015, σε 4η δύναμη σήμερα. Από μία έδρα λαμβάνουν οι **Κίνηση Επαγγελματιών Δημοσιογράφων, Μαχόμενοι Δημοσιογράφοι και Αδέσμευτοι Δημοσιογράφοι**.

Το νέο ΔΣ έχει τώρα την ευθύνη να βγάλει απεργία στον κλάδο για να στηρίξει τους εργαζόμενους στον Πήγασο και στον ΔΟΛ και να ανατρέψει την εργοδοτική επίθεση.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα:
ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ
Ψήφους: 1345 Έδρες: 5
ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ
ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΤΥΠΟΣ Ψήφους: 305 Έδρα: 1
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ (Financial Crimes, Αριστερό Ριζοσπαστικό ΜΜΕτωπο, Σπάρτακος, ανένταχτοι) Ψήφους: 287 Έδρα: 1
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ (ΠΑΜΕ) Ψήφους: 259 Έδρα: 1
ΚΙΝΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ-ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΡΤ Ψήφους: 255 Έδρα: 1
ΜΑΧΟΜΕΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ Ψήφους: 222 Έδρα: 1
ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ Ψήφους: 178 Έδρα: 1

Από την ευφορία του Μάαστριχτ στα επτά χρόνια Μνημονίων

Μέσα στην εικοσιπενταετία 1992-2017 έχουμε περάσει από το "θριαμβευτή" καπιταλισμό στην κρίση. Υπάρχει εξήγηση γι' αυτό;

Το 1992 ήταν η χρονιά του Μάαστριχτ. Δύο χρόνια πριν ο «υπαρκτός σοσιαλισμός» είχε καταρρεύσει και ο καπιταλισμός έδειχνε πράγματι να έχει θριαμβεύσει. Η ΕΕ φάνταζε φάρος σταθερότητας και ευημερίας ακόμη και για πολλούς επικριτές της που πίστευαν πως η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση μπορεί να πάρει διαφορετική κατεύθυνση από το νεοφιλελεύθερο μονόδρομο.

Το κλίμα της εποχής αποτυπώθηκε πολύ γλαφυρά στο περιβόητο βιβλίο του Φράνσις Φουκουγιάμα, «Το Τέλος της Ιστορίας». Κατά την κυρίαρχη αντίληψη της εποχής, οι κοινωνικές συγκρούσεις έχουν τελειώσει, ο καπιταλισμός παρά τις «ατέλειες» του είναι το μοναδικό σύστημα το οποίο εγγυάται δημοκρατία, ελευθερία και οικονομική ευημερία, οι παλιοί διαχωρισμοί δεξιά-αριστερά έχουν χάσει το νόημά τους και αυτό που απομένει για τις κοινωνίες δεν είναι παρά η πετυχημένη προσαρμογή τους στα νέα δεδομένα της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Βέβαια ήδη τη δεκαετία του «καπιταλιστικού θριάμβου» είχαν εμφανιστεί οι ρωγμές που προανήγγειλαν την επερχόμενη θύελλα: Ασιατική νομισματική κρίση (1997), κρίση στη Ρωσία (1998) και τη Λατ. Αμερική (χρεοκοπία της Αργεντινής 2001), διεθνής χρηματιστηριακή κατάρρευση της «νέας οικονομίας», πόλεμος και βαρβαρότητα στη Μέση Ανατολή.

Δομική κρίση

Η κρίση του 2007 δεν ήλθε λοιπόν ξαφνικά από το πουθενά. Ήταν αποτέλεσμα της δομικής κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος και μάλιστα στην πιο άγρια εκδοχή του, αυτήν του νεοφιλελευθερισμού και της κυριαρχίας του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος, των αγορών.

Μη ξεχνάμε ότι η θρυαλίδα για την κρίση του 2007-2008 ήταν η κατάρρευση της στεγαστικής αγοράς στις ΗΠΑ. Τα στεγαστικά δάνεια, τα οποία δίνονταν εν είδει «κοινωνικής πολιτικής» στα ασθενέστερα στρώματα της αμερικανικής κοινωνίας (αφροαμερικανούς, ισπανόφωνους κλπ) «πακεταριζόνταν» και γίνονταν χρηματιστηριακό προϊόν. Η κατάρρευση παρέσυρε το αμερικανικό-διεθνές τραπεζικό σύστημα (βλέπε κατάρρευση Lehman Brothers), με αποτέλεσμα οι ίδιοι οι καπιταλιστές να χάσουν την εμπιστοσύνη στο ίδιο τους το δημιούργημα. Οι τράπεζες έπαυσαν να δανείζουν, τα χρηματιστήρια κατέρρεαν και το φάντασμα της δεκαετίας του '30 εμφανιζόταν ως απειλή στα γραφόμενα των ιδίων των απολογητών του συστήματος.

Από κει και πέρα η κρίση πέρασε στην Ευρώπη, έγινε κρίση χρέους -η Ελλάδα ήταν το πρώτο θύμα της- και δέκα χρόνια μετά την πρώτη κατάρρευση στις ΗΠΑ, η κρίση συνεχίζει να σαρώνει τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα σε όλο τον αναπτυσσόμενο κόσμο με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Οι διεθνείς ανταγωνισμοί αυτοθριεύουν και από τη Μέση Ανατολή μέχρι την Κίνα μυρίζουν επικίνδυνα μπαρούτι.

Το 1992 φάνταζε να ξημερώνει μια εποχή ευημερίας και ειρήνης -ήταν μεταξύ άλλων η

Ο Μωυσής Λίτσας στο φεστιβάλ Μαρξισμός 2017

Συνέντευξη με τον Μωυσή Λίτση, δημοσιογράφο

εποχή των συμφωνιών του Όσλο που θα έφεραν την πολυπόθητη ειρήνη στη Μέση Ανατολή. Ακολούθησαν ο πόλεμος και η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, η επιστροφή σε ακόμη χειρότερες μέρες στη Μέση Ανατολή, όχι μόνο στην Παλαιστίνη-Ισραήλ, αλλά και στο Ιράκ και πρόσφατα βέβαια σε όλον τον αραβικό κόσμο.

Κομμάτια των αθλητών αυτών των χρόνων είναι και η άνοδος του ρατσισμού, κύρια με την ισλαμοφοβία αλλά βλέπουμε να επιστρέφει και ο ανασχηματισμός. Πώς μπορούμε να τον παλέψουμε;

Αναμφίβολα η ισλαμοφοβία είναι η κυρίαρχη σήμερα μορφή ρατσισμού στο δυτικό κόσμο. Οι επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001 ήταν η αφορμή για να φουντώσει. Το Ισλάμ δαιμονοποιήθηκε και το κοράνι -όχι λιγότερο αντιδραστικό από τη Βίβλο ή την Αγία Γραφή αν ειδωθεί απλά ως κείμενο κατήχησης και όχι μέσα στο ιστορικό πλαίσιο που γράφτηκε- θεωρήθηκε υπεύθυνο για την έξαρση του ισλαμικού εξτρεμισμού.

Οι Μουσουλμάνοι άρχισαν να παρουσιάζονται αδιάκριτα ως «αγροίκοι», «τρομοκράτες» και εχθροί του δυτικού διαφωτισμού. Χωρίς καμία προσπάθεια ερμηνείας του τι, πως και γιατί, και χωρίς ποτέ η δύση να απολογηθεί, όχι μόνο για την πολύχρονη αποικιοκρατία και επεμβάσεις στον ισλαμικό-αραβικό κόσμο, αλλά ούτε για το πώς εξέθρεψε η ίδια το φαινόμενο του ισλαμικού εξτρεμισμού, όταν στήριζε τους «μουλάδες» την εποχή της σοβιετικής εισβολής στο Αφγανιστάν και του Ψυχρού Πολέμου.

Οι μουσουλμάνοι είναι εκτεθειμένοι σε ιδεολογικό «μπούλινγκ», σωματικές επιθέσεις και δαιμονοποίηση της θρησκείας τους, κάθε φο-

ρά που κάποιος στο όνομα του Ισλάμ ανατινάζεται στον αέρα, σπέρνοντας τον πανικό στις δυτικές μεγαλουπόλεις.

Παρά το Ολοκαύτωμα και τους αιώνες μισαλλοδοξίας, διώξεων και διακρίσεων απέναντι στους Εβραίους, ο αντισημιτισμός ζει και βασιλεύει. Παραμένει δομικό στοιχείο το οποίο φουντώνει κάθε φορά που το σύστημα τα βρίσκει σκούρα.

Δεν είναι π.χ. το κεφάλαιο που ευθύνεται για την ελληνική κρίση χρέους, είναι το «εβραϊκό» κεφάλαιο που κυβερνά τη Γουόλ Στριτ... Είναι οι «σιωνιστές» (διάβαζε Εβραίοι) που συνωμοτούν και ορέγονται παγκόσμιους πολέμους...

Είδαμε στην Αμερική του Τραμπ να υπάρχει έξαρση στις βεβηλώσεις εβραϊκών νεκροταφείων, τις επιθέσεις και απειλές σε συναγωγές και εβραϊκά ιδρύματα, σε μία χώρα,

στην οποία υποτίθεται οι Εβραίοι είναι πλήρως ενσωματωμένοι...

Οι ναζί και οι φασίστες εξακολουθούν να βεβηλώνουν εβραϊκά νεκροταφεία, συνεχίζοντας κατά κάποιο τρόπο το Ολοκαύτωμα του Χίτλερ ακόμη και απέναντι στους νεκρούς και τη μνήμη τους.

Ο ρατσισμός, η ισλαμοφοβία και ο αντισημιτισμός πρέπει να καταπολεμηθούν, χωρίς εκπτήσεις... Η ενότητα Εβραίων και Μουσουλμάνων στην αντιμετώπιση της έξαρσης των ρατσιστικών και αντισημιτικών επιθέσεων στις ΗΠΑ, δείχνουν το δρόμο για το πώς πρέπει να αντιμετωπιστεί το ζήτημα του ρατσισμού: Με την από κοινού δράση. Ρατσιστής δεν γεννιέσαι, γίνεσαι...

Σε αυτή την περίοδο, η πορεία της Αριστεράς ήταν δύσκολη. Πόσο βοήθησε η έκδοση του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω;

Η γνωριμία μου με το περιοδικό έγινε με την ανάπτυξη του κινήματος του Σιάτλ και την

προσπάθεια για τη δημιουργία μιας νέας αντικαπιταλιστικής-ριζοσπαστικής αριστεράς.

Τη δεκαετία του '90 η αριστερά έδειχνε να έχει οριστικά ιδεολογικά ηττηθεί. Τα κομμουνιστογενή της ρεύματα χρεώθηκαν την αποτυχία του «υπαρκτού σοσιαλισμού». Ακόμη και η σοσιαλδημοκρατία δέχθηκε σοβαρό πλήγμα. Ο «τρίτος δρόμος» που πρότεινε ως πολιτική πρόταση -τη τιθάσευση των δυνάμεων του άγριου καπιταλισμού με ρυθμίσεις και κρατικές παρεμβάσεις- έμοιαζε εκτός τόπου και χρόνου σε μία εποχή που θριάμβευαν οι «ελεύθερες» αγορές, τα χρηματιστήρια και η παγκοσμιοποίηση.

Τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα της Ευρώπης άλλωστε εγκατέλειψαν ό,τι αριστερό τους είχε απομείνει, ολοκληρώνοντας τη νεοφιλελεύθερη στροφή τους όταν επανήλθαν μαζικά στην εξουσία στα μέσα της δεκαετίας του '90, με την ελπίδα ότι θα έβαζαν φρένο στην αρπακτικότητα του «τουρμποκαπιταλισμού».

Όχι τυχαία άρχισαν έκτοτε να περιθωριοποιούνται πολιτικά και τα τελευταία χρόνια, λόγω της κρίσης, ιστορικά σοσιαλιστικά κόμματα εξαφανίστηκαν από τον πολιτικό χάρτη (ΠΑΣΟΚ, Σοσιαλιστικό Κόμμα Γαλλίας, Εργατικό Κόμμα Ολλανδίας).

Αντίθετα η αριστερή στροφή του Εργατικού Κόμματος υπό τον Τζέρεμι Κόρμπιν στη Βρετανία επιβραβεύεται από τους ψηφοφόρους, ενώ στις ΗΠΑ ένας αυτοπροσδιοριζόμενος ως σοσιαλδημοκράτης, ο Μπέρνι Σάντερς, ταρακουνά το αλλεργικό σε σιδήριτες «σοσιαλιστικό» αμερικανικό πολιτικό σύστημα.

Η πορεία για ανασύνταξη της αριστεράς σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση παραμένει δύσκολο εγχείρημα. Τόσο λόγω εγγενών αδυναμιών της, όσο και λόγω της βαριάς ακόμη σκιάς της κατάρρευσης των καθεστώτων του «υπαρκτού σοσιαλισμού», της αποτυχίας των παραδοσιακών κομμάτων της αριστεράς που είχαν ταυτιστεί μαζί του, ακόμη και αυτών που είχαν σταθεί κριτικά απέναντί του, και της μετάλλαξης της σοσιαλδημοκρατίας σε νεοφιλελεύθερη συνιστώσα.

Το περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα Κάτω», το οποίο φιλοξένησε πολλές φορές άρθρα μου παρόλο που δεν είμαι μέλος του ΣΕΚ, βοηθά στη θεωρητική αναζήτηση και ερμηνεία του παρελθόντος, προσφέροντας πολύτιμη τροφή για σκέψη σε όσους αγωνιούν και οραματίζονται έναν κόσμο, χωρίς οικονομική, κοινωνική, φυλετική, θρησκευτική και εθνική καταπίεση.

Σήμερα λείπουν τα αριστερά περιοδικά θεωρητικής αναζήτησης (ΑΝΤΙ, Σχολιαστής), τα οποία αποτελούσαν πολύτιμο υλικό ενημέρω-

Ο Μωυσής Λίτσας θα είναι ομιλητής στη Γιορτή του περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα Κάτω», Κυριακή 25 Ιούνη.

Θα ακολουθήσει ζωντανή μουσική με φαγητό και ποτό

Γιορτή της Αριστεράς

ΑΘΗΝΑ

Κυριακή 25 Ιούνη, 7μμ
Κήπος Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων
Ερμού 134, Θησείο
Ομιλητές:
Μαρία Στύλλου, Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Μωύσης Λίτσης, δημοσιογράφος
Μιχάλης Λυμπεράτος, ιστορικός
Λέανδρος Μπόλαρης, συγγραφέας
Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πέμπτη 29 Ιούνη, 7μμ
Νέα Φιλοσοφική ΑΠΘ
Ομιλήτριες:
Μαρία Στύλλου, Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Δέσποινα Χαραλαμπίδου, Λαϊκή Ενότητα (ΛΑ.Ε.)

ΠΑΤΡΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 Ιούνη, 7μμ
Έσπερος, πλατεία Γεωργίου
Ομιλητές:
Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη
Κατερίνα Αγγέλη, συνδικαλιστρια νοσοκομείο Ρίο

ΧΑΝΙΑ

Σάββατο 1 Ιούλη, 7μμ
Πλατεία
Πίσω από το Βενιζέλειο Ωδείο
(Δασκαλογιάννη και Επισκόπου Νικηφόρου)
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης,
Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια

ΞΑΝΘΗ

Σάββατο 1 Ιούλη, 7μμ
Χάνι του Χατζή Ρετζέπ (Βενιζέλου 32)
Ομιλητές: Κώστας Πίττας,
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
Μουσταφά Τσολάκ, δημοσιογράφος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Κυριακή 2 Ιούλη, 7μμ
Πάρκο Υγειονομικού (Λάκκος)
Ομιλητής: Τάσος Αναστασιάδης,
Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Δευτέρα 3 Ιούλη, 7μμ
Θεατράκι Σκάλας
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης,
μέλος ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΒΟΛΟΣ

Τρίτη 4 Ιούλη, 7μμ
Αρχιτεκτονική (Πολυτεχνείο)
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης,
μέλος ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Με την εκδήλωση “Από το «τέλος της ιστορίας» στην κρίση του καπιταλισμού – Πού βαδίζει η Αριστερά σήμερα;” θα ξεκινήσει η γιορτή για τα 25 χρόνια κυκλοφορίας του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Η γιορτή θα γίνει την Κυριακή 25 Ιούνη, στον κήπο του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων στο Θησείο.

Το ερώτημα πού βαδίζει η Αριστερά σήμερα βρίσκεται ξανά στο κέντρο της πολιτικής συζήτησης παντού. Τα αποτελέσματα των βρετανικών εκλογών, με το φιάσκο της Μέι και τη θεαματική άνοδο του Κόρμπιν, ήρθαν να προστεθούν σε αυτά των γαλλικών που έδειξαν ότι η αριστερά δεν είναι στο περιθώριο. Όλες οι εκτιμήσεις των ΜΜΕ και των ελίτ της ΕΕ για την ακροδεξιά που επελαύνει σε όλη την Ευρώπη επωφελομένη της κρίσης έχουν διαψευστεί. Μετά την εκλογική ήττα του φασίστα Χόφερ στην Αυστρία και της Λεπέν στη Γαλλία, οι βρετανικές εκλογές έδωσαν ένα ακόμα χαστούκι στις απόψεις που μόλις ένα χρόνο πριν έβλεπαν το Brexit ως αποτέλεσμα μιας ρατσιστικής ψήφου. Αντίθετα, αυτό που αναδεικνύεται είναι ένα νέο και μεγαλύτερο ρεύμα αριστερής αμφισβήτησης και ριζοσπαστικοποίησης διεθνώς.

Η εμπειρία στην Ελλάδα ενισχύει αυτή την εικόνα. Η εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση ήταν αποτέλεσμα της μαζικής αριστερής στροφής που πυροδότησαν οι σκληροί εργατικοί και νεολαιίστικοι αγώνες των προηγούμενων ετών ενάντια στις μνημονιακές επιθέσεις, τον ρατσισμό, τους φασίστες, την καταστολή. Σύσσωμη η αστική προπαγάνδα μιλούσε τότε για ένα προσωρινό φαινόμενο, αλλά δεν περιοριζό-

ταν εκεί. Έριχνε ταυτόχρονα όλες τις δυνάμεις της για να τσακίσει τα πολιτικά προχωρήματα του κόσμου και να εξασφαλίσει ότι δε θα ήταν κάτι παραπάνω από μια “αριστερή παρένθεση” -και που φυσικά δε θα κατάφερνε να αποτελέσει παράδειγμα για καμία άλλη χώρα.

Ο πλήρης συμβιβασμός της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με τις μνημονιακές απαιτήσεις των δανειστών και η υιοθέτηση από τη μεριά της όλης της επιχειρηματολογίας τους ότι τα μνημόνια θα φέρουν την πολυπόθητη οικονομική ανάκαμψη, βοήθουσε αυτή την αντιδραστική προσπάθεια. Τώρα όλοι μαζί ανακαλύπτουν ότι το παράδειγμα της Ελλάδας γενιεύεται. Η στροφή αριστερά όχι μόνο δεν έχει ανακοπεί, αλλά απλώνεται σε όλη την Ευρώπη. Και η αναζήτηση αριστερής εναλλακτικής μεγαλώνει.

Σε αυτές τις συγκλονιστικές εξελίξεις θα είναι αφιερωμένη η εκδήλωση της γιορτής του Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Εικοσιπέντε χρόνια μετά την επικράτηση των θεωριών περί “θριάμβου” του καπιταλισμού, η οικονομική, πολιτική και ιδεολογική κρίση του είναι γεγονός. Σε αυτά τα χρόνια, η εμφάνιση του αντικαπιταλιστικού κινήματος, οι εργατικές και νεολαιίστικες αντιστάσεις, οι μάχες του αντιπολεμικού κινήματος, οι αγώνες του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος σε όλο τον κόσμο έπαιξαν τεράστιο ρόλο. Σε αυτές τις μάχες θα σταθούν η Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη σύνταξης του περιοδικού, ο Μωύσης Λίτσης, δημοσιογράφος, ο Μιχάλης Λυμπεράτος, ιστορικός, ο Λέανδρος Μπόλαρης, συγγραφέας και ο Πάνος Γκαργκάνας, διευθυντής της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη. Σας περιμένουμε όλους και όλες.

- Θα ακολουθήσει συναυλία με τον Λάμπρο Παπαλέξη και το συγκρότημά του “Οι Χτισμένες... των Θεμελίων”, τους Penny Dreadful και Dj set με Renegade Instruments.

Από τις διαδηλώσεις στο Λονδίνο μετά τις εκλογές

Δηλώστε συμμετοχή

Τιμή ενίσχυσης 10 ευρώ -
για ανέργους, μαθητές 5 ευρώ.

Στην τιμή περιλαμβάνεται φαγητό και ποτό

Όνομα.....

Επώνυμο.....

Ιδιότητα.....

Πόλη.....

Τ.Κ.....

Διεύθυνση.....

Τηλέφωνο.....

email.....

σης και προβληματισμού, με το «life style» να έχει απαξιώσει κάθε προσπάθεια διαφοροποίησης από τον κυρίαρχο τρόπο σκέψης.

Τι δείχνουν τα αποτελέσματα των εκλογών της ΕΣΗΕΑ; Πώς θα αναπαρέψουμε την εργοδοτική επίθεση στα ΜΜΕ;

Τα αποτελέσματα στην ΕΣΗΕΑ έχουν τη θετική και την αρνητική τους πλευρά. Στη θετική τους είναι η ανάδειξη του σχήματος της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στο οποίο μετέχουν και οι «Financial Crimes» στους οποίους δραστηριοποιούμαι, σε τρίτη δύναμη, παρά τις εγγενείς αδυναμίες του σχήματος, την απογοήτευση και την αποστράτευση μεγάλου μέρους, του πιο μαχητικού τμήματος των δημοσιογράφων.

Στα αρνητικά είναι η σαρωτική επικράτηση των «Ενωμένων Δημοσιογράφων», ενός πολυσυλλεκτικού σχήματος το οποίο στις τάξεις του στεγάζει από μεγαλοδημοσιογράφους, μέχρι κρυφοφασίστες, χωρίς την παραμικρή διάθεση κινητοποίησης.

Επιπλέον οι συσχετισμοί στο Δ.Σ. δεν άλλαξαν ιδιαίτερα. Προσωποπαγή σχήματα με πελατειακή-συντεχνιακή λογική συνεχίζουν να εκπροσωπούν τον κλάδο!

Δεν μιλάμε για εργοδοτική επίθεση. Μιλάμε για πλήρη αποσύνθεση του κλάδου. Κάποτε στην Ελευθεροτυπία κοιτούσαμε «ζηλόφθονα» τον ΔΟΛ και τον ΠΗΓΑΣΟ που έπαιρναν δάνεια από τις τράπεζες, συνέχιζαν να βγάζουν εφημερίδες και να πληρώνουν μισθούς και αποζημιώσεις.

Ο ΔΟΛ πέρασε τώρα στο νέο μιντιάρχη της διαπλοκής, τον Μαρινάκη, με αβέβαιο ακόμη το τι θα γίνει με τις οφειλές των εργαζομένων από την προηγούμενη ιδιοκτησία. Ο ΠΗΓΑΣΟΣ κινδυνεύει να γίνει νέα «Ελευθεροτυπία», με τους εργαζόμενους να περιμένουν να πάρουν χρωστούμενα και αποζημιώσεις στη... μετά θάνατον ζωή, αν και όταν τα βραδυκίνητα ελληνικά δικαστήρια αποφασίσουν...

Η απλήρωτη εργασία έχει γενικευτεί, στα διαδικτυακά μέσα ενημέρωσης η εκμετάλλευ-

ση οργιάζει με το «copy-paste» να λέγεται ενημέρωση και δημοσιογραφία.

Επιπλέον οι δημοσιογράφοι και οι διοικητικοί υπάλληλοι στα ΜΜΕ έχουμε μείνει ανασφάλιστοι, αφού το ταμείο υγείας, ο ΕΔΟΕΑΠ, έχει ξεμείνει από ρευστό, δεν έχει δώσει επικουρικές συντάξεις αυτό το μήνα και χρωστά εκατομμύρια ευρώ σε προμηθευτές, νοσηλευτικά ιδρύματα, διαγνωστικά κέντρα και φαρμακεία.

Η κατάργηση του αγγελιοσήμου, το οποίο αποτελούσε οιονεί εργοδοτική εισφορά, έχει αφήσει χωρίς πόρους το ταμείο μας.

Κι όμως αντί να έχει γίνει πρώτο θέμα το ότι χιλιάδες εργαζόμενοι στα ΜΜΕ έχουν μείνει στην ουσία χωρίς περίθαλψη, κατά παράβαση του ίδιου του Συντάγματος, η εργοδοτική συνδικαλιστική ηγεσία του κλάδου αναλώνεται σε παζάρια και υποσχέσεις για λύση με τους κυβερνώντες.

Για να αλλάξουν όλα αυτά χρειάζεται πρωτίστως αλλαγή νοοτροπίας. Η παλιά σχέση συντεχνίας-εξουσίας που «έλυνε» τα προβλήματα

των δημοσιογράφων έχει καταρρεύσει.

Παρόλα αυτά πολλοί συνάδελφοι εξακολουθούν να διατρέχονται από το σύνδρομο του «περιούσιου κλάδου», ενώ οι νεώτεροι που δουλεύουν στις γαλέρες των σάιτς δεν έχουν καταφέρει ακόμα να βγουν από τη συνδικαλιστική αφάνεια.

Όσο οι αγώνες μας δεν έχουν ευρύτερη στόχευση και κατανόηση ότι στην Ελλάδα των μνημονίων είμαστε όλοι οι εργαζόμενοι «ίσοι» στην καταστροφή, δύσκολα θα υπάρξει έστω και μία μικρή ελπιδοφόρα αντιστροφή.

Οι εργαζόμενοι συνολικά πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι σήμερα δεν δίνουμε αγώνες για διατήρηση κάποιων κεκτημένων, για το μη χείρον βέλτιστον. Αλλά πρέπει να πιάσουμε ξανά το νήμα από την αρχή, διεκδικώντας όσα οι πατεράδες και οι παππούδες μας είχαν κατοχυρώσει με ιδρώτα και αίμα: ΣΣΕ, ωράρια, αξιοπρεπείς μισθούς, πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Συνέντευξη στη Λένα Βερδές

Οι μετανάστες εργάτες στην πρώτη γραμμή ενάντια στην εκμετάλλευση και το ρατσισμό

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ

Σύσκεψη πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ, της Πακιστανικής Κοινότητας και της Ένωσης Μεταναστών Εργατών Γης της Γκορุตσάς στο Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας το απόγευμα της Τετάρτης 7 Ιούνη με θέμα τη διοργάνωση του αντιφασιστικού συλλαλητηρίου το Σάββατο 17 Ιούνη στις 7μμ στην Πλατεία Δημοαρχείου στον Ασπρόπυργο.

Το παρόν στο Εργατικό Κέντρο έδωσαν με αντιπροσωπεία τους οι εργάτες γης της Γκορุตσάς, που στις 13 Μάη διαδήλωσαν μαζί ενάντια στις δολοφονικές επιθέσεις, μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και της Πακιστανικής Κοινότητας, αγωνιστές και αγωνίστριες από τον Ασπρόπυργο και την Ελευσίνα, μέλη ΔΣ από τον τοπικό Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και την τοπική ΕΑΜΕ, ο Θανάσης Διαβολάκης μέλος του ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η Λίλιαν Μπουρίτη, μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΟΡ.Μ.Α της οποίας ο εκπρόσωπος δήλωσε ότι θα συμμετάσχει στο συλλαλητήριο της 17 Ιούνη.

Τη σύσκεψη άνοιξαν ο Πέτρος Κωνσταντίνου εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ και ο Τζαβέντ Αουλάμ πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας και ένας από τους εργάτες γης της Γκορุตσάς.

«Δεν μπορείτε να καταλάβετε τον πόνο και τον φόβο που έχουμε νιώσει. Ακόμη κι όταν βγήκαμε στις 13 Μάη να διαδηλώσουμε πάλι μας πέταξαν πέτρες και μας χτύπησαν. Αλλά έχουμε καταλάβει ότι δεν γίνεται χωρίς αγώνα. Μόνο αν βγούμε όλοι ενωμένοι και δεν φοβηθούμε, θα μπορέσουμε να σταματήσουμε τις φασιστικές επιθέσεις. Γι' αυτό στις 17 Ιούνη θα είμαστε όλοι εκεί». Αυτό ήταν το κάλεσμα που έκανε εκ μέρους των εργατών γης ο ο Χατζήμντουλάχ, ένας από τους εργάτες γης της Γκορutzάς.

«Να ξέρατε πόσο σημαντική ήταν η διαδήλωση που κάναμε στις 13 Μάη» είπε ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Αουλάμ. «Πριν τις 13/5 είχαμε δεκάδες επιθέσεις, μετά τις 13/5 μόνο μια. Οι εργάτες μπορούν να πάνε στα χωράφια, να δουλέψουν, να μπουν στα λεωφορεία. Γι' αυτό στις 17 Ιούνη θα κατέβουμε στο συλλαλητήριο, παράλο που είναι δύσκολο για εμάς που έχουμε Ραμαζάνι και είμαστε νηστικοί όλη την ημέρα, από τον Ασπρόπυργο και όλες τις γύρω περιοχές».

«Με εξαιρεση εκείνης την επόμενη μέρα της διαδήλωσης οι επιθέσεις έχουν σταματήσει αυτή τη στιγμή στην Γκορutzά. Αυτό δείχνει την αξία που έχουν οι διαδηλώσεις ενός κόσμου που είχε είμαστε εργάτες γης και δεν σας φοβόμαστε» τόνισε ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Επιπλέον, η συζήτηση ανοίγει επιτέλους πάλι στο θέμα. Η διαδήλωση έβαλε την πίεση σε αστυνομία, δημάρχους, ανάγκες και την κυβέρνηση να στείλει κάποιους βουλευτές στην Γκορutzά».

Το πιο σημαντικό, το θέμα άνοιξε μέσα στα συνδικάτα. Είναι θετική εξέλιξη η πρωτοβουλία των δασκάλων και των καθηγητών για τη χθεσινή σύσκεψη που κάλεσαν, είναι θετικό ότι το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας σήμερα το πρωί αποφάσισε να πάρει πρωτοβουλίες για σύσκεψη φορέων και σωματείων της περιοχής. Θέλουμε τη συνεργασία στην περιοχή με κάθε δύναμη, με κάθε φορά που υπάρχουν στην περιοχή ώστε να οργανώνονται μαζί, όποιος κι αν παίρνει την πρωτοβουλία για δράση ενάντια στο ρατσισμό, τους φασίστες, την εκμετάλλευση.

Οργανώουμε τη συμμετοχή στην κινητοποίηση με πούλμαν από διάφορα σημεία της Αθήνας. Πάμε για μια περι-

φρουρημένη διαδήλωση που θέλουμε να επικοινωνήσει με τον κόσμο της γειτονιάς. Για να έχουμε αποτελέσματα και αυτό που συνέβη το βράδυ της τελευταίας επίθεσης όταν οι κάτοικοι της οδού Τραπεζούντος βγήκαν στο δρόμο και σταμάτησαν την επίθεση των φασιστών σε σπίτι Πακιστανού εργάτη. Ζητάμε να τιμωρηθεί η φασιστική ομάδα και υπάρξει μια κεντρική μνηντήρια αναφορά που πρόκειται να καταπεθεί ώστε να συνεκδικαστούν όλες οι επιθέσεις που έχουν καταγγελθεί».

Τα σωματεία

Την ανάγκη για δράση ενάντια στο φαινόμενο του ρατσισμού και τις φασιστικές επιθέσεις επισημαίνουν με πρωτοβουλίες που παίρνουν όλα τα σωματεία της περιοχής.

Πέρα από την Ένωση Μεταναστών Εργατών Γης της Γκορutzάς, ήδη την στήριξη τους στην κινητοποίηση έχουν δηλώσει το σωματείο εργαζόμενων στον Παπαστράτο, η παράταξη ΣΕΚΕΣ-ΕΥ-ΔΑΠ από το χώρο εργασίας της ΕΥΔΑΠ, αλλά και οι μετανάστες απεργοί στη χημική βιομηχανία «Γεωργίου ΑΕ» που έχουν δηλώσει ότι θα κατέβουν από τον Αωλώνα.

«Σαν Σύλλογος έχουμε βγάλει ψήφισμα για τις επιθέσεις που έγιναν από το Φλεβάρη και πήραμε μια πρωτοβουλία μαζί με την ΕΑΜΕ για συντονισμό των Σωματείων της περιοχής ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις. Στη συνάντησή που είχαμε χθες είπαμε να αρχίσουμε κάποιες δράσεις με επίκεντρο περισσότερο τον Ασπρόπυργο, να βρούμε συλλογικότητες, να κουβεντιάσουμε τι μπορεί να γίνει για να εξαφανιστούν αυτές οι επιθέσεις. Θα συνεδριάσουμε τις επόμενες μέρες για να πάρουμε απόφαση

σχετικά με την κινητοποίηση στις 17 Ιούνη» δήλωσε αμέσως μετά τη σύσκεψη στο εργατικό κέντρο, ο πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Δυτικής Αττικής, Περικλής Κωνσταντόπουλος. «Συνεδρίασε το ΔΣ της Α ΕΑΜΕ Δ. Αττικής και είπαμε να κάνουμε μια διερεύνηση ποια σωματεία μπορούν να συμμετάσχουν. Χθες Τρίτη 6/6, είχαμε μια συνάντηση τα τοπικά σωματεία των εκπαιδευτικών στην οποία ήρθαν από την ΚΕΕΡΦΑ και την Πακιστανική Κοινότητα και μιλήσαμε πούους μπορούμε να συσπειρώσουμε, να κινητοποιήσουμε στην κατεύθυνση της συμμετοχής σε μια κινητοποίηση» μας είπε η Γούλη Βασιλείου, γραμματέας της ΕΑΜΕ Δυτικής Αττικής, που είχε καταγγείλει από την πρώτη στιγμή σε ψήφισμά της τις ρατσιστικές επιθέσεις στην Γκορutzά. Όπως ανέφερε στο ψήφισμά της:

«Οι ρατσιστικές επιθέσεις ξανάρχονται σε μια περίοδο που οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής ξαναβγάζουν τα τάρματα εφόδου οργανώνοντας εισβολές σε σχολεία με επικεφαλής υπόδικους βουλευτές. Οι ευθύνες της κυβέρνησης είναι μεγάλες γιατί δεν έχει καταφέρει να σταματήσει αυτές τις δολοφονικές δραστηριότητες. Άραγε η Αστυνομία δεν υπάρχει στην περιοχή; Δεν γνωρίζατε πρόσωπα και καταστάσεις; Γιατί δεν επεμβαίνει αφού υπάρχουν συγκεκριμένες περιγραφές ατόμων που παίρνουν μέρος σ' αυτές τις επιθέσεις;

Η Δυτική Αττική και κυρίως ο Ασπρόπυργος αποτελείται από ένα κοινωνικό μωσαϊκό που δημιουργήθηκε από μεταναστευτικές ροές τόσο απ' το εσωτερικό της χώρας όσο και απ' το εξωτερικό. Δεν είναι δυνατόν σ' αυτή τη κοινωνία με έντονο το Ποντιακό στοιχείο (επίσης ξεριζωμένο και κατατρεγμένο) και τους οι-

νομικούς μετανάστες των προηγούμενων δεκαετιών στον Ασπρόπυργο, να υπάρχουν αντιλήψεις και ενέργειες που αντιμετωπίζουν τους νέους μετανάστες και πρόσφυγες ως μιάσματα.

Η εκπαιδευτική κοινότητα δε δείχνει καμιά ανοχή σ' αυτές τις ενέργειες και στις σχεδιασμένες επιθέσεις από παραστρατιωτικά σώματα ταγμάτων εφόδου». Απόφαση συμμετοχής έχει πάρει και ο σπουδαστικός σύλλογος ΣΓΓΚΣ ΤΕΙ Αθήνας.

Πρωτοβουλίες ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις αποφάσισε σε συνεδρίασή του το πρωί της Τετάρτης 7 Ιουνίου να πάρει το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας-Ασπρόπυργο.

«Πήραμε απόφαση, πρώτον, για παρέμβαση στο Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, δεύτερον να πάμε στους δημάρχους και τρίτο να καλέσουμε μια ημερίδα σωματείων, φορέων, οργανώσεων της τοπικής κοινωνίας προκειμένου να τα εξελειψούμε ή όσο μπορούμε να μειώσουμε τα ρατσιστικά φαινόμενα και τις επιθέσεις που γίνονται στην περιοχή» δήλωσε στην εργατική αλληλεγγυή ο ταμίας του Εργατικού Κέντρου Αριστοτέλης Κυριαζόπουλος.

Γιώργος Πίττας

Αναχωρήσεις πούλημαν για Ασπρόπυργο στις 17/6 Πειραιάς πλ.Κοραή 5μμ.

Στάση στο Village στη Νίκαια (Θηβών και Πέτρου Ράλλη)

Αθήνα

- Κέντρο, Ομόνοια 5μμ • Νότια, Μετρό Ευαγγελισμός 5μμ
- Βόρεια, Σταθμός Νερατζιώσινα, 5μμ • Δυτικά, κεντρική πλατεία Ιλίου 5μμ. Στάση στην πλατεία Δημοαρχείου (Μετρό Περιστερί)

ΑΥΛΩΝΑ

Συνεχίζεται για 15η μέρα η απεργία των Πακιστανών μεταναστών εργατών της βιομηχανίας πλαστικών «Κώστας Γεωργίου ΑΕ» στον Αωλώνα ενάντια στην εργοδοτική - ρατσιστική τρομοκρατία μετά από επίθεση που δέχτηκε από το αφεντικό Πακιστανός εργάτης που ζήτηγε τα χαρτιά και τα δεδουλευμένα του.

Την Τετάρτη 14 Ιούνη οι απεργοί καλούν σε συγκέντρωση στις 9πμ στο δικαστήριο της Ευελπίδων στο κτίριο 5 όπου συνεχίζεται η δίκη του εργοδότη Γεωργίου και του γιου του Τρύφωνα που είναι συνεργός στην βίαια ρατσιστική επίθεση απέναντι στον Πακιστανό εργάτη.

Την επόμενη μέρα, Πέμπτη 15 Ιούνη οι απεργοί οργανώνουν εκδήλωση με τίτλο "Νίκη στους απεργούς μετανάστες εργάτες της Κ. Γεωργίου Α.Ε. - Όχι στο ρατσισμό" δήλωσε στην εργατική αλληλεγγυή ο ταμίας του Εργατικού Κέντρου Αωλώνα. Ομηλητές θα είναι οι Αη-

med Iftikhar από την 5 μελή εργασιακή επιτροπή, ο Τζαβέντ Αουλάμ πρόεδρος της Πακιστανικής κοινότητας ο Τάσος Αναστασιάδης από τον Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια, ο Πέτρος Κωνσταντίνου Συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και Δημιουργός Σύμβουλος Αθήνας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η Αλεξάνδρα Μαρτίνη από την Καμπάνια Συμπάρτασης στους Μετανάστες Εργάτες της Κ. Γεωργίου ΑΕ.

Μεγάλες εξορμήσεις σε Αωλώνα και Οινόφυτα για την ενημέρωση των εκατοντάδων συμπατριωτών τους που ζουν και εργάζονται στην περιοχή όσο και των νότιων κατοίκων, εργαζόμενων και νεολαίας, πραγματοποιήσαν οι απεργοί Πακιστανοί μαζί με αλληλέγγυους από τον Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια και την ΚΕΕΡΦΑ. Την Κυριακή 11/6 έκαναν εξορμήσεις στις γειτονίες και τα σπίτια των μεταναστών εργατών, ενώ την Δευτέρα 12/6 μεγάλες εξορμήσεις πραγματοποιήθηκαν στους εργαζόμενους του Δήμου, σε εκπαιδευτικούς και υγειονομικούς. Κολλήθηκαν εκατοντάδες αφίσες και μοιράστηκαν εκατοντάδες προκηρύξεις στις γειτονίες και τα χωριά της περιοχής.

Όπως καταγγέλλει σε ανακοίνωσή που εξέδωσε ο Ομοσπονδία Εργατών Χημικής Βιομηχανίας (ΟΕΧΒ) "η αδιάλλακτη στάση του εργοδότη ξεπερνάει κάθε προηγούμενο αφού είχε δημιουργήσει συνθήκες εργασίας που σκλάβους σε γαλέρα".

Η ΟΕΧΒ με νεώτερη ανακοίνωσή της είχε καλύψει την απεργία των Πακιστανών εργατών καλώντας τη εργοδοσία να πάρει πίσω τις απολύσεις και να σταματήσει την εργοδοτική αυθαιρεσία.

"Οι εργάτες είναι αποφασισμένοι να μην κάνουν πίσω και να συνεχίσουν την απεργία μέχρι τέλος. Δεν πρόκειται να μπει κανένας στην δουλειά αν δεν γίνουν δεκτά όλα τα δίκαια αιτήματά τους", τόνισε ο Τζαβέντ Αουλάμ.

αδιαλλαξία της εργοδοσίας", αναφέρει μιλώντας στην ΕΑ η Αλεξάνδρα Μαρτίνη.

Οι Πακιστανοί εργάτες έχουν καθημερινή παρουσία έξω από το εργοστάσιο για να περιφρουρήσουν την απεργία τους ενώ κάθε φορά συνεδριάζουν επιβεβαιώνοντας την απόφασή τους για συνέχιση της απεργίας μέχρι να κάνει πίσω η εργοδοσία. Από την μεριά της εργοδοσίας η αδιαλλαξία και η προσπάθεια τρομοκράτησης των απεργών συνεχίζεται. Από την μία στέλνει εξώδικα σε απεργούς μέλη της 5μελούς εργασιακής επιτροπής, από την άλλη προσπαθεί να στήσει απεργοσπαστικό μηχανισμό για να παρακάμψει την απεργιακή κινητοποίηση.

Όπως καταγγέλλει σε ανακοίνωσή που εξέδωσε ο Ομοσπονδία Εργατών Χημικής Βιομηχανίας (ΟΕΧΒ) "η αδιάλλακτη στάση του εργοδότη ξεπερνάει κάθε προηγούμενο αφού είχε δημιουργήσει συνθήκες εργασίας που σκλάβους σε γαλέρα".

Η ΟΕΧΒ με νεώτερη ανακοίνωσή της είχε καλύψει την απεργία των Πακιστανών εργατών καλώντας τη εργοδοσία να πάρει πίσω τις απολύσεις και να σταματήσει την εργοδοτική αυθαιρεσία.

"Οι εργάτες είναι αποφασισμένοι να μην κάνουν πίσω και να συνεχίσουν την απεργία μέχρι τέλος. Δεν πρόκειται να μπει κανένας στην δουλειά αν δεν γίνουν δεκτά όλα τα δίκαια αιτήματά τους", τόνισε ο Τζαβέντ Αουλάμ.

Κυριακός Μπάνος

Παλεύουν για όλους μας

Τις τελευταίες δεκαπέντε ημέρες είναι σε εξέλιξη μια από τις πιο σημαντικές απεργίες, αυτή που κάνουν οι μετανάστες εργάτες στην «εταιρία πλαστικών Κ. Γεωργίου ΑΕ» στην Αωλώνα. Αφορμή ήταν ο ξυλοδαρμός ενός απολυμένου εργάτη από το αφεντικό, ένα ακόμη κρούσμα ρατσιστικής τρομοκρατίας της εργοδοσίας σε βάρος των Πακιστανών εργατών. Χέρι χέρι με τον ρατσισμό πήγαινε και η καταστρατήγηση των στοιχειωδών εργατικών δικαιωμάτων που βγήκαν στην επιφάνεια με την απεργία. Η μάχη που δίνουν οι μετανάστες, Πακιστανοί στην συρριπτική τους πλειοψηφία, εργάτες είναι κρίσιμη για όλη την εργατική τάξη.

Κατ' αρχάς γιατί βρίσκεται στην καρδιά μιας ολόκληρης βιομηχανικής περιοχής, (Αωλώνα – Οινόφυτα) με εκατοντάδες εργοστάσια, στα οποία οι συνθήκες δουλειάς και η πίεση από τα αφεντικά πάνω στους εργάτες, δεν είναι πολύ διαφορετικές από αυτά που εφάρμοζε ο Γεωργίου στο εργοστάσιο του. Το να σπάσει εκεί ο εργοδοτικός τοσιμπούκος είναι ένα τεράστιο μήνυμα για όλους τους εργάτες στην περιοχή αυτή, αλλά και συνολικά σε όλες τις βιομηχανικές περιοχές γύρω από την Αθήνα, στο Θριάσιο, στα Μεσόγεια. Θα είναι μήνυμα ότι οι εργάτες έχουν την δύναμη, αν κινηθούν με αποφασιστικότητα, να κερδίσουν και να τσακίσουν την εργοδοτική αυθαιρεσία.

Δύναμη

Είναι όμως κρίσιμη για έναν δεύτερο λόγο. Εκατοντάδες φορές ακόμη για το πόσο φοβισμένοι είναι οι κόσμος σήμερα με τα μνημόνια, πόσο «δύσκολο είναι να βγάλεις τους εργάτες σε απεργία και αγώνα». Οι 53 πακιστανοί εργάτες αποδεικνύουν στην πράξη πόσο σαφρό είναι αυτό το επιχείρημα. Η πραγματικότητα είναι ότι αυτήν την εκτίμησή είχε και το αφεντικό και πίστεψε ότι θα ήταν παιχνιδάκι να επιβάλει την ρατσιστική τρομοκρατία του πάνω σε μετανάστες εργάτες. Και η απεργία που συνεχίζεται εδώ και δύο βδομάδες δείχνει το αντίθετο. Αν μπορούν 50 μετανάστες εργάτες να παλέψουν το αφεντικό τους, κάθε εργάτης μπορεί να το κάνει στο δικό του χώρο δουλειάς αρκεί να το οργανώσει.

Ο τρίτος λόγος είναι γιατί αναδεικνύει τη σημασία που έχει η αντιρατσιστική δράση μέσα στους χώρους δουλειάς. Η πραγματική εικόνα της εργατικής τάξης σήμερα δείχνει ότι υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι μεταναστών εργατών μέσα στους χώρους δουλειάς όχι μόνο στον ιδιωτικό τομέα αλλά ακόμη και στον δημόσιο (εργολάβοι). Το να ενώνεις όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης και να μην αφήνεις να περνά η διάσπαση της είναι κρίσιμο στόιχημα στις σημερινές συνθήκες. Γι' αυτό η αντιρατσιστική δράση μέσα στα συνδικάτα δεν είναι απλά ευαισθησία ή πολυτέλεια, αλλά όρος για την ενότητα και τη δύναμη της εργατικής τάξης στη μάχη της απέναντι στα αφεντικά.

Η απεργία των μεταναστών εργατών στην «Κ. Γεωργίου ΑΕ» δείχνει με τον πιο καθαρό τρόπο, ότι η εργατική τάξη σήμερα, δεν είναι φοβισμένη και παραδομένη όπως θα ήθελεν πολλοί να συμβαίνει. Αντίθετα είναι δυνατή και μπορεί να νικήσει τα αφεντικά και τα μνημόνια, με την αλληλεγγυή όλων μας.

Τάσος Αναστασιάδης
Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια

Το Φεστιβάλ Αθηνών ξεκίνησε την 1η Ιούνη με ένα ξεχωριστό έργο, το «Μανιφέστο», μια εγκατάσταση που αποτελείται από 13 δεκάλεπτες ταινίες, οι οποίες προβάλονται ταυτόχρονα σε ενιαίο χώρο και παρουσιάζουν σημαντικά καλλιτεχνικά και πολιτικά-ιδεολογικά μανιφέστα του 20ου αιώνα. Κεντρικό πρόσωπο η σπουδαία ηθοποιός Κέιτ Μπλάνσετ, η οποία δεν περιγράφει απλά τα μανιφέστα, τα ενσαρκώνει, υποδυόμενη 12 διαφορετικά πρόσωπα. Πώς γίνεται αυτό;

Ο δημιουργός του έργου, Γιούλιαν Ρόζφελντ έκανε την επιλογή από πενήντα περίπου σημαντικά κείμενα μανιφέστων, τα οποία ομαδοποίησε σε 12 ενότητες: από το μανιφέστο του Φουτουρισμού το 1909, στο Νταντά, τον Κονστρουκτιβισμό, τον Σουρεαλισμό, τη μοντέρνα αρχιτεκτονική, τον μιμητισμό και την ποπ art, μέχρι την Καταστασιακή Διεθνή (Situationiste) και το Fluxus. Προπομπός και στίγμα τους ωστόσο, είναι το Κομμουνιστικό Μανιφέστο, που ανοίγει την έκθεση στο εισαγωγικό βίντεο με τη γνωστή φράση «κάθε τι σταθερό, διαλύεται...». Έτσι δείχνει τις προθέσεις του έργου, να κριτικάρει την ισχύουσα κοινωνική πραγματικότητα, τον καπιταλισμό. Άλλωστε ένα μανιφέστο αποτελεί εξ'ορισμού κριτική στις εκάστοτε ισχύουσες – παραδοσιακές απόψεις και μαζί κάλεσμα για ρήξη με αυτές, για δράση και επανάσταση που θα φέρει μια νέα εποχή.

Μπορεί το όλο σχήμα να ακούγεται φορτω-

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ του Γιούλιαν Ρόζφελντ

μένο και δυσνόητο, όμως το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό και τελικά εύληπτο, καθώς λειτουργεί ανεξάρτητα από το πόσο ο θεατής είναι εξοικειωμένος με το θέμα του κάθε μανιφέστου. Σε αυτό βοηθά το γεγονός ότι σε κάθε ιστορία δεσπόζει ένας διαφορετικός χαρακτήρας (η Μπλάνσετ) που απαγγέλλει το μανιφέστο ενώ πρωταγωνιστεί σε μια σύγχρονη καθημερινή ιστορία. Η ιστορία δεν σχετίζεται άμεσα με το κείμενο που ακούγεται, ίσα-ίσα μοιάζει άσχετη, όμως μετά από λίγα λεπτά παρακολούθησης, ο συσχετισμός γίνεται αντιληπτός, άλλοτε με συμβολικό τρόπο, άλλοτε δείχνοντας ακριβώς το αντίθετο, ή ακόμα και λειδορώντας αυτό που φαίνεται στην οθόνη. Η χρήση σύγχρονων ιστοριών δεν συγχύζει, αντίθετα υπαινίσσεται ότι οι διακηρύξεις είναι επίκαιρες στο σήμερα.

Στο πρώτο βίντεο ένας ρακοσυλλέκτης περιπλανιέται στα ερείπια ενός εγκαταλελειμμένου κτηρίου στα περίχωρα του Βερολίνου, φωνάζοντας από μια ντυντούκα αποσπάσματα από την «Κοινωνία του θαύματος» του Γκυ Ντεμπόρ. Στη διπλανή οθόνη μεταφερόμαστε σε ένα χρηματιστικό γραφείο. Νούμερα «τρέχουν» γοργά στις οθόνες, το στέλεχος της εταιρίας ανάμεσα στην παρατήρηση των αριθμών και τη χρηματιστηριακή φρενίτιδα απαγγέλλει το Φουτουριστικό μανιφέστο παραπέ-

ποντας στη λατρεία των φουτουριστών για τις μηχανές και την ταχύτητα, μόνο που η ταχύτητα εδώ αφορά επενδυτικές συναλλαγές από απόσταση...

Εργάτρια

Σε ένα άλλο βίντεο το μήνυμα είναι εντελώς αντιθετικό: Παρακολουθούμε το πρωινό μιας εργάτριας σε εργοστάσιο σκουπιδιών, από τη στιγμή που θα ξυπνήσει στο φτωχικό διαμέρισμα, θα πει καφέ διαβάζοντας εφημερίδα ταμπλόιντ, θα πάρει το μηχανάκι και θα πιάσει δουλειά χειρίστριας σε ένα μηχάνημα. Το μανιφέστο που ακούγεται μιλάει για τα θαύματα της μοντέρνας αρχιτεκτονικής, αυτής που οραματίστηκε κατοικίες και κτήρια για όλη την εργατική τάξη, αλλά εδώ η εκπρόσωπός της τάξης αυτής «ψαρεύει» σκουπίδια στην εσωτερική αυλή μιας χωματερής.

Εντυπωσιακό είναι το βίντεο για το Σουρεαλισμό, όπου η Μπλάνσετ βρίσκεται σ'ένα εργαστήριο και φτιάχνει κούκλες – ομοιώματα προσωπικοτήτων του 20ου αιώνα. Είναι όλοι εκεί: Ο Μαρξ δίπλα στον Φρόιντ, Λένιν, Γκάντι, Χίτλερ, Γιάσερ Αράφατ, Αϊνστάιν, Μαρλένε Ντίτριχ, Λένον και Γιόκο Όνο, Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, κ.ο.κ., αλλά και τερατόμορφες υπάρξεις, που κάνουν την όλη σκηνή σαν να βγήκε από εφιάλη. Ενώ ακούγεται το ιστορικό μανι-

φέστο του Σουρεαλισμού γραμμένο από τον Αντρέ Μπρετόν το 1938, ο φακός εστιάζει στην τεχνήτρια που δουλεύει στα χέρια της μια ανδρική φιγούρα, στην οποία σταδιακά δίνει την εμφάνιση του εαυτού της, θυμίζοντας τους διαλόγους που έστηναν οι σουρεαλιστές με μάσκες. Η έννοια της διπλής προσωπικότητας επιστρέφει στο μιμητιστικό μανιφέστο. Εκεί, μια τηλεπαρουσιάστρια ειδήσεων με προκάτ χαμόγελο διακηρύσσει ότι «κάθε τέχνη είναι ψεύτικη» κατά το «όλες οι ειδήσεις είναι ψέματα», ενώ συνομιλεί με το άλλο μισό της, μια ρεπόρτερ εξωτερικών γυρισμάτων που στέκεται στη βροχή συμφωνώντας μαζί της.

Σε μια περίοδο κρίσης και αναζητήσεων, αλλά και απόψεων που ισχυρίζονται ότι οι «μεγάλες αφηγήσεις» είναι πια ξεπερασμένες, το «Μανιφέστο» αποτελεί μια ευχάριστη έκπληξη. Φέρνει σε πρώτο πλάνο την ιδέα ότι χρειαζόμαστε μανιφέστα, χρειαζόμαστε καλέσματα να τοποθετηθούμε και να δράσουμε και αποτελεί φόρο τιμής στις καλύτερες στιγμές των ανατρεπτικών διακηρύξεων του «αιώνα των άκρων».

Δήμητρα Κυρίλλου

INFO: Πειραιώς 260, έως 19 Ιουλίου, 7μμ.
Εισιτήριο: 5 ευρώ.

ΒΙΒΛΙΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

“Κλείνοντας το οπισθόφυλλο του βιβλίου, αναρωτιέμαι πώς είναι δυνατόν ένα βιβλίο να τσιπάει με διαφορά λίγων σελίδων τον Φουκώ, την Άνα Γούλα, τον Ντεριντά, τη Μαριέττα Γιαννάκου και ένα σωρό άλλους “διανοητές” (σε εισαγωγικά ή όχι), και πώς αυτό το περίεργο μείγμα μπορεί να συνεχίζει να συσχετίζεται με την προγραμματική δήλωση της συζήτησης για την αρχαιότητα ως βιοπολιτικό εργαλείο”, ανέφερε ο αρχαιολόγος Στέλιος Λεκάκης στην αρχή της εκδήλωσης-παρουσίασης του βιβλίου “Το πρόσφατο μέλλον - Η κλασική αρχαιότητα ως βιοπολιτικό εργαλείο” του συγγραφέα Δημήτρη Πλάτζου, στις 24/5, στο Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων. Στην παρουσίαση μίλησαν εκτός από τον Σ. Λεκάκη που συντόνισε την συζήτηση, ο Στάθης Γκότσης, ιστορικός, η Δέσποινα Κουτσούμπα, αρχαιολόγος και ο συγγραφέας.

Το βιβλίο που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Νεφέλη “επεξεργάζεται γεγονότα της τελευταίας 10ετίας παραπέμποντας όμως σε τόπους της ελληνικής ιστορίας και αρχαιολογίας από την δημιουργία του έθνους-κράτους αλλά και σε αντικείμενα που απασχολούν την βιβλιογραφία εδώ και πολλά χρόνια.

Ο Δημήτρης μελετά πώς η αρχαιότητα από αντικείμενο επιστημολογικού ενδιαφέροντος συντίθεται σε εργαλείο κοινωνικής μηχανικής και δύναται να αποκλείσει ή να δημιουργήσει νέες κοινωνικές ομαδοποιήσεις. Το βιβλίο μελετά την αντήρηση και την υλικότητα του κλασικού παρελθόντος στο παρόν. Θα μπορούσε να

Το πρόσφατο μέλλον - Η κλασική αρχαιότητα ως βιοπολιτικό εργαλείο

είναι κομμάτι μιας πολυσύνθετης συζήτησης που ακουμπά σε πολλά επιστημολογικά πεδία”, τόνισε ο Σ. Λεκάκης.

“Στόχος του βιβλίου είναι να διερευνήσει τους τρόπους με τους οποίους το παρελθόν, και η κλασική αρχαιότητα συγκεκριμένα, εργαλειοποιούνται στην σημερινή Ελλάδα ως βιοπολιτικές τεχνολογίες, και σε αυτό χρησιμοποιάω εδώ αυτούσιο τον όρο του Φουκώ, δηλαδή ως μηχανισμοί οργάνωσης ομάδων και συλλογικοτήτων γύρω από συγκεκριμένες πολιτικές ή ιδεολογικές ατζέντες με πρόσημα ένα καταστατικό αρχαιολατρικό ήθος”, ανέφερε στην τοποθέτησή του ο συγγραφέας Δ. Πλάτζος. “Δεν είναι βιβλίο για την κρίση. Προσωπικά πιστεύω πως ακόμα και ο όρος “ελληνική κρίση” δεν έχει καμιά ιστορική αξία. Παρόλα αυτά πιστεύω ότι το βιβλίο μπορεί να διαβαστεί ως μια πολιτισμική ιστορία της κρίσης.

Κριτική προσέγγιση

Το βιβλίο επίσης επιχειρεί μια κριτική προσέγγιση σε ένα ακανθώδες ζήτημα της νεοελληνικής κουλτούρας, δηλαδή τον τρόπο που η κλασική κληρονομιά προσφέρεται για χρήση από τον ακροδεξιό χώρο. Και ενώ σε προηγούμενες δουλειές μου ήμουν κάπως πιο συνεσταλμένος και

πιο δειλός να κατονομάσω πρόσωπα και πράγματα και είχα δεχτεί ορθή κριτική γι' αυτό, εδώ το κάνω. Είτε μιλώντας για τη Χρυσή Αυγή, είτε για ομάδες και συλλογικότητες που αφιερώνουν χρόνο και προσπάθεια στη διάδοση και εμπέδωση υπερσυντηρητικών, ρατσιστικών, ξενοφοβικών, σεξιστικών και ακραία εθνικιστικών ιδεών με το πρόσχημα της καλλιέργειας της κλασικής κληρονομιάς”, ανέφερε μεταξύ άλλων ο συγγραφέας.

“Δεν είναι ένα αρχαιολογικό βιβλίο, είναι ένα βιβλίο πολιτισμικής ιστορίας και εν τέλει ένα πολιτικό βιβλίο. Συζητά τον τρόπο με τον οποίο σήμερα εργαλειοποιείται το παρελθόν, και δη το κλασικό παρελθόν, για να νομιμοποιήσει πολιτικές πρακτικές και ατζέντες που δεν είναι όπως παλιά στο περιθώριο του κοινωνικοπολιτικού βίου αλλά επεκτείνονται και αγκαλιάζουν και τον επίσημο πολιτικό λόγο. Π.χ. η τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων είναι το πρότυπο της διαχρονικής συνέχειας (του Ζαμπέλη και του Παπαρηγόπουλου) που έχει εμπεδωθεί και δια του εκπαιδευτικού συστήματος στις γενιές των νεοελλήνων”, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σ. Γκότσης.

“Διαβάζοντας το βιβλίο ένας αρχαιολόγος αισθάνεται σαν να έχει περάσει από το ντιβάνι του ψυχαναλυτή. Όλα όσα ξέρει έχουν γίνει κομμάτια και χρειάζεται πια να τα βάλει σε τάξη. Το βιβλίο ανατέμνει το παρελθόν ως εργαλείο για να ελέγξει το παρόν. Κάποιος θα μπορούσε να πει πως είναι ένα ιερόσυλο βιβλίο”, τόνισε στην τοποθέτησή της η Δ.Κουτσούμπα.

K.M.

Ένα διαχρονικό και καλόγουστο αντιφασιστικό μνημείο στο πρώην Στρατόπεδο Διονύσου δημιουργήσαν την Κυριακή 11/6 τα μέλη της Αντιφασιστικής Πρωτοβουλίας Δήμου Διονύσου και της Ανοιχτής Λαϊκής Συνέλευσης Διονύσου μαζί με τον ΣΦΕΑ. Το Στρατόπεδο Διονύσου υπήρξε τόπος φυλάκισης και βασανισμού αγωνιστών/τριών του αντιδικτατορικού αγώνα 1967-74. Το μνημείο είναι αφιερωμένο στους σημερινούς και μελλοντικούς κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες.

Athens Pride 2017

Πλημμύρισε το Σύνταγμα

Με τεράστια συμμετοχή έγινε φέτος το Athens Pride για πρώτη φορά στην πλατεία Συντάγματος. Δεκάδες χιλιάδες κόσμος πέρασε από την πλατεία κατά τη διάρκεια της ημέρας για να συζητήσει, να ενημερωθεί και να διασκεδάσει, δίνοντας με τη μαζικότητά του το μήνυμα ότι τα ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα είναι πλέον στην ημερήσια διάταξη για ένα κομμάτι της κοινωνίας ευρύτερο από τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα. Το απόγευμα έγινε η πιο μαζική διαδήλωση Περηφάνειας που έχει γίνει ποτέ, δείχνοντας ότι είναι «θέμα αγώνα».

Η ποικιλομορφία του κόσμου και των χώρων που συμμετείχαν στο φετινό Pride μαρτυρά το πόσο πλατιά έχει ανοίξει τα τελευταία χρόνια η συζήτηση για τα ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα. Το σύμφωνο συμβίωσης που νομοθετήθηκε το 2015 και το επερχόμενο ν/σ για την αναγνώριση ταυτότητας φύλου είναι νίκες του κινήματος που, παρά το ότι νομοθετούνται από την κυβέρνηση με ελλείψεις, δίνουν δύναμη στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα να συνεχίσει να παλεύει.

Παρέμβαση

Η παρέμβαση της LGBTQI+ ANTAPΣΥΑ με κείμενα, εκδήλωση και, κύρια, ανοίγοντας τη συζήτηση με αυτόν τον κόσμο, ανέδειξε πόσο απαραίτητο είναι να δίνουμε τη μάχη για τα άμεσα ζητήματα (γάμος, παιδοθεσία, δωρεάν και ασφαλή διαδικασία φυλομετάβασης στο ΕΣΥ) συνδέοντάς τα με τις μάχες του εργατικού και αντιρατσιστικού κινήματος. Έβαλε έτσι την προοπτική της ανατροπής του συστήματος που, στην κρίση του, πισωγυρίζει τις κατακτήσεις δεκαετιών.

Παράλληλα, η LGBTQI+ ANTAPΣΥΑ παρενέβη στον προβληματισμό ενός μεγάλου κομματιού κόσμου: την κατακύβηλα μιας αδιαφανούς ΜΚΟ που οργανώνει το Pride με όρους εμπορεύματος. Η απάντηση είναι να γυρίσει η διοργάνωση της γιορτής Περηφάνειας στα χέρια όσων την έχτισαν: στο ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα και τις οργανώσεις του, στο εργατικό κίνημα και τα συνδικάτα του, στο φοιτητικό κίνημα και τους συλλόγους του. Σε όλα αυτά τα κομμάτια της κοινωνίας που παλεύουν για έναν κόσμο χωρίς καταπίεση.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

17 Ιουνίου
Λευκός Πύργος
7:30μμ: διαδήλωση

ΠΑΤΡΑ

23-24 Ιουνίου
Μόλος Αγ. Νικολάου
24 Ιουνίου: διαδήλωση

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

30 Ιουνίου - 1 Ιουλίου
Πάρκο Γεωργιάδη
1 Ιουλίου: διαδήλωση

Με αφορμή το σύνθημα του φετινού Pride «Θέμα παιδείας», η καθιερωμένη πλέον εκδήλωση - συζήτηση της ομάδας LGBTQI+ ANTAPΣΥΑ στο πλαίσιο της παρέμβασής της στο φεστιβάλ, έγινε με τίτλο «Θέμα παιδείας; Από πού προέρχεται η ομοφοβία/τρανσφοβία και η πάλη για να την τσακίσουμε». Η εκδήλωση έθεσε τις βάσεις για να απαντήσει η αντικαπιταλιστική πτέρυγα του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος ότι «δεν είναι μόνο θέμα παιδείας, αλλά και πάλη ενάντια στο σύστημα που παράγει το σεξισμό».

Η Κατερίνα Λιτσαρδοπούλου, εκπαιδευτικός και μέλος του Πολύχρωμου Σχολείου, άνοιξε τη συζήτηση:

«Η σχέση εξουσίας-παιδείας είναι η ραχοκοκαλιά του καπιταλιστικού μοντέλου. Μαζί με την κρατική και την εκκλησιαστική εξουσία, η Παιδεία συνδιαμόρφωσε το πρότυπο της πατριαρχικής πυρηνικής οικογένειας: εργάτης φθηνός και υπάκουος, κέρδος για το κεφάλαιο.

Όμως οι κοινωνίες αλλάζουν. Οι σουφραζέτες, ο φεμινισμός, η επιστήμη, η σεξουαλική επανάσταση έκαναν σιγά σιγά στην πραγματική ζωή τις δομές να αποδομηθούν.

Τα θέματα του ρατσισμού, της θρησκείας, της αναπηρίας και της διαπολιτισμικότητας έχουν μπει τα τελευταία χρόνια στα σχολικά βιβλία. Επιπλέον οι εκπαιδευτικοί στην πλειοψηφία τους δε δίστασαν να τα ανοίξουν και έκαναν βήματα μπροστά.

Όμως τα ζητήματα του ερωτικού προσανατολισμού και της έμφυλης ταυτότητας έμειναν πίσω. Το εκπαιδευτικό σύστημα σαν αποτέλεσμα αναπαράγει τη θέση ότι είναι ζητήματα «κοινωνικού περιθωρίου» και επιφέρουν στίγμα.

Θέμα Παιδείας;

Παρά τις αντιδράσεις των συντηρητικών κύκλων στις θεματικές εβδομάδες και παρά τις εργασιακές επιθέσεις που τις συνόδευσαν, η εκπαιδευτική κοινότητα στο μεγαλύτερο μέρος της κατανόησε την αναγκαιότητα για την αποδόμηση των στερεοτύπων, για ένα κόσμο χωρίς «κανονικό» και «διαφορετικό». Τα παιδιά στη συντριπτική τους πλειοψηφία αν και αναπαρήγαγαν όπως είναι φυσικό τις κοινωνικές νόρμες, ήταν πάντα ανοιχτά στο διάλογο. Είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη ότι συμφωνούν να γίνονται τέτοιες δράσεις για θέματα που είναι στην ημερήσια διάταξη της εφηβικής τους ζωής. Η συμπερίληψη είναι το πρώτο βήμα για έναν κόσμο πιο ελεύθερο».

Καθημερινή πάλη

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο Κώστας Καταραχιάς, γιατρός και πρόεδρος του Σωματίου Εργαζόμενων του νοσοκομείου Άγιος Σάββας:

«Παρόλο που υπάρχουν πολλές κατακτήσεις, η καταπίεση είναι κάτι υπαρκτό στην καθημερινή ζωή των ΛΟΑΤΚΙ+ ανθρώπων, στην εργασία, στις διακρίσεις. Είναι αντικείμενο καθημερινής πάλης.

Πολλά ζητήματα είναι ανοιχτά στο επίπεδο της πρόνοιας, πώς μπορούν να υπάρχουν παροχές, πώς μπορεί το σύστημα Υγείας να λαμβάνει υπόψη ένα ευρύτερο φάσμα σεξουαλικών συμπεριφορών πέρα από την ορθοδοξία της ετεροφυλόφιλης συμπεριφοράς, πώς μπορεί να παρέχει ενημέρωση και υποδομές.

Το πρόσφατο παράδειγμα των γιατρών που

αρνούνται να κάνουν αναισθησία για τις εκτρώσεις δείχνει επίσης ότι υπάρχουν και μέσα στους εργατικούς χώρους και μέσα στην κοινωνία υπαρκτά τα προβλήματα σεξισμού που πρέπει να καταπολεμήσουμε.

Αλλά πρέπει να έχουμε καθαρό ότι υπάρχει σεξισμός και καταπίεση επειδή υπάρχει ταξική κοινωνία. Υπάρχει ένα ολόκληρο σύστημα που διαλύει τις ζωές των ανθρώπων με τη φτώχεια, τον πόλεμο, το ρατσισμό, αλλά και με την καταπίεση. Ρίζα της καταπίεσης είναι η ετερόφυλη πυρηνική οικογένεια. Είναι το κύτταρο της καπιταλιστικής κοινωνίας, το κύτταρο με το οποίο αναπαράγονται οικονομικά για τον καπιταλισμό οι εργάτες.

Οι κατακτήσεις δεν χαρίστηκαν από το σύστημα, τις κέρδισαν αγώνες όπως ο Μάης του '68, το Stonewall, η Ρώσικη Επανάσταση όπου άνοιξε για πρώτη φορά παγκοσμίως το ζήτημα της αποποινικοποίησης της ομοφυλοφιλίας. Αυτά είναι παρακαταθήκες για το πώς θα ξεπεράσουμε τις ιδέες που κουβαλάνε οι άνθρωποι και για το πώς θα ανατρέψουμε το σύστημα που παράγει το σεξισμό και την καταπίεση.

Θέλουμε μεταρρυθμίσεις, ίσα δικαιώματα για τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής, διεκδικούμε νομοθεσία. Ταυτόχρονα όμως καταλαβαίνουμε ότι αυτό δεν είναι η λύση για την απελευθέρωση. Οι καλύτεροι σύμμαχοί μας στην πάλη για απελευθέρωση είναι όσοι/ες παλεύουν το ρατσισμό, τον πόλεμο, οι εργαζόμενοι/ες και τα συνδικάτα που παλεύουν για να αλλάξουν οι υλικές συνθήκες: να υπάρχει δωρεάν Υγεία, δωρεάν Παιδεία, να υπάρχει πρόνοια, παιδικοί σταθμοί, η οικογένεια να απαλλάσσεται από τα βάρη, να σταματήσουν τα μνημόνια και η φτώχεια.

Το χτίσιμο της συμμαχίας του LGBT+ κινήματος με όλα αυτά τα κομμάτια έχουμε να το διεκδικήσουμε πρώτα από όλα μέσα στα συνδικάτα. Έτσι θα κερδίσουμε και τις άμεσες διεκδικήσεις και θα ανοίξουμε το δρόμο για τη συνολική απελευθέρωση όλης της κοινωνίας».

Ακολούθησε συζήτηση με τοποθετήσεις για την αναγκαιότητα να συνδεθεί το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα με το αντιρατσιστικό ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις και υπέρ της ένταξης των προσφυγούλων στα σχολεία, για την προσπάθεια κοινού βηματισμού των ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεων σε όλες τις μάχες και για τον απαράδεκτο νόμο περί «διευκόλυνσης ακολασίας» που αφορά συναινούστες ενήλικες.

Αφροδίτη Φράγκου

Η βία, οι gay αστυνομικοί και οι χορηγοί

Μεγάλος θόρυβος έγινε για την απόπειρα ορισμένων ομάδων να απομακρύνουν τους gay αστυνομικούς που συμμετείχαν στο Pride. Η επίθεση εναντίον τους ήταν μια λαθεμένη κίνηση. Αυτό μπορούμε να το κατανοήσουμε απλά αν σκεφτούμε ότι η παρουσία τους εκεί δεν ήταν η χειρότερη ενέργεια που έχουμε δει από αστυνομικούς. Άραγε οι ομάδες που πήραν την πρωτοβουλία για την επίθεση θα έκαναν το ίδιο στις συγκεντρώσεις ένστολων που διεκδικούν να μην περικοπούν οι αμοιβές τους; Είναι μήπως πιο θεμιτό να έχουν μισθολογικά αιτήματα οι αστυνομικοί από το να έχουν αντισεξιστικά αιτήματα;

Από εκεί και πέρα, οι προσπάθειες των διοργανωτών και του ΣΥΡΙΖΑ να καταγγείλουν το επεισόδιο με κραυγές «κατά της βίας» δεν πείθουν, πολύ απλά γιατί δεν βάζουν στο στόχαστρο πολλούς και γνωστούς φορείς της βίας κατά των ΛΟΑΤ από μων όπως είναι οι χορηγοί και οι πρεσβείες που αγκαλιάστηκαν από τους διοργανωτές. Το αίτημα της ομάδας LGBTQ+ της ANTAPΣΥΑ για διοργάνωση από τους φορείς του κινήματος είναι κάτι παραπάνω από επείγον.

Π.Γ.

Βασική υποχρέωση της Αριστεράς η πάλη ενάντια στον αντισημιτισμό

Η δημοσιοποίηση μιας έκθεσης για τον αντισημιτισμό στην Ελλάδα από το Ίδρυμα Χάινριχ Μπελ και την Έδρα Εβραϊκών Σπουδών του ΑΠΘ προκάλεσε συζητήσεις (βλ. τα σχετικά δημοσιεύματα της Εφημερίδας των Συντακτών, 5/5/17, 24/5/17, 29/5/17). Το θέμα είναι ούτως ή άλλως ανοιχτό: η ελληνική κοινωνία έχει το “προνόμιο” να έχει μέσα στη Βουλή την πιο ναζιστική – οπότε και αντισημιτική – εκδοχή της ακροδεξιάς σε ολόκληρη την Ευρώπη, τη Χρυσή Αυγή.

Ο αντισημιτισμός αποτέλεσε ιστορικά την δολοφονικότερη εκδοχή βιολογικού ρατσισμού. Στοχοποίησε τις εβραϊκές κοινότητες πατώντας στις ιουδαϊοφοβικές μεσαιωνικές προκαταλήψεις. Ήταν όμως κάτι παραπάνω από αυτές: ο αντισημιτισμός έκανε την προκατάληψη επιστήμη, μετέτρεψε μια θρησκευτική ιδιότητα σε βιολογική κατηγορία από την οποία το αντικείμενο-στόχος δεν μπορούσε να ξεφύγει: αν στον Σάουλοκ του Σέξπηρ ο Εβραίος είχε τη “δυνατότητα” να αλλάξει πίστη και να σώσει τη ζωή του, στη ναζιστική Γερμανία ο οποιοσδήποτε εβραϊκής καταγωγής πολίτης ήταν εξ ορισμού στιγματισμένος. Η κατάληξη ενός αντισημιτικού κόμματος που βρέθηκε επικεφαλής του ισχυρότερου ευρωπαϊκού κράτους στον 20ό αιώνα ήταν το Ολοκαύτωμα, η με βιομηχανικούς όρους εξόντωση 6 εκατομμυρίων Εβραίων στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Εργαλείο

Ο αντισημιτισμός αποτέλεσε χρήσιμο εργαλείο για τις άρχουσες τάξεις, καθώς προσέφερε μια εναλλακτική κοσμοθεωρία στις σοσιαλιστικές και κομμουνιστικές ιδέες που επηρέασαν βαθιά τις εργαζόμενες τάξεις στον 20ό αιώνα. Απέκριναν στην ταξική ερμηνεία του κόσμου, ο αντισημιτισμός εφευρίσκει τον αποδιοπομπαίο τράγο του “Εβραίου” που κατατρώγει τον κόσμο, είτε με τη μορφή του παρασιτικού τραπεζιτικού κεφαλαίου είτε με τη μορφή του αντεθνικού κομμουνιστικού κινήματος. Δεν είναι τυχαίο που ο αντισημιτισμός έχει χαρακτηριστεί “σοσιαλισμός των ηλιθίων”, απ' αφορμή αυτή ακριβώς την ψευδο-ριζοσπαστική ρητορεία που καταλήγει να μετατρέπει τους εργαζόμενους σε ουρά του κράτους και της κυρίαρχης τάξης.

Στην Ελλάδα του σήμερα, που η Χρυσή Αυγή εξακολουθεί να ορκίζεται τα μέλη της ενάντια στον “Αιώνιο Εβραίο”, η πάλη ενάντια στον αντισημιτισμό είναι βασική υποχρέωση του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς. Μπορεί ο σύγχρονος ρατσισμός να έχει στην αιχμή του δόρατος την ισλαμοφοβία και οι μουσουλμανικές κοινότητες να είναι σήμερα στο μάτι του κυκλώνα. Ωστόσο, ο αντισημιτισμός εξακολουθεί να βρίσκεται στην καρδιά του ρατσιστικού και φασιστικού κτήνους.

Επειδή ακριβώς αυτή είναι η εικόνα της μάχης που έχουμε να δώσουμε, η σύγχυση του αντισημιτισμού με την κριτική στο κράτος του Ισραήλ και τις εθνοκαθαριστικές πρακτικές του σε βάρος των Παλαιστίνιων είναι επικίνδυνη, οποιοσδήποτε και αν την επιχειρεί. Ο αντισημιτισμός, η σύγκρουση με τον εβραϊκό εθνικισμό, αποτέλεσε πολιτική επιλογή μιας σημαντικής πτέρυγας των εβραϊκών κοινοτήτων, που πρωταγωνίστησε στο σοσιαλιστικό και κομμουνιστικό κίνημα του 20ού αιώνα. Ο αντισημιτισμός, τουναντίον, είναι το δηλητήριο των από πάνω για να αποπροσανατολίσουν και εν τέλει να τσακίσουν αυτό ακριβώς το αντικαπιταλιστικό κίνημα.

Θανάσης Καμπαγιάννης

Η ενηλικίωση του ιμπεριαλιστικού

Ο «Πόλεμος των έξι ημερών» είναι σημείο καμπής στην ιστορία της ισραηλινής επιθετικότητας. Ήταν τότε που το Ισραήλ άρπαξε τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη, την Ιερουσαλήμ, τη Λωρίδα της Γάζας, τα Υψώματα του Γκολάν, τα εδάφη που μέχρι σήμερα βρίσκονται είτε κάτω από ισραηλινή κατοχή, είτε υπό ασφυκτικό έλεγχο. Τυπικά μέσα σε έξι μόλις μέρες και στην ουσία μέσα σε ακόμη λιγότερες, το Ισραήλ είχε κατατροπώσει και εξευτελίσει τους στρατούς τριών αραβικών χωρών, της Αιγύπτου, της Ιορδανίας και της Συρίας.

Ο Ιούνιος του '67 συμβολίζει την ενηλικίωση του κράτους-μαντρόσκυλου που λέγεται Ισραήλ. Το 1947-48 πατώντας πάνω στο διαμοιρασμό της Παλαιστίνης που πρότεινε ο ΟΗΕ και στο ελεύθερο που είχαν αφήσει οι μεγάλες δυνάμεις, οι σιωνιστικές παραστρατιωτικές οργανώσεις είχαν ξεχυθεί πάνω στα παλαιστινιακά χωριά, τρομοκρατώντας και σκοτώνοντας, και επέβαλαν τελικά τα πρώτα σύνορα του Ισραήλ. Πάνω από 700 χιλιάδες Παλαιστίνιοι είχαν αναγκαστεί να φύγουν και να γίνουν πρόσφυγες σε κάποια από τις γειτονικές αραβικές χώρες. Πάνω από 60% αυτών των προσφύγων κατέφυγαν σε σημεία της ιστορικής Παλαιστίνης που δεν πέρασαν στον έλεγχο του Ισραήλ. Η Δυτική Όχθη του Ιορδάνη είχε περάσει στον έλεγχο του βασιλιά της Ιορδανίας και η Λωρίδα της Γάζας στην Αίγυπτο. Με τον πόλεμο του '67 αυτός ο κόσμος ξαναβρέθηκε κάτω από ισραηλινή κατοχή και πολλοί αναγκάστηκαν να γίνουν για δεύτερη φορά πρόσφυγες.

Στις 4 του Ιούνη η ισραηλινή κυβέρνηση αποφάσισε να πάει σε πόλεμο. Την επόμενη μέρα εξαπέλυσε μια ξαφνική

επίθεση στην αιγυπτιακή αεροπορία. Τα αεροπλάνα βρισκόνταν στο έδαφος και από την επίθεση δεν έμεινε σχεδόν τίποτα. Την ίδια μέρα εκμηδενίζεται και η συριακή αεροπορία, ενώ ξεσπάνε και μάχες με τον ιορδανικό στρατό. Στις 6 του μήνα είχε καταληφθεί η Λωρίδα της Γάζας, ενώ η Αίγυπτος κηρύσσει γενική υποχώρηση και η Ιορδανία αποσύρεται από τη Δυτική Όχθη. Στις 7 του μήνα ο ισραηλινός στρατός είχε πάρει τον έλεγχο της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Στις 8 του μήνα καταλαμβάνεται η Χεβρόνα και αποκόβεται τελειώς η πρόσβαση του ιορδανικού στρατού στη Δυτική Όχθη. Στις 9 του μήνα ο ΟΗΕ προχωράει σε ψήφισμα που καλεί σε παύση πυρός μεταξύ Ισραήλ και Συρίας, αλλά το Ισραήλ προχωράει και καταλαμβάνει τα υψώματα του Γκολάν. Στο άλλο άκρο του μετώπου, ο ισραηλινός στρατός προχωράει δυτικά και παίρνει τον έλεγχο ολόκληρης της χερσονήσου του Σινά, φτάνοντας ως τη Διώρυγα του Σουέζ.

Κατοχή

Το Ισραήλ πλέον είχε στην κατοχή του ολόκληρη την ιστορική Παλαιστίνη και ακόμη παραπέρα. Τα όρια στην επέκταση του στρατού ήταν τα ίδια τα φυσικά σύνορα, ο ποταμός Ιορδάνης και το Σουέζ.

Ο πόλεμος του '67 ήταν ένα αποτέλεσμα του φόβου που είχε προκαλέσει στους ιμπεριαλιστές το κύμα του αραβικού εθνικισμού. Το Ισραήλ ανέλαβε να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά, βάζοντας στη θέση τους τους Άραβες ηγέτες που είχαν τολμήσει να αμφισβητήσουν το ποιος ελέγχει την περιοχή. Το 1956, 11 χρόνια νωρίτερα, το Ισραήλ είχε πρωταγωνιστικό ρόλο στον πόλεμο του Σουέζ,

αλλά ηττήθηκε μαζί με τους Αγγλογάλλους. Οι Ελεύθεροι Αξιωματικοί είχαν έρθει στην εξουσία το '52 ανατρέποντας τον βασιλιά Φαρούκ, και το '56 ο Νάσερ επέβαλε την εθνικοποίηση της Διώρυγας του Σουέζ, συμβολίζοντας το τέλος της βρετανικής κυριαρχίας στην Αίγυπτο μετά από πάνω από εφτά δεκαετίες.

Ο θρίαμβος του αραβικού εθνικισμού στο Σουέζ του έδωσε φτερά και σε άλλες χώρες. Στη Συρία το '63 παίρνει την εξουσία το κόμμα Μπάαθ που προχωράει σε ακόμη πιο γενναίο αναδασμό της γης από ό,τι στην Αίγυπτο. Το 1962 στην άλλη άκρη του αραβικού κόσμου, οι Γάλλοι έχουν αναγκαστεί να δώσουν ανεξαρτησία στην Αλγερία. Την ίδια χρονιά στην Υεμένη ξεσπάει σύγκρουση μεταξύ των δυνάμεων που είχαν ανατρέψει το βασιλιά και των δυνάμεων που επιχειρούσαν την παλινόρθωση με την υποστήριξη της Βρετανίας και της Σαουδικής Αραβίας. Η Αίγυπτος στέλνει στρατό για να στηρίξει το αντιβασιλικό στρατόπεδο, ενώ οι Άγγλοι δεν θέλουν με τίποτα να χάσουν το Άντεν, στο νότο της Υεμένης, από το οποίο συνεχίζουν να προστατεύουν τα συμφέροντα των πετρελαϊκών τους εταιρειών.

Η ιστορία έμοιαζε να έχει πάρει μια πορεία δίχως γυρισμό. Οι παλιοί αποικιοκράτες έφευγαν. Οι ΗΠΑ δεν είχαν άμεση στρατιωτική παρουσία, ενώ ήδη είχαν βρεθεί παγιδευμένες στο Βιετνάμ. Και στο Βιετνάμ είχαν πάει αρχικά εξάλλου για να “συμμαζέψουν” το χάος που είχαν αφήσει πίσω τους οι Γάλλοι, τα παλιά αφεντικά της περιοχής. Ποιος θα έβαζε ένα τέλος στις εξελίξεις που φαινόταν να οδηγούν στο χάσιμο του ελέγχου των πιο σημαντικών πετρελαϊκών αποθεμάτων;

Συνέντευξη τύπου του στρατηγού Μοσέ Νταγιάν, υπουργού “Αμυνας” του Ισραήλ στον Πόλεμο των Έξι Ημερών

μαντρόσκυλου Κράτους του Ισραήλ

Το “μικρό και αδύναμο” Ισραήλ λίγο πριν τον πόλεμο του ‘67 είχε μετατραπεί στη μοναδική χώρα της Μέσης Ανατολής με πυρηνικά όπλα. Οι Γάλλοι είχαν αγκαλιάσει το Ισραήλ από την εποχή του Σουέζ, τροφοδοτώντας το με όπλα και με πυρηνικό αντιδραστήρα. Αυτό του το προνόμιο το διατηρεί μέχρι σήμερα, κόντρα και στη διεθνή νομοθεσία που δεν το αναγνωρίζει ως πυρηνική χώρα. Όμως η γαλλική στήριξη δεν ήταν αρκετή. Οι πολιτικοί και στρατιωτικοί ηγέτες του Ισραήλ ήξεραν ότι για να αντιπαλέψουν το κύμα του αραβικού εθνικισμού είχαν ανάγκη από μεγαλύτερο προστάτη. Και για να αποκτήσουν προστάτη έπρεπε να αποδείξουν ότι το αξίζουν.

Δεν πήραν εντολή από κανέναν να ξεκινήσουν τον πόλεμο, αλλά πήραν σίγουρα το πράσινο φως από τις ΗΠΑ. Ο Μέιρ Αμίτ, επικεφαλής της Μοσάντ, των μυστικών υπηρεσιών του Ισραήλ, συναντήθηκε με τον Μακναμάρα, τον Υπουργό Άμυνας του Λίντον Τζόνσον που ήταν πρόεδρος των ΗΠΑ εκείνη την εποχή. Όπως έγραφε ο ίδιος ο Αμίτ στα 25χρονα του πολέμου, ο Μακναμάρα του είπε ότι οι ΗΠΑ ένωσαν ηθική υποχρέωση να βοηθήσουν απέναντι στην Αίγυπτο αλλά θα προτιμούσαν να έδινε το Ισραήλ μόνο του τη μάχη, καθώς οι ΗΠΑ αφενός είχαν τους περιορισμούς λόγω Βιετνάμ και αφετέρου η CIA είχε την εκτίμηση ότι το Ισραήλ μπορεί να νικήσει τον αιγυπτιακό στρατό χωρίς εξωτερική βοήθεια. Σε κάθε περίπτωση, την άδεια για επίθεση ο Αμίτ την είχε πάρει.

Το ζήτημα όμως δεν ήταν μόνο οι ορέξεις του Ισραήλ. Ο πόλεμος του ‘67 είναι η στιγμή της μεγάλης πτώσης του αραβικού εθνικισμού, καθώς έγιναν ολοφάνερα τα όρια της στρατηγικής του. Ο Νάσερ δεν ήταν προετοιμασμένος για πόλεμο. Το Μάη είχε πάρει την πρωτοβουλία να αναπτύξει στρατό στο Σινά και τελικά να διακηρύξει ότι κόβει την πρόσβαση στα ισραηλινά πλοία στα στενά του Τιράν (μεταξύ της Αραβικής χερσονήσου και του Σινά). Η αφορμή ήταν οι απειλές που εκτόξευε το Ισραήλ κατά της Συρίας. Το αιγυπτιακό καθεστώς έπρεπε να δείξει την παρουσία του καθώς είχαν ήδη αρχίσει οι κριτικές ότι παραμένει μόνο στα λόγια. Όμως, ο Νάσερ δεν πίστευε ότι η ένταση θα μετατρεπόταν σε πόλεμο. Σε μια πρώτη φάση είχε τις αυταπάτες ότι η ΕΣΣΔ θα ενίσχυε στρατιωτικά την Αίγυπτο σε περίπτωση που δεχόταν ισραηλινή επίθεση. Αργότερα νόμιζε πως σε καμιά περίπτωση οι Μεγάλες Δυνάμεις δεν θα επέτρεπαν στο Ισραήλ να κάνει ακρότητες και στην χειρότερη περίπτωση αποτέλεσμα μιας μικρής σύγκρουσης θα ήταν η μεσολάβηση των ισχυρών και μια συμφωνία από την οποία η Αίγυπτος θα έβγαине κερδισμένη.

Τα αραβικά καθεστώτα, ριζοσπαστικά και μη, έβλεπαν το παλαιστινιακό ζήτημα σαν ευκαιρία να πουλήσουν πατριωτισμό, αλλά

δεν είχαν καμιά διάθεση να ριψοκινδυνεύσουν τη σταθερότητα στο εσωτερικό των χωρών τους. Το 1956 ο πόλεμος στο Σουέζ είχε μετατραπεί σε ανταρτοπόλεμο και ο κόσμος που πολέμησε κατά της ισραηλινής επίθεσης έβλεπε τη μάχη σαν συνέχεια της μάχης ενάντια στους γαιοκτήμονες και την καταπίεση. Το 1967 δεν υπήρξε καν αυτή η σκέψη από πλευράς καθεστώτων.

Δύναμη

Ο Τόνι Κλιφ σε ένα κείμενό του λίγο μετά τον πόλεμο των έξι ημερών έκανε τη σύγκριση με το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα στο Βιετνάμ: “Η δύναμη κάθε αντιιμπεριαλιστικού απελευθερωτικού κινήματος βρίσκεται στις μάζες των εργατών και των χωρικών, στην αυτενέργειά τους από τη μια μεριά, και στη σωστή επιλογή του αδύναμου κρίκου της ιμπεριαλιστικής αλυσίδας από την άλλη. Γι’ αυτό και το Εθνικο Απελευθερωτικό Μέτωπο (FNL) στο Βιετνάμ έχει απόλυτο δίκιο να βασίζεται σε μαζικές αντάρτικες ομάδες και στρατούς, για να παρενοχλεί τον αμερικάνικο στρατό και τα τσιράκια του.

Η δύναμη του αραβικού αντιιμπεριαλιστικού κινήματος βρίσκεται στη μάζα των εργατών και των χωρικών. Οι στόχοι των επιθέσεων θα έπρεπε να είναι οι πετρελαιοπηγές, οι αγωγοί και τα διυλιστήρια. Οι χωρικοί θα έπρεπε να προχωρούν σε επαναστατικό αναταρασμό, δημιουργώντας τη βάση για ανταρτοπόλεμο. Η στρατιωτική σύγκρουση του Νάσερ με το Ισραήλ είναι το ακριβές αντίθετο της πολιτικής και της τακτικής του FNL. Το Ισραήλ, όντας μοντέρνο και προνομιούχο, είναι ακόμη πιο ισχυρό προπύργιο του ιμπεριαλισμού από τη Σαϊγκόν. Οι Ρώσοι ηγέτες κάθε άλλο παρά καλοί φίλοι είναι για ένα μαζικό αντιαποικιοκρατικό απελευθερωτικό κίνημα. Τα τανκς τους, τα αεροπλάνα, οι πύραυλοι και οι ειδικοί που παρείχαν στο Νάσερ δεν υπήρξαν βοήθεια για το κίνημα αλλά εμπόδιο, βοηθώντας την στρατιωτική κάστα των Νασερικών να στρέψουν το κίνημα σε λάθος δρόμο. Οι Άραβες

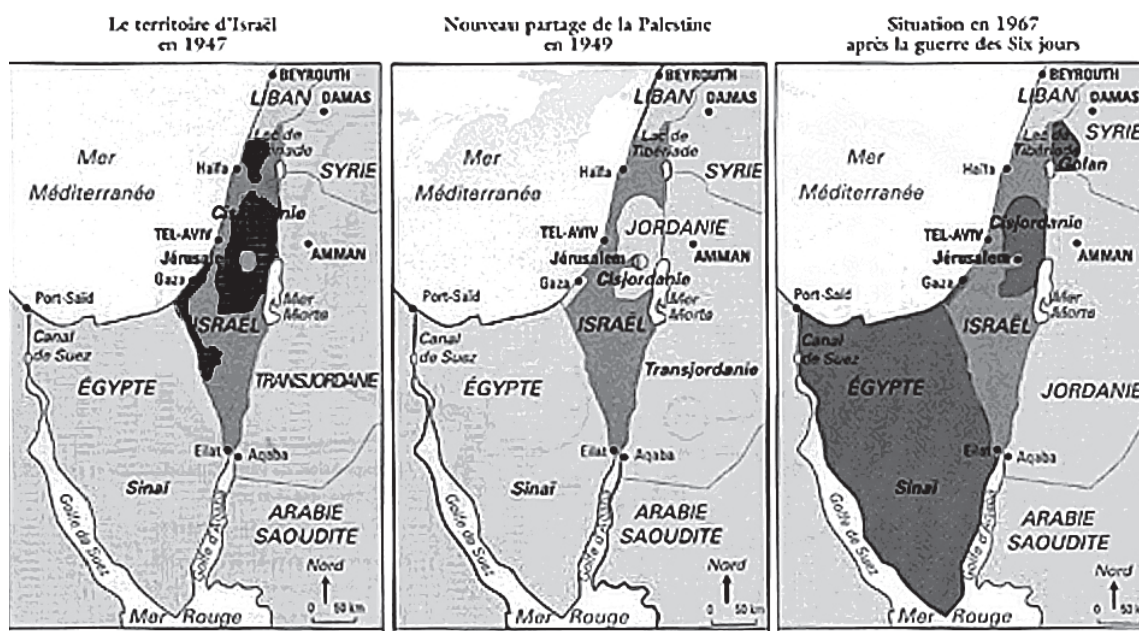
εργάτες και οι χωρικοί που υπέφεραν καταπίεση τόσα πολλά χρόνια χρειάζονται ταυτόχρονα και κοινωνική και εθνική επαναστατική πολιτική.”

Με τον πόλεμο του ‘67 ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός αγκάλιασε εξολοκλήρου το Ισραήλ. Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, δυο βδομάδες μετά τον πόλεμο έδινε συγχαρητήρια: “Το Ισραήλ έκανε πιθανώς για τις ΗΠΑ σε επίπεδο χρημάτων και προσπάθειας περισσότερα από όσα έχουν κάνει υποτιθέμενοι σύμμαχοι και φίλοι μας σε ολόκληρο τον κόσμο μετά το Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο. Στην Άπω Ανατολή, δεν μπορούμε να βρούμε σχεδόν κανέναν να μας βοηθήσει στο Βιετνάμ. Εδώ, οι Ισραηλινοί κέρδισαν τον πόλεμο μονομιάς, ξελάσπωσαν τις ΗΠΑ και υπηρέτησαν τα συμφέροντά τους, όπως και τα δικά μας”. Μετά το ‘67 αρχίζει μια πρωτοφανής οικονομική και εξοπλιστική στήριξη προς το Ισραήλ που ξεπερνάει όλες τις αμερικάνικες “βοήθειες” μαζί.

Για το Ισραήλ ωστόσο η κατάληψη ολόκληρης της ιστορικής Παλαιστίνης ήταν ένα στοίχημα. Ξαναμετέτρεψε το Παλαιστινιακό ζήτημα από ζήτημα προσφύγων σε ζήτημα κατοχής. Ο αραβικός εθνικισμός των καθεστώτων έδειξε τα όριά του. Ο Νάσερ προσπάθησε να παραιτηθεί και έζησε ηττημένος τρία χρόνια ώσπου ανέλαβε ο Σαντάτ, ο οποίος πισωγύρισε ό,τι θετικό είχε γίνει την προηγούμενη περίοδο. Στη Συρία το ίδιο, ο πατέρας του σημερινού Άσαντ ήρθε στην εξουσία με εσωτερικό πραξικόπημα καταγγέλλοντας τους “αριστερισμούς” του καθεστώτος που ηττήθηκε το ‘67.

Αλλά μέσα στους Παλαιστίνιους εμφανίστηκε για πρώτη φορά ένα κίνημα που δεν ήθελε να υποτάξει τον αγώνα στα πάνω και τα κάτω των καθεστώτων. Το 1968 οι πρώτες νίκες των ανταρτών Φενταγίν θα δημιουργήσουν μια νέα εστία έμπνευσης για τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα στη Μέση Ανατολή.

Νίκος Λούντος

Η επέκταση του Κράτους του Ισραήλ από το 1947 στο 1967. Σε σκούρο χρώμα στον χάρτη δεξιά οι περιοχές που κατέλαβε το Ισραήλ με τον Πόλεμο των έξι ημερών

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Συλλαλητήριο ενάντια στη Σύνοδο Κορυφής του αντιδραστικού άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ

Συλλαλητήριο καλούν στη Θεσσαλονίκη την Πέμπτη 15 Ιούνη, στις 7μμ, στο Άγαλμα Βενιζέλου, οργανώσεις, φορείς, συλλογικότητες και σωματεία ενάντια στην τριμερή Σύνοδο Κορυφής Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ - ανάμεσα τους η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ, το ΝΑΡ, το ΚΚΕ (μ-λ), ο Παλαιστινιακός Σύνδεσμος Βορείου Ελλάδας, η Ένωση Φίλων Παλαιστίνης, οι Φίλοι του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, η ΚΕΕΡΦΑ, η ΟΚΔΕ, το ΕΕΚ, το Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα κ.α

«Ανεπιθύμητος ο Νετανιάχου, Αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό, Να διαλυθεί ο αντιδραστικός άξονας Ελλάδας – Κύπρου – Ισραήλ – Αιγύπτου, Έξω το ΝΑΤΟ – Μέσα οι πρόσφυγες, Να κλείσει η βάση της Σούδας» αναφέρει στον τίτλο της η προκήρυξη που διακινεί το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα ενόψει του συλλαλητηρίου. Όπως αναφέρει:

«Η συνάντηση κορυφής Ελλάδας – Ισραήλ – Κύπρου που θα πραγματοποιηθεί στις 14-15 Ιούνη στη Θεσσαλονίκη είναι μια τεράστια πρόκληση για τον κόσμο του αντιπολεμικού κινήματος... Όσο κι αν ο Τσίπρας και ο Καμμένος προσπαθούν να παρουσιάσουν τη συμμαχία της Ελλάδας και της Κύπρου με το δολοφονικό σιωνιστικό καθεστώς του Ισραήλ και τη χούντα της Αιγύπτου ως φάρο «ειρήνης και σταθερότητας» στην Ανατολική Μεσόγειο, ο άξονας που διαμορφώνεται και οι αποφάσεις που θα πάρει οξύνουν τους ανταγωνισμούς στην περιοχή και αποτελούν απειλή για την ειρήνη...Τα ευχολόγια και ο κοινός αγώνας για την «πάταξη της διεθνούς τρομοκρατίας», δεν μπορούν να κρύψουν τη βαθιά εμπλοκή της Ελλάδας στις νέες πολεμικές περιπέτειες που φέρνει η πολιτική Τραμπ μετά την Ανατολική Μεσόγειο και στον Περσικό Κόλπο.

Είναι ντροπή για μια κυβέρνηση που μιλάει στο όνομα της αριστεράς να συνεργάζεται με δικτάτορες σαν τον Σίσι και δολοφόνους σιωνιστές σαν τον Νετανιάχου. Να οργανώνει κοινές στρατιωτικές ασκήσεις με το Ισραήλ και να αναβαθμίζει τη βάση της Σούδας από την οποία εφόρμησαν πρόσφατα τα αμερικάνικα πολεμικά πλοία για να βομβαρδίσουν στη Συρία. Και η ελληνική πρεσβεία να εκπροσωπεί διπλωματικά την Αίγυπτο του δικτάτορα Σίσι στο Κατάρ.

Χρειάζεται να ξαναπιάσουμε το νήμα των μαζικών διαδηλώσεων ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ και για αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, για να βάλουμε φρένο στα πολεμοκάπηλα σχέδια και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Αυτό το κίνημα είναι η «υπερδύναμη» που μπορεί να τους σταματήσει!».

Δραστηριότητες

ΒΡΙΑΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6

Cello Cafe (Στ.Καραγεώργη 2) 8μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
● ΠΕΜΠΤΗ 22/6 Cello Cafe, 8μμ
Το ΣΕΚΕ και ο Παντελής Πουλιόπουλος
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Big Mouth 8μμ Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Βασιλεία Χαρλαύτη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Big Mouth 8μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΜΑΡΟΥΣΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Βαβέλ 8μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Βαβέλ 8μμ
Η ρωσική πρωτοπορία στις τέχνες
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ
Η πάλη ενάντια στην ομοφοβία
Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ
Πόλεμος και επανάσταση
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Κοσμικών 7.30μμ Πόλεμος και επανάσταση
Ομιλητής: Ηλιάς Κολοβός
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Κοσμικών 7.30μμ 60 χρόνια Ε.Ε.
Ομιλητής: Δημήτρης Λυγίζος

ΓΑΛΑΤΣΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 γρ. ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7μμ
Οι βρετανικές εκλογές
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΑΤΗΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ. Νικολάου) 7.30μμ Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Λα Ροζέ 7.30μμ
Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νεκροθάφτης»;
Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Αλντεμπαραν 8μμ
Από την κατάληψη στη Τζενεραλ Μότορς στο «Γουντσοκ του εργάτη» - το κίνημα στις ΗΠΑ
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκοπούλος
- ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Αλντεμπαραν 8μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Λευτέρης Μπανός

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Μαρξισμός και διαλεκτική
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Μετά τον θρίαμβο του Κόμπιν, εκατομμύρια κόσμοο ζητάνε πραγματική αλλαγή
Ομιλητής: Κώστας Πολυδωρος

ΙΛΙΟΝ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ 60 χρόνια Ε.Ε.
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Πώς απαντάμε στον κατήφορο του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 6μμ
Το ενιαίο εργατικό μέτωπο
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Γκαζόζα 6.30μμ
Πώς οργανώνουμε την αντιφασιστική διαδήλωση της 17/6
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιαός

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Κρόκος 7.30μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Κρόκος 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Quiz 7μμ
25 χρόνια ΣΑΚ – πού βαδίζει η αριστερά σήμερα;
Ομιλήτρια: Ελλη Πανταζοπούλου

ΒΥΡΩΝΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Υγιεινό με νού 6.30μμ
Αμπραάμ Λεόν: “Το εβραϊκό ζήτημα” - Απάντηση στον αντισημιτισμό
Ομιλητής: Δάνος Πηνιάτογλου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Υγιεινό με νού 6.30μμ
Ο Τρότκσι και η Διαρκής επανάσταση
Ομιλητής: Άρης Αναστασίος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Η εργατική εναλλακτική
Ομιλητής: Βασίλης Λευθεριώτης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης
Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΙΛΙΣΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ
Πώς παλεύουμε τον σεξισμό
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Η Μόσχα του Λένιν
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ 1968 (στοα Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Η αριστερή εναλλακτική
Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ 1968, 7μμ
Πώς παλεύουμε τον σεξισμό
Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράι

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Κρίκος 7μμ
Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νεκροθαφτης»;
Ομιλητής: Γιώργος Φαραντός
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 πλατεία Μερκούρη 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΙΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Ρογο 7μμ
Καπιταλισμός: εκμετάλλευση και κρίσεις
Ομιλητής: Δημήτρης Λαμπρου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Ρογο 7μμ
Τα συνδικατα στα χέρια των εργατών
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Τζέγκα 7μμ
Ρεφορμισμός – τι είναι και πώς παλεύεται
Ομιλήτρια: Πωλίνα Γρυσμπολάκη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Τζέγκα 7μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Δημήτρης Αγωγιάτης

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 Θόλος 5μμ
Το χρονικό της αντίστασης στα μνημόνια
Ομιλητής: Μάνος Βοαδορ

ΞΑΝΘΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Φίλοιστρο 6.30μμ
25 χρόνια Σοσιαλισμός από τα Κάτω – Πώς οργανώνουμε την εκδήλωση
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Φίλοιστρο 6.30μμ
Αλλοτρίωση και εκμετάλλευση
Ομιλητής: Μιχάλης Τσορμπατσόγλου

ΠΕΡΑΙΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Ντι Καπιτάνο 7μμ
Η αντίσταση στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Μαρία Ανδρέου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Ντι Καπιτάνο 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Νότος 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Νότος 7.30μμ
Η “Κόκκινη Αμερική”
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΝΙΚΑΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 δημαρχείο 7.30μμ
Η “Κόκκινη Αμερική”
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας
- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 δημαρχείο 7.30μμ
Η αντίσταση στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 κυλικείο πολιτιστικού κέντρου «Χρ. Τσακίρης» 7μμ
Υπάρχει σήμερα ο «ιστορικός νεκροθάφτης»;
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμιδίου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 κυλικείο πολιτιστικού κέντρου «Χρ. Τσακίρης» 7μμ
Τουρκία, Κύπρος, Ελλάδα: διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Λένιν: Οι Θέσεις του Απρίλη
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Βιβλιοπαρουσίαση: Έτος ένα της Ρωσικης Επανάστασης
Ομιλητής: Μπάμπης Κουρουνδής

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Γιώτης 8μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Γιώτης 8μμ
Μαρξισμός και διαλεκτική
Ομιλητής: Γιάννης Μήτζιας

ΚΑΜΑΡΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 νέα φιλοσοφική 7μμ
Αναρχικοί και μπολσεβίκοι
Ομιλήτρια: Φύλλα Πολίτη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 νέα φιλοσοφική 7μμ
Καπιταλισμός και ομοφοβία
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Κομποτής (Κοτυώρων 36) 7μμ
Η κληρονομιά της αντίστασης στη χούντα
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσариδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Κομποτής 7μμ
Ρωσία 17: Να τι σημαίνει επανάσταση
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΒΟΡΕΟ)

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Το εβραϊκό ζήτημα
Ομιλητής: Μύρωνας Μαρκάκης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσής

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΝΟΤΙΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Πολύκεντρο 8μμ
Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης
Ομιλητής: Αλεξάνδρος Παπαϊωάννου

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Ελλάδα, Κύπρος, Τουρκία: διεθνιστική αλληλεγγύη των εργατών
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η Ρόζα Λούξεμπουργκ και η Γερμανική Επανάσταση
Ομιλητής: Στέλιος Γιαννούλης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλητής: Νίκος Κετσετζής

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 στοά Σαρκά (Α' κτίριο, Β' ορ.) 7μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Γιούλη Καραγιαννάκου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στοά Σαρκά 7μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 15/6 καφέ Ποэта 7.30μμ
Καπιταλισμός και ομοφοβία
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζιδης
- ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Ποэта 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΠΑΤΡΑ

- ΠΕΜΠΤΗ 15/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Πώς απαντάμε στην κατακύλα του ΣΥΡΙΖΑ;
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ
- ΠΕΜΠΤΗ 15/6 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η πάλη ενάντια στον σεξισμό
Ομιλήτρια: Γκάρου Κατσιγιάννη

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 15/6 καφέ Ξύλινη Βέσπα (Ζινη 30) 8μμ
Η Ε.Ε. στα 60
Ομιλήτρια: Παναγιώτα Μασουρα
- ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Ξύλινη Βέσπα 8μμ
Κράτος και επανάσταση
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6 πλατεία Αυδή 7μμ
Μαρξισμός και διαλεκτική
Ομιλητής: Αλεξάνδρος Μαρτζούκος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Σεξισμός και Καπιταλισμός
Ομιλήτρια: Χουάνα Σταυριανού

ΑΝΩ ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6 καφέ Μαγαζί 7μμ
Το ενιαίο εργατικό μέτωπο
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7.30μμ
Πώς παλεύουμε τον σεξισμό
Ομιλήτρια: Μαίρη Γουόρντ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/6 καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
80 χρόνια από το θάνατο του Αντόνιο Γκράμσι
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7πμ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ
ΒΡΙΑΗΣΙΑ πλατεία Ανάληψη 12μες
ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης Κονδύλη 5.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/6

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερσετ, πλατεία 7μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Δεκελίας 6.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 6.30μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάση 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 6.30μες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ. Θεράποντα 7μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 17/6

ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 10.30πμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γιωργάκη Ολυμπίου 11.30πμ
ΣΕΠΟΛΙΑ Μετρό 11.30πμ
ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 11.30πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μες
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σιντριβάνι 12πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 12μες
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε, 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μες
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερσετ 12μες
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 12μες
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 11πμ

ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Μαρτίου και Παπαναστασίου 11.30π

ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή & Ναυαρίνου 11.30πμ
ΞΗΡΟΚΡΗΝΗ Λαϊκή 11.30πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18/6

ΘΗΣΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφεύς 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΚΕΕΡΦΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/6

Μετρό Ευαγγελισμός 6.30μμ / **Εξόρμηση**

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τ.Ε. Ν.ΙΩΝΙΑΣ – Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 Πνευματικό Κέντρο Νέας Χαλκηδόνας 7.30μμ
Συνέλευση

Βιβλία που τιμούν τη Ρώσικη Επανάσταση

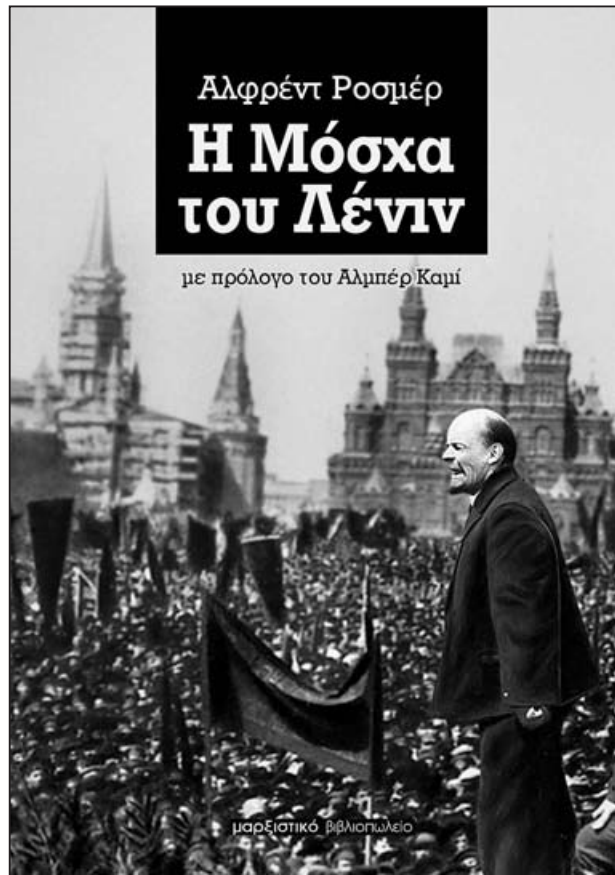
Στη Γιορτή Βιβλίου στον πεζόδρομο του Θησείου και με τη συμμετοχή δεκάδων επισκεπτών της έκθεσης, έγινε το Σάββατο 10 Ιούνη η παρουσίαση της νέας έκδοσης του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου “Η Μόσχα του Λένιν” του Αλφρέντ Ροσμέρ. Την παρουσίαση έκαναν η Δήμητρα Κυρίλλου, μεταφράστρια του βιβλίου και ο Κώστας Πίττας, υπεύθυνος του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου.

“Το βιβλίο του Ροσμέρ, που μεταφράζεται για πρώτη φορά στα ελληνικά, είναι κομμάτι της προσπάθειας του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου να τιμήσει τα 100 χρόνια από τη Ρώσικη Επανάσταση και ταυτόχρονα να ανοίξει την πολιτική συζήτηση μέσα στο κίνημα και την Αριστερά σήμερα για το κοσμοϊστορικό αυτό γεγονός του 20ου αιώνα”, είπε ο **Λέανδρος Μπόλαρης** που συντόνισε την παρουσίαση.

“Συναρπαστικό” χαρακτήρισε το βιβλίο η Δ. Κυρίλλου, εξηγώντας ότι πρόκειται για μια πολιτική καταγραφή των πρώτων και καλύτερων χρόνων της Ρώσικης Επανάστασης, από το 1920 μέχρι λίγο μετά το θάνατο του Λένιν το 1924 -κι αυτό από έναν αγωνιστή που πολιτικά δεν ανήκε στο ρεύμα του μπολσεβικισμού αλλά κερδήθηκε σε αυτό μέσα από την προσωπική συμμετοχή του στην επανάσταση. Όπως είπε, “ο Ροσμέρ ήταν ένας Γάλλος αναρχοσυνδικαλιστής του μαχητικού συνδικάτου της CGT που είχε παίξει τεράστιο ρόλο στην οργάνωσή του. Είχε, για παράδειγμα, πάρει θέση υπέρ της συνδικαλιστικής οργάνωσης των γυναικών, μια μεγάλη μάχη εκείνη την περίοδο.

Όταν ξέσπασε ο Α΄ ΠΠ, ο διεθνισμός του τον έφερε στο ίδιο στρατόπεδο με τους μπολσεβίκους ενάντια στο σφαγείο. Έτσι, όταν έλαβε πρόσκληση για να συμμετάσχει το 2ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς που είχε ιδρυθεί το 1919, στην προσπάθεια των μπολσεβίκων να δημιουργήσουν διεθνή κομμουνιστικά κόμματα, αποφάσισε να πάει στη Μόσχα”.

Η ομιλήτρια στάθηκε στο δύσκολο ταξίδι του Ροσμέρ προς τη Μόσχα όπως περιγράφεται στο βιβλίο “ένα πραγματικό μωσαϊκό μιας Ευρώπης που αναταρασσόταν από το τέλος του πολέμου και εμπνεόταν από την Ρώσικη Επανάσταση”. Και αναφέρθηκε στις κρίσιμες μάχες που περιγράφει ο Ροσμέρ στη συνέχεια: Το συνέδριο της Διεθνούς και το καθήκον της να χτιστούν νέα κομ-

μουνοιστικά κόμματα που να απλώσουν την προλεταριακή επανάσταση, την απόφασή του να μείνει στη Μόσχα και να μπει στην εκτελεστική της Κομιντέρν, την αλλαγή της συγκυρίας στο επόμενο συνέδριο μετά την ήττα της Γερμανικής Επανάστασης. Κλείνοντας, εξήγησε το λόγο που ο Ροσμέρ ένωσε την ανάγκη να γράψει το βιβλίο: “Όπως λέει ο ίδιος στον πρόλόγο του, έβλεπε να ξαναγραφεί η ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης από ανθρώπους που δεν ήταν στην πρώτη γραμμή, κάνοντας μια ασιογράφηση του σταλινισμού”.

Τρεις λόγους ανέδειξε με τη σειρά του ο Κ.Πίττας για τους οποίους αξίζει το βιβλίο να διαβαστεί. Ο πρώτος είναι

γιατί η Ρώσικη Επανάσταση ήταν αυτή που σταμάτησε τον Α΄ ΠΠ, το πρώτο μεγάλο βιομηχανικό σφαγείο της ανθρωπότητας με εκατομμύρια νεκρούς.

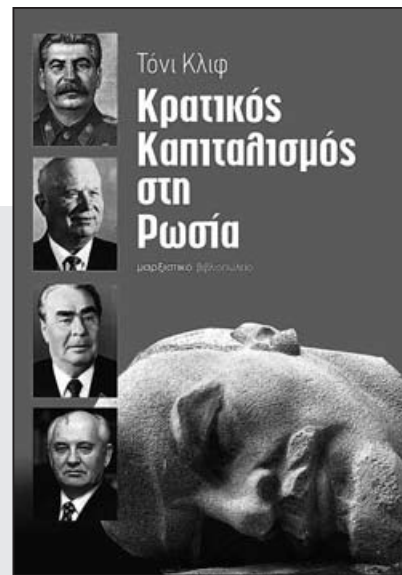
Ο δεύτερος λόγος είναι για όλα όσα σηματοδότησε η Ρώσικη Επανάσταση. “Η Ρώσικη Επανάσταση δεν έμεινε στη Ρωσία, ήταν ένας φάρος, δημιούργησε ένα ντόμινο εξεγέρσεων και επαναστάσεων σε όλη την Ευρώπη, στη Γερμανία, την Ουγγαρία, τη Βαυαρία, την Ιταλία”, είπε, “Η ίδια άνοιξε το δρόμο για να απλωθεί παντού κι αυτό με τη σειρά του ήταν στήριγμα για το νεαρό εργατικό κράτος της Ρωσίας. Είναι κάτι που και ο ίδιος ο Ροσμέρ και οι Μπολσεβίκοι το βλέπουν και γι’ αυτό προσπαθούν να απλώσουν τα νεοσύστατα κομμουνιστικά κόμματα, να υπάρχουν ηγεσίες που θα μπορούν να ανταποκριθούν”.

Και ο τρίτος γιατί μεταφέρει την προσπάθεια να χτιστεί η επανάσταση στην ίδια τη Ρωσία. “Ενα δύσκολο έργο, μετά από ένα σκληρό εμφύλιο πόλεμο που το εργατικό κράτος έπρεπε να κρατήσει απέναντι όχι μόνο στους παλιούς τσαρικούς αξιωματικούς και αστούς αλλά και σε δεκατέσσερις ιμπεριαλιστικούς στρατούς από όλη την Ευρώπη”, τόνισε.

“Το εντυπωσιακό με το βιβλίο είναι ότι όλη αυτή η εικόνα δίνεται με ένα τρόπο που συνδυάζει τη μυθιστορηματική γραφή με τα συμπεράσματα”, συνέχισε ο ομιλητής, “Ψάχνει να βρει απαντήσεις σε βασικά ερωτήματα, όπως τι εμπόδιζε τις εργατικές τάξεις στην Ευρώπη να νικήσουν στις αντίστοιχες επαναστάσεις. Το ψάχνει, αφιερώνει ένα κεφάλαιο στο Κράτος και Επανάσταση του Λένιν ενώ αφιερώνει και ένα κεφάλαιο στον Αριστερισμό για να μιλήσει για την τακτική του ενιαίου μετώπου, τη κοινή δράση δηλαδή με όλο τον κόσμο που επηρεαζόταν από τα κοινοβουλευτικά κόμματα”.

Λένα Βερδές

Κυκλοφόρησε η τρίτη έκδοση του κλασικού βιβλίου του Τόνι Κλιφ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Αναβολή δίκης

Νέα αναβολή δόθηκε στη δίκη του εκπαιδευτικού και δημοτικού Συμβούλου με την «Ανταρσία στα Χανιά», Σεραφείμ Ρίζου την Τρίτη 13 Ιούνη. Ο κατηγορος και οι μάρτυρες δεν παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο, το οποίο τους επέβαλλε πρόστιμο 80 ευρώ και ανακοίνωσε ότι η δίκη θα γίνει στις 24 Οκτώβρη 2017.

Θυμίζουμε ότι ο Σ. Ρίζος έχει οδηγηθεί στα δικαστήρια μετά από μήνυση (πρώην σήμερα) μέλους της Χρυσής Αυγής, ότι δήθεν παρακίνησε κάποια άτομα να τον χτυπήσουν, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου του Ιούνη του 2012. Ο Σ. Ρίζος εκείνη την ώρα βρισκόταν στο προεκλογικό περίπτερο στην πλατεία της Δημοτικής Αγοράς.

Συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια έγινε με πρωτοβουλία των εκπαιδευτικών σωματείων και άλλων συμπαραστατών.

Ο Τραμπ μεγαλώνει την απειλή της κλιματικής αλλαγής

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ αποσύρθηκε από τη Συμφωνία του Παρισιού για την κλιματική αλλαγή αφήνοντας μια τεράστια τρύπα στην στρατηγική των κυβερνήσεων παγκοσμίως πάνω σε ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ήδη η ανθρωπότητα.

«Είναι ώρα να αποχωρήσουμε από το Παρίσι» δήλωσε ο Ντόναλντ Τραμπ, με την τοποθέτηση ότι μια συμφωνία για την κλιματική αλλαγή θα «υπέσκαπτε» την οικονομία των ΗΠΑ. Πρόκειται για μια στάση που ανάβει το πράσινο φως σε κάθε πολυεθνική και πολιτικό που την υποστηρίζει, να συνεχίσουν απρόσκοπτα το καταστροφικό τους έργο.

Κινητοποιήσεις έγιναν στο Παρίσι, στο Λονδίνο και στην Ουάσινγκτον. Η Κλερ Τζέιμς από την **Καμπάνια ενάντια στην Κλιματική Αλλαγή** μίλησε για την καταστροφή που ήδη έχει συμβεί στους πάγους της Ανταρκτικής και στο Μεγάλο Κοραλλιογεννή Ύφαλο από την απότομη άνοδο της θερμοκρασίας στον πλανήτη λόγω των βιομηχανικών ρύπων που απειλεί τις επόμενες δεκαετίες να βυθίσει μεγάλες περιοχές σε όλον τον πλανήτη μέσα στη θάλασσα.

Η αποχώρηση του Τραμπ ήταν το τελειωτικό χτύπημα σε μια Συμφωνία που έτσι κι αλλιώς στην πράξη δεν προέβλεπε τίποτε ουσιαστικό για τον περιορισμό των ρύπων. Οι στόχοι που προέβλεπε η Συμφωνία του Παρισιού για μείωση των ρύπων ήταν περιορισμένοι και εθελοντικοί.

Έτσι τώρα, μια σειρά από εταιρίες και κυβερνήσεις –που έτσι κι αλλιώς δεν ήθελαν να πάρουν δραστικά μέτρα– χρησιμοποιούν σαν άλλοθι τον Τραμπ –που βρήκε την ευκαιρία να αποχωρήσει επειδή η συμφωνία προέβλεπε μεγαλύτερη μείωση αερίων για τις ΗΠΑ.

Απάντηση

Η απάντηση στον Τραμπ δεν μπορεί να έρθει από τις κυβερνήσεις και τις πολυεθνικές (που εδώ και δύο δεκαετίες μιλάνε για την κλιματική αλλαγή ενώ δεν κάνουν τίποτε στην πράξη, προκειμένου να αντικαταστήσουν τα ορυκτά καύσιμα από ασφαλέστερες πηγές ενέργειας) αλλά από αυτούς που είναι τα μεγαλύτερα θύματα αυτής της αλλαγής, τους εργαζόμενους, τους αγρότες και τους φτωχούς αυτού του πλανήτη.

Σε μια κατάπτυστη ανακοίνωσή της η συνδικαλιστική ηγεσία της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ, αντί να οργανώνει τη μάχη ενάντια στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση, υιοθετεί τις πιο άθλιες πολιτικές του Τραμπ. Κάνει λόγο για «μύθο της κλιματικής αλλαγής» με «επιχειρήμα» ότι δεν είναι δυνατόν «μία υπερδύναμη όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής να αδιαφορεί τόσο πολύ για το μέλλον και να είναι τόσο “αυαίσθητη” αδιαφορώντας για κάτι δήθεν “τόσο τραγικό” όσο το “κατασκεύασμα” της κλιματικής αλλαγής»!

Σε δήλωσή του το μέλος του ΔΣ της ΓΕΝΟΠ, **Κυριάκος Λυμπέρης** καταγγέλλει τη στάση της:

«Η ηγεσία της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ, σε μια ιδιαίτερα δύσκολη συγκυρία για τους εργαζόμενους και τις εταιρίες του ομίλου ΔΕΗ αντί να ασχολείται με τα καυτά προβλήματα της περιόδου, καταφεύγει σε αυθαίρετα συμπεράσματα, αποθεώνει την επιχειρηματολογία Τραμπ και τα πολυεθνικά συμφέροντα που εξυπηρετεί, και με τη στάση της προκαλεί βαρύτατο πλήγμα στην αξιοπιστία του θεσμού, όσο και την υπόθεση υπεράσπισης των συμφερόντων των εργαζομένων...»

Νοιώθω την υποχρέωση να καταγγείλω την απαράδεκτη και κοντόφθαρη λογική της ηγεσίας της Ομοσπονδίας η οποία απαλλάσσει την μισαλλόδοξη, αντεργατική, αντιμεναστευτική, ρατσιστική συμπεριφορά του Τραμπ. Υποστηρίζει την χωρίς όρους και όρια ρύπανση του περιβάλλοντος και την καταστροφή του από τις μεγάλες βιομηχανίες και πολυεθνικούς κολοσσούς και κατ' επέκταση την καταστροφή της υγείας των κατοίκων και των εργαζομένων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται».

10/6, Διαδήλωση ενάντια στην Τερέζα Μέι, την επόμενη των εκλογών

ΒΡΕΤΑΝΙΑ Μαζική στροφή αριστερά

Τα αποτελέσματα των βρετανικών εκλογών ήρθαν να επιβεβαιώσουν το βάθος της πολιτικής κρίσης και την ανάδειξη μιας νέας ριζοσπαστικοποίησης από τα αριστερά.

Ήταν η λογική συνέχεια (και όχι η ανατροπή) του περσιού δημοψηφίσματος που κατέληξε στο Brexit. Ένα χρόνο πριν, με μια από τις μεγαλύτερες ιστορικές λαθροχειρίες, η άρχουσα τάξη και τα ΜΜΕ της κατέγραψαν το Brexit σαν δείγμα δεξιάς-ακροδεξιάς στροφής της εργατικής τάξης στη Βρετανία. Το αποτέλεσμα των εκλογών αποκάλυψε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η εργατική τάξη της Βρετανίας ριζοσπαστικοποιείται και στρέφεται προς τα αριστερά.

Οι εκλογές ήταν μια μεγάλη ήττα για το Συντηρητικό Κόμμα και την Τερέζα Μέι. Η Τερέζα Μέι, που είχε την πλειοψηφία, προκάλεσε τις εκλογές με στόχο να τη διευρύνει. Μόλις τρεις βδομάδες πριν, τα γκάλοπ της έδιναν 391 έδρες στο κοινοβούλιο (από 330 που είχε ήδη) αλλά τελικά έπεσε στις 316 χάνοντας την αυτοδυναμία.

Ακολουθώντας το παράδειγμα του Κάμερον με το δημοψήφισμα, η Μέι πέτυχε να οξύνει την κρίση όχι μόνο στο εσωτερικό του Συντηρητικού Κόμματος, όπου τα μαχαίρια είχαν ήδη βγει πάνω στο χειρισμό του Brexit, αλλά και να βαθύνει την αστάθεια συνολικά στο βρετανικό πολιτικό σύστημα.

Η οποιαδήποτε κυβέρνηση μειοψηφίας των Συντηρητικών θα μπορεί να σταθεί μόνο σε συνεργασία του προτεσταντικού ακροδεξιού **DUP** από τη Βόρειο Ιρλανδία. Ηγετικά στελέχη του DUP ήταν μέλη στην ένοπλη οργάνωση **Ulster Resistance** που οργάνωνε τάγματα εφόδου ενάντια στους Καθολικούς. Ήδη πολλοί μιλάνε για νέες εκλογές το φθινόπωρο.

Αντίθετα, το εκλογικό αποτέλεσμα ήταν μια μεγάλη επιτυχία για το Κόμμα των **Εργατικών**, που πήρε ένα 40% πετυχαίνοντας μια άνοδο που συγκρίνεται μόνο με τις εκλογές του... 1945!

Ο Κόρμπιν μπόρεσε να αντιμετωπίσει όχι μόνο την Μέι αλλά και τη Μπλερική πτέρυγα των Εργατικών κάνοντας μια θαρραλέα καμπάνια ενάντια στη λιτότητα, τον πόλεμο και το ρατσισμό. Κέρδισε την υποστήριξη του μεγαλύτερου μέρους της εργατικής τάξης αλλά και της νεολαίας που έχουν σιχαθεί το ρατσισμό και την πολεμοκαπηλεία που εκφράζουν οι εκπρόσωποι της άρχουσας τάξης που έχουν διαλύσει το κράτος πρόνοιας και έχουν επιφέρει πλήγματα στην εργατική τάξη με τις νεοφιλελεύθερες συνταγές τους.

Εκστρατεία

Αυτό το κύμα δεν μπόρεσε να το εκτρέψει η κινδυνολογική εκστρατεία της Μέι που προσπάθησε να χρησιμοποιήσει τις βομβιστικές επιθέσεις στο Μάντσεστερ και το Λονδίνο για να σπείρει ισλαμοφοβικό και ρατσιστικό δηλητήριο. Η απόφαση του Κόρμπιν να μιλήσει και να καταγγείλει ανοιχτά τους πολέμους που έχει κάνει η Βρετανία, είχε την υποστήριξη του κόσμου.

Το επιτυχές αποτέλεσμα του Κόρμπιν στηρίχτηκε (όπως και η επικράτησή του εναντίον των μπλερικών στο εσωτερικό του Εργατικού Κόμματος πριν από δύο χρόνια) στην κινητοποίηση από τα κάτω δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων που είδαν στις αριστερές του θέσεις μια αχτίδα φωτός στο σκοτάδι που είχε καταπιεί το Εργατικό Κόμμα. Αυτή η κινητοποίηση ήταν εμφανής και στις προεκλογικές συγκεντρώσεις σε πόλεις και γειτονιές όπου συμμετείχε χιλιάδες κόσμος.

Η επιτυχία του Κόρμπιν δεν θα μπορούσε να είχε υπάρξει χωρίς τους αγώνες που έχει δώσει η εργατική τάξη και η ριζοσπαστική αριστερά στη Βρετανία εδώ και δεκαπέντε χρόνια.

Το μεγαλειώδες αντιπολεμικό κίνημα εκατομμυρίων ανθρώπων που οργάνωσε το **Stop the War Coalition** το 2003 συνεχίζει να μπολιάζει όχι μόνο τη βρετανική αριστερά αλλά και συνολικά τη

βρετανική εργατική τάξη και νεολαία ώστε να μην καταπίνει την «τρομοκρατική» υστερία.

Η συστηματική ενωτική μαζική δράση του **Unite Against Fascism** και του **Stand up to Racism** μπόρεσε να φράξει το δρόμο στους ρατσιστές και τους φασίστες από το να καρπωθούν αυτοί την αγανάκτηση για τη λιτότητα και να πετύχουν ό,τι πέτυχε η Λεπέν στη Γαλλία.

Σε κόντρα με τις πιο γραφειοκρατικές ηγεσίες των συνδικάτων, οι αντιδράσεις ενάντια στη λιτότητα ποτέ δεν σταμάτησαν όλα αυτά τα χρόνια. Από το μεγάλο φοιτητικό κίνημα του 2010 στα μεγάλα συλλαλητήρια των συνδικάτων, με μισό εκατομμύριο να διαδηλώνει ενάντια στη λιτότητα το 2011. Και από τους 250.000 διαδηλωτές πριν μερικούς μήνες για την υπεράσπιση του NHS (ΕΣΥ) στις απεργίες των εργαζομένων στο ΜΕΤΡΟ του Λονδίνου, των πυροσβεστών, των εργαζόμενων στην υγεία και μια σειρά άλλους χώρους. Αυτή τη δυναμική αγκάλιασε ο Κόρμπιν, σε αντίθεση με όσους θεωρούσαν ότι η εργατική τάξη και η Αριστερά έχει πεθάνει στη Βρετανία.

Ενδεικτικές της διάθεσης που έχει ξεσηκώσει με το καλημέρα το εκλογικό αποτέλεσμα ήταν οι διαδηλώσεις που έγιναν το Σάββατο, δύο μέρες μετά τις εκλογές στην πρωθυπουργική κατοικία με αίτημα την παραίτηση της Μέι.

Είναι η καλύτερη ευκαιρία για την εργατική τάξη και τη νεολαία στη Βρετανία να περάσει στην αντεπίθεση μετατρέποντας την εκλογική επιτυχία σε απεργιακή δράση και διαδηλώσεις για την ανατροπή όχι μόνο της Μέι και του Συντηρητικού κόμματος, αλλά και όλων των πολιτικών που έχουν εφαρμόσει από κοινού το Συντηρητικό και Εργατικό κόμμα τις τελευταίες δεκαετίες. Η οικοδόμηση ενός τέτοιου κινήματος μπορεί να δώσει την ευκαιρία στην επαναστατική αριστερά να μεγαλώσει.

Γιώργος Πίπτας

ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Κυβέρνηση χωρίς έρεισμα

Με τη μεγαλύτερη αποχή που έχει καταμετρηθεί ποτέ έκλεισε ο πρώτος γύρος των γαλλικών βουλευτικών εκλογών, την Κυριακή 11 Ιουνίου. Μόλις το 48,7% των εγγεγραμμένων ψήφισαν, πράγμα που κάνει το 32,3% του κόμματος του Μακρόν (ποσοστό ήδη χαμηλό σε σύγκριση με το 41% του Σοσιαλιστικού Κόμματος που κέρδισε τις εκλογές το 2012) μια πολύ αδύναμη πλειοψηφία.

Στην πραγματικότητα το ποσοστό αυτό σημαίνει ότι λιγότερο από το 16% των ψηφοφόρων της χώρας στήριξε τον Μακρόν. Μπορεί λοιπόν μεγάλα ΜΜΕ σαν τη Le Monde να βγάζουν θριαμβευτικούς τίτλους όπως «Με διαφορά στην κορυφή ο Μακρόν», αλλά κάτω από τους τίτλους αναγκάζονται να παραδεχτούν ότι πρόκειται για την πιο αδύναμη νίκη.

Οι έδρες θα καθοριστούν στο δεύτερο γύρο. Οι εκτιμήσεις από τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου δείχνουν ότι το κόμμα του Μακρόν αναμένεται να πάρει τουλάχιστον 400 έδρες σε σύνολο 577, δηλαδή τουλάχιστον 69% (!) των εδρών, πράγμα που οφείλεται στο μονοεδρικό πλειοψηφικό σύστημα της Γαλλίας.

Παράλληλα το Εθνικό Μέτωπο της Λεπέν σημείωσε πτώση, συγκεντρώνοντας το 13,2% των ψήφων, ενώ το Σοσιαλιστικό Κόμμα καταβαραθρώθηκε στο 9,5%. Η Ανυπότακτη Γαλλία του Μελανσόν έπεσε στο 11%, ωστόσο μαζί με το Κομμουνιστικό Κόμμα ξεπερνάει το Εθνικό Μέτωπο, αθροίζοντας στο 13,7%. Συνολικά η αριστερά συγκέντρωσε το 14,5% των ψήφων.

Δεύτερος γύρος

Στο δεύτερο γύρο των εκλογών, η αριστερά έχει επιπλέον να αντιμετωπίσει κάποιες περιφέρειες κλειδιά. Επειδή το σύστημα είναι μονοεδρικό, ο Μανουέλ Βαλς, πρώην πρωθυπουργός της κυβέρνησης Ολάντ, μπορεί να αποκλειστεί από την υποψήφια του Κομμουνιστικού Κόμματος με την οποία θα αναμετρηθεί στο δεύτερο γύρο για την περιφέρεια του Εσόν. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην περιφέρεια αυτή ο Μελανσόν είχε έρθει πρώτος στις προεδρικές εκλογές με 30%, ενώ στις βουλευτικές δεν υπήρχε υποψήφιος του Μακρόν. Ο ίδιος ο Μελανσόν στην 4η περιφέρεια της Μασσαλίας περνάει στο δεύτερο γύρο για να αναμετρηθεί με την υποψήφια του Μακρόν, από την οποία όμως προηγείται με μεγάλη διαφορά, 34,3% έναντι 22,7%.

Η πλειοψηφία του Μακρόν στην Εθνοσυνέλευση -με τη βοήθεια ενός εκλογικού συστήματος που μετατρέπει το 16% των ψηφοφόρων σε 69% των εδρών και βάζει τα γυαλιά ακόμη και στο αμερικάνικο σύστημα των εκλεκτόρων- δεν έχει απολύτως κανένα έρεισμα στην κοινωνία. Ο Μακρόν θα κληθεί να ψηφίσει και να εφαρμόσει τις πιο σκληρές πολιτικές λιτότητας, αυτές που έβγαλαν μαζί με το εργατικό κίνημα στους δρόμους και τις απεργιακές φρουρές, μαζί με τους φοιτητές και τους μετανάστες.

Οι εργατικές, αντιφασιστικές, αντιρατσιστικές μάχες του τελευταίου διαστήματος είχαν σαν αποτέλεσμα να πέσει το μέχρι πέρσι «φαβορί» Λεπέν στην 4η θέση την περασμένη Κυριακή και να κλονιστούν τα παραδοσιακά κόμματα της γαλλικής άρχουσας τάξης. Αυτές οι μάχες δίνουν τη δυνατότητα στο κίνημα να τσακίσει τους φασίστες του Εθνικού Μετώπου αλλά και να προκαλέσει ακόμη μεγαλύτερη κρίση στο ήδη ασταθές πολιτικό σκηνικό της Γαλλίας, εμποδίζοντας τον Μακρόν να ολοκληρώσει τις επιθέσεις ενάντια στους εργατές.

Α.Φ.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡ Οξύνονται οι ανταγωνισμοί

Την περασμένη βδομάδα μια νέα κρίση ξέσπασε στον Περσικό Κόλπο αναδεικνύοντας τις βαθιές εντάσεις και ανταγωνισμούς στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής.

Μια σειρά από αραβικές χώρες κάτω από την ηγεσία της Σαουδικής Αραβίας και έχοντας την υποστήριξη της δικτατορίας του Σίσι στην Αίγυπτο επέβαλλαν συντονισμένα έναν οικονομικό -και όχι μόνο- αποκλεισμό του Κατάρ, μιας χώρας 2,5 εκατομμυρίων κατοίκων εκ των οποίων τα 2 εκατομμύρια μετανάστες εργάτες.

Οι γειτονικές χώρες έκλεισαν τον εναέριο χώρο τους για πτήσεις από και προς το Κατάρ, έκλεισαν τα σύνορά τους και κάλεσαν διπλωμάτες και πολίτες του Κατάρ να εγκαταλείψουν τις χώρες τους. Αεροπορικές εταιρείες που εξυπηρετούν την περιοχή του Κόλπου διέκοψαν τις πτήσεις τους προς τη Ντόχα, πρωτεύουσα του Κατάρ. Άλλες χώρες όπως η Ιορδανία, περιόρισαν χωρίς να διακόψουν τελείως τις σχέσεις τους.

Ο αποκλεισμός ξεκίνησε αμέσως μετά τη δημοσίευση δηλώσεων του Εμίρη του Κατάρ **Αλ Θανί** που περιέγραφαν το Ιράν, τον βασικό αντίπαλο της Σαουδικής Αραβίας, σαν «μια περιφερειακή δύναμη που δεν μπορεί κανείς ούτε να αγνοήσει ούτε να της μπει εμπόδιο γιατί είναι μια μεγάλη δύναμη σταθερότητας για την περιοχή». Το Κατάρ υποστήριξε ότι οι δηλώσεις ήταν ψεύτικες και αποτέλεσμα χάκινγκ, κάτι που επιβεβαίωσαν και οι αμερικάνικες μυστικές υπηρεσίες.

Όμως η Σαουδική Αραβία και οι υπόλοιπες αραβικές χώρες κατηγορούν την ελίτ του Κατάρ ότι χρηματοδοτεί σιτικές «τρομοκρατικές» οργανώσεις στο Ιράκ και τη Συρία. Πρόσφατα το Κατάρ τους πλήρωσε (σε λύτρα για απελευθέρωση αξιωματούχων του) το ιλιγγιώδες ποσό του 1 δις δολαρίων, τα δύο τρίτα εκ των οποίων κατέληξαν σε οργανώσεις που έχουν έδρα στο Ιράν και δρουν στο Ιράκ και το ένα τρίτο σε οργανώσεις στη Συρία.

Αιτίες της σύγκρουσης

Δεν είναι φυσικά αυτές οι αιτίες της σύγκρουσης. Πρώτον, είναι ανέκδοτο η Σαουδική Αραβία, η χώρα που κάτω από την αμερικανική καθοδήγηση, στήριξε τη δημιουργία της Αλ Κάιντα να κατηγορεί το Κατάρ για υπόθαλψη τρομοκρατίας! Δεύτερον, το Κατάρ είναι μια χώρα που βρίσκεται στο κέντρο των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών στην περιοχή, και οικονομικών και στρατιωτικών.

Σε οικονομικό επίπεδο το Κατάρ είναι ένας από τους μεγαλύτερους αεροπορικούς κόμβους, πεδίο επενδύσεων αμερικανικών και ευρωπαϊκών εταιριών, στρατηγικός επενδυτής σε αμερικάνικες και ευρωπαϊκές τράπεζες και επιχειρήσεις, μέλος του ΟΠΕΚ και ο μεγαλύτερος εξα-

Ο βασιλιάς της Σαουδικής Αραβίας παρασημοφορεί τον Τραμπ

γωγέας υδροποιημένου φυσικού αερίου. Στο Κατάρ το 2022 πρόκειται να γίνει το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου ενώ το τεράστιο διεθνές δίκτυο **Αλ Τζαζίρα** εδρεύει στη Ντόχα.

Σε στρατιωτικό επίπεδο, στο Κατάρ εδρεύει η αμερικανική βάση Al Udeid Air Base, που λειτουργεί σαν συντονιστικό κέντρο για όλες τις αμερικανικές από αέρος στρατιωτικές δράσεις στη Μέση Ανατολή, την Ανατολική Αφρική και την Κεντρική Ασία! Εκεί στρατοπεδεύουν πάνω από 10.000 αμερικανοί στρατιώτες. Το Κατάρ είναι ένα βασικό κομμάτι του παζλ πάνω στο οποίο στηρίζεται η αμερικάνικη στρατιωτική ηγεμονία στην περιοχή (στο Μπαχρέιν εδρεύει η διοίκηση του 5ου αμερικανικού στόλου) καθώς ανήκει επίσης στον διεθνή συνασπισμό χωρών που πολεμάνε εναντίον του ISIS στη Συρία και στο Ιράκ.

Κυρίαρχη δύναμη

Η πραγματική αιτία για την κρίση είναι ο ανταγωνισμός των δύο μεγάλων περιφερειακών δυνάμεων στην περιοχή, της Σαουδικής Αραβίας και του Ιράν. Η Σαουδική Αραβία χρησιμοποιεί τα αποθέματα πετρελαίου, την οικονομική και στρατιωτική της δύναμη για να αναδειχθεί σαν η κυρίαρχη δύναμη στο Κόλπο.

Έχοντας τη μόνιμη υποστήριξη των ΗΠΑ είναι η χώρα που ηγείται ενός συνασπισμού δυνάμεων που έχει βασικό ανταγωνιστή το Ιράν. Το Κατάρ είναι κομμάτι αυτού του συνασπισμού, για παράδειγμα στον εμφύλιο πόλεμο της **Υεμένης**, όπου πολεμάει ενάντια στις δυνάμεις που υποστηρίζονται από το Ιράν.

Όμως Ιράν και Κατάρ συνδέονται οικονομικά καθώς μοιράζονται τεράστια κοιτάσματα αερίου του Περσικού Κόλπου. Το Κατάρ υποστηρίζει δυνάμεις που είναι κόκκινο πανί για τη Σαουδική Αραβία όπως η **Χαμάς** και η **Μουσουλμανική Αδελφότητα** ενώ το Αλ Τζαζίρα ήταν το

βασικό κανάλι που πρόβαλε τις αραβικές επαναστάσεις που μισούν όσο τίποτε η Σαουδική Μοναρχία και ο Σίσι. Ο αποκλεισμός του Κατάρ από τη Σαουδική Αραβία στόχο έχει να βάλει πίσω στη σειρά το απειθαρχο Κατάρ και να μειώσει την επιρροή του Ιράν.

Αυτούς τους ανταγωνισμούς ήρθε να οξύνει και να περιπλέξει ακόμη παραπάνω ο **Τραμπ** που δεκαπέντε μέρες νωρίτερα από το **Ριάντ**, είχε ζητήσει από τις αραβικές χώρες να «ενεργήσουν με αποφασιστικό τρόπο κατά του θρησκευτικού εξτρεμισμού». Με την κρίση στο Κατάρ να βρίσκεται σε εξέλιξη, αρχικά ο Τραμπ έκανε δηλώσεις υπέρ της Σαουδικής Αραβίας, αλλά στη συνέχεια, κάτω και από τις πιέσεις αμερικάνων διπλωματών, κάλεσε τις δύο πλευρές να συνεννοηθούν.

Είναι προφανές ότι την όξυνση των περιφερειακών ανταγωνισμών την προκαλούν οι ανταγωνισμοί και τα σχέδια των ιμπεριαλιστών που συγκρούονται σε παγκόσμια κλίμακα για κυριαρχία. Μετά από την στρατιωτική παταγώδη αποτυχία των άμεσων επεμβάσεων των ΗΠΑ στο Ιράκ και στο **Αφγανιστάν** που εξαπέλυσε ο **Μπους** ήρθε η σειρά του Ομπάμα να αποτύχει. Παίζοντας το παιχνίδι του διαίρει και βασίλευε και υποστηρίζοντας τους **Σίιτες** απέναντι στους **Σουνίτες**, όχι μόνο δεν κατάφερε να ελέγξει το Ιράκ αλλά έφερε το χάος σε όλη την περιοχή από τη Συρία ως την Υεμένη.

Το γεγονός ότι σήμερα την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ διαχειρίζεται ο Τραμπ θα πρέπει να βάλει σε κόκκινο συναγερμό το διεθνές αντιπολεμικό κίνημα -και σίγουρα το κίνημα στο εσωτερικό- μιας και η κυβέρνηση **ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ** έχει θέσει σαν στρατηγικό στόχο της να αναβαθμίσει το ρόλο του ελληνικού κράτους ως βασικό σύμμαχο των ΗΠΑ στην περιοχή.

Γιώργος Πίπτας

«Όπως οι ναζί σημάδευαν τα σπίτια των Εβραίων»

Η πρώην βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Βασιλική Κατριβάνου κατέθεσε κατά την 162η (8/6) και 163η (13/6) δικάσιμο της δίκης της ΧΑ, αναφέροντας μια σειρά περιστατικά που έγιναν πριν το 2013 και έχτιζαν, εντός κι εκτός του κοινοβουλίου, τον τρόπο και τη βία της οργάνωσης.

Ξεκινώντας από τη μεγάλη διαδήλωση ενάντια στο ρατσιστικό «Ξένιο Δία» τον Αύγουστο του 2012, η μάρτυρας αναφέρθηκε στην επίθεση που δέχτηκε η ίδια, ο **Τζαβέντ Ασλάμ** και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** από τον βουλευτή της ΧΑ **Δ. Κουκούτση**: «Άρπαξε τον Π.Κωνσταντίνου, άρχισε να χτυπάει και να βρίζει. Επειδή ήταν δημοτικός σύμβουλος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και είχε έντονη αντιφασιστική δράση. Στόχος ήταν και ο Τζ. Ασλάμ. Απειλήσε να χτυπήσει κι εμένα και τότε μόνο παρénéβη η φρουρά. Έκανε την κίνηση 'θα σου κόψουμε το λαιμό'. Δεν είχε καμία διάθεση μεταμέλειας. Το μήνυμά ήταν 'εδώ δέρνουμε'. Δεν είναι θυμωμένοι, δημιουργούν γεγονότα βίας με σχεδόν».

Κατόπιν η μάρτυρας μίλησε για το Χυτήριο και την παράσταση Corpus Christi: «Η Χρυσή Αυγή, με τον **Παναγιώταρο**, τον **Παππά**, τον **Μίχο** και τον **Λαγό**, έλεγαν 'αυτό το έργο δε θα παιχτεί'. Φώναζαν και πέταγαν πέτρες. Αργότερα ο Παππάς πήγε στην κλούβα και απελευθέρωσε έναν από τους προσαχθέντες, είναι αδιανόητο».

Για τη σύλληψη και τα βασανιστήρια που υπέστησαν οι 15 αναρχικοί σε μοτοπορεία στον Άγιο Παντελεήμονα η μάρτυρας κατέθεσε ότι οι αστυνομικοί που τους βασάνισαν φώναζαν μέσα στο τμήμα το «αίμα τιμή». Το ίδιο συνέβη και όταν η ίδια είχε πάει σε άλλο ΑΤ για μια υπόθεση στο Αλλοδαπών.

Η μάρτυρας αναφέρθηκε στην επίθεση στην τανζανική κοινότητα και τον οργανωμένο τρόπο που τη συνόδευσε, όχι μόνο από την εγκληματική οργάνωση αλλά και από την αστυνομία: «Οι χρυσαυγίτες έκαψαν τα γραφεία της τανζανικής κοινότητας. Το DVD από τις κάμερες με τους δράστες εξαφανίστηκε στο ΑΤ. Οι Τανζανοί αντιμετωπίστηκαν σαν κατηγορούμενοι. Δέχτηκαν την πίεση να αποσύρουν τις μηνύσεις για να μη βρεθούν κρατούμενοι».

Η διαδήλωση ενάντια στο ρατσιστικό "Ξένιο Δία" του τότε υπουργού ΠροΠο Δένδια στις 24 Αυγούστου 2012 στο Σύνταγμα

Περιέγραψε επίσης τις τρεις «νύχτες κόλασης» του Νοέμβρη 2011, όταν η οργάνωση αποφάσισε να στραφεί στον Άγιο Παντελεήμονα: « Η αστυνομία ήταν εκεί και δεν έκανε συλλήψεις όλα αυτά τα βράδια. Οι ομάδες ήταν καθοδηγούμενες από Παναγιώταρο, Μίχο, **Μπαρμπαρούση**».

Έδερναν

Την ίδια εποχή στη γειτονιά «**λάβαμε σαν ΣΥΡΙΖΑ τηλέφωνο από ιδιοκτήτη διαμερισμάτων που τα νοίκιαζε σε μετανάστες. Τα τάγματα εντόπιζαν τα διαμερίσματα, έβαζαν στις πόρτες κέλτικους σταυρούς, έδερναν τους κατοίκους**». Στην αντίστοιχη ερώτηση του **Κ.Σκαρμέα** από την πολιτική αγωγή είπε: «**όπως έκαναν οι Ναζί στους Εβραίους, σημάδευαν τα σπίτια τους για να τους βρίσκουν και να τους χτυπάνε**».

Ήταν τόσα πολλά τα εξόφθαλμα παραδείγματα αδράνειας και συγκάλυψης από την αστυνομία και τους υπόλοιπους μηχανισμούς, που χαρακτη-

ριστική ήταν η –σχεδόν ρητορική– απορία τους Προέδρου: «Μου περιγράφετε μια κατάσταση που ακολουθήθηκε μια σειρά κινήσεων από τη μεριά σας και του κράτους, ερωτήσεις στη Βουλή, ψηφίσματα, καταγγελίες, ΕΔΕ... Αποτέλεσμα υπήρξε;». Η απάντηση ήταν ότι υπήρχε ασυλία.

Τέλος, η γνώμη της μάρτυρας συνολικά για τη δράση της οργάνωσης ήταν: «Σίγουρα υπήρχε καθοδήγηση. Δεν ήταν αυθόρμητο. Φαίνεται από παντού. Πρώτα βλέπεις τις επιθέσεις. Μετά ότι είναι παρόντες οι βουλευτές. Μετά βγαίνουν στο φως τα βίντεο (σ.σ: όπως το βίντεο Πατέλη στο οποίο η μάρτυρας αναφέρθηκε). Και συνειδητοποιείς ότι τίποτα δεν γινόταν τυχαία, χωρίς ενημέρωση, χωρίς καθοδήγηση. Σκοπός τους η ανατροπή του δημοκρατικού καθεστώτος, με τη χρήση βίας και την εξόντωση κάθε αντιπάλου, μετανάστη, αριστερού, ομοφυλόφιλου...»

Αφροδίτη Φράγκου

Ήττα για τη φασιστική συμμορία της Χ.Α.

Δικαιώθηκε η ΠΟΣΠΕΡΤ

Σαρωτική ήττα υπέστη η ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής στην προσπάθειά της να ποινικοποιήσει την αντιφασιστική συνδικαλιστική δράση της ΠΟΣΠΕΡΤ. Η ναζιστική συμμορία αποκαλύπτοντας τον απεργοσπαστικό της ρόλο, είχε καταφύγει στα δικαστήρια ενάντια στην απόφαση των εργαζομένων να μπλοκάρουν με στάση εργασίας την προβολή των ομιλιών του Μιχαλολιάκου και των υπόλοιπων νεοναζί, κάθε φορά που αυτές έμπαιναν στο πρόγραμμα της ΕΡΤ.

Απόριψη

Με απόφασή του τελικά το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών απέρριψε τα αιτήματα της αγωγής που είχε καταθέσει η Χρυσή Αυγή εναντίον της ΠΟΣΠΕΡΤ. Οι νεοναζί απέτυχαν την ανακήρυξη της απεργίας σε παράνομη και καταχρηστική, τη διακοπή της και την απαγόρευσή της στο μέλλον, την επιβολή χρηματικής ποινής ύψους 5.000 ευρώ και την κράτηση του προέδρου της ΠΟΣΠΕΡΤ, Π. Καλφαγιάννη κάθε φορά που θα παραβιαζόταν η απόφαση. Αντί αυτών το δικαστήριο επέβαλε στη Χρυσή Αυγή την καταβολή της δικαστικής δαπάνης των 400 ευρώ υπέρ της ΠΟΣΠΕΡΤ.

«Ετούτη η απόφαση δικαιώνει τους εργαζόμενους της ΕΡΤ και τους συμπαραστάτες τους, που έδωσαν μάχη για να σταματήσει η σκανδαλώδης προβολή της ναζιστικής οργάνωσης... Η απόφαση για την ΠΟΣΠΕΡΤ δίνει το σήμα ότι οι χρυσαυγίτες δεν χωράνε πουθενά εκτός από τη φυλακή» αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ σε σχετική της ανακοίνωση.

«Νίκη της δημοκρατίας» χαρακτηρίζει την απόφαση η ΠΟΣΠΕΡΤ και δηλώνει ότι θα συνεχίσει να υπερασπίζεται τη δικαίωση των θυμάτων της εγκληματικής και ναζιστικής αυτών οργάνωσης, να υπερασπίζεται τη δημοκρατία και την ελευθεροφωνία».

Ο Θανάσης Κούρκουλας, καθηγητής Πληροφορικής από το Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών ξεκίνησε την κατάθεσή του στην 163η δικάσιμο (13/6), δίνοντας κι αυτός, μετά την Β. Κατριβάνου, την εικόνα του πώς η Χρυσή Αυγή κλιμάκωσε τη δράση της και πώς την έστρεψε στη γειτονιά του Αγ.Παντελεήμονα.

Το 2008, στην ναζιστική διαδήλωσή της για τα Ίμια, επιτέθηκε συνοδεία ΜΑΤ στην αντισυγκέντρωση που γινόταν από αντιφασίστες. Αποτέλεσμα ήταν να μαχαιρωθεί ένας αντιφασίστας.

Τον Μάη του 2009, τάγμα εφόδου της ΧΑ, μετά από συγκέντρωση με το κάλυμμα «επιτροπές κατοίκων για τη σωτηρία της Αθήνας» και υπό την καθοδήγηση **Μιχαλολιάκου**, **Λαγού** και **Κασιδιάρη**, επιτέθηκαν σε κατάληψη στέγης μεταναστών στο Παλιό Εφετείο με κρότου λάμψης, ενώ επιχειρήσαν να εισβάλουν τραυματίζοντας μετανάστες. Ο μάρτυρας τόνισε ότι «τον Μιχαλολιάκο τον είδα μπροστά από την κατάληψη, φορούσε κοστούμι, όχι κράνος, δεν κρατούσε κάτι. Ήταν μπροστά από τους επιτιθέμενους, ήταν απόλυτος γνώστης».

Παράλληλα, όπως είπε ο μάρτυρας «οργανώθηκε το Νοέμβριο του 2008 διαδήλωση με ρατσιστικά χαρακτηριστικά, το κάλεσμα έλεγε 'όλοι οι Έλληνες κατά της λαθρομετανάστευσης'. Μάζεψαν 150-200, μαζί με τα μέλη τους και όταν φώναξαν 'αίμα τιμή' οι μισοί αποχώρησαν. Σπάσανε μαγαζιά στην Αλκιβιάδου, κυνηγήσανε και χτύπησαν πρόσφυγες. Αργότερα επιτέθηκαν σε βιβλιοπαρουσίαση του βιβλίου ενός Αλβανού συγγραφέα. Διέκοψαν βία με προπηλακισμούς και βρισιές. Αναποδογύρισαν τραπέζια, έριξαν κάτω τον τηλεβόα. Πρωτοστατούσαν ο **Παναγιώταρος**, η **Σκορδέλη**, ο **Γιαννάκης**, η **Παπαδάκη**...».

Την επόμενη μέρα μπήκε το διαβόητο «λουκέτο» στην παιδική χαρά του Αγ. Παντελεήμονα το οποίο σήμαινε, σύμφωνα με το μάρτυρα, ότι «πλέον ο αντίλογος απαγορεύεται».

Έβριζαν τη Μάγδα Φύσσα

Τον προπηλακισμό της από χρυσαυγίτες καταγγέλλει η οικογένεια Φύσσα, την Τρίτη 13/6, στην 163η δικάσιμο. Οι χρυσαυγίτες που κανονικά μπαίνουν από την είσοδο της Δέγλερ, είχαν παραταχθεί στην κεντρική είσοδο, απευθύνοντας στη Μάγδα Φύσσα βρισιές. Η αστυνομία προέβαλε τις γνωστές φθηνές δικαιολογίες, όπως «δεν ξέραμε τι ώρα θα έρθετε». Η παρουσία των χρυσαυγιτών στη διαδικασία ήταν έντονη και με φωνές, ενώ η οικογένεια Φύσσα καταγγέλλει ότι ξαναγίνονται προσπάθειες να γυρίσει η δίκη μόνιμα στον Κορυδαλλό.

Οι επόμενες δικάσιμοι

Ιούνιος: 20/6 και 30/6 στον Κορυδαλλό, 26/6 και 28/6 στο Εφετείο.

Ιούλιος: 5/7, 11/7, 17/7 και 19/7 στον Κορυδαλλό, 4/7, 6/7, 10/7 και 13/7 στο Εφετείο.